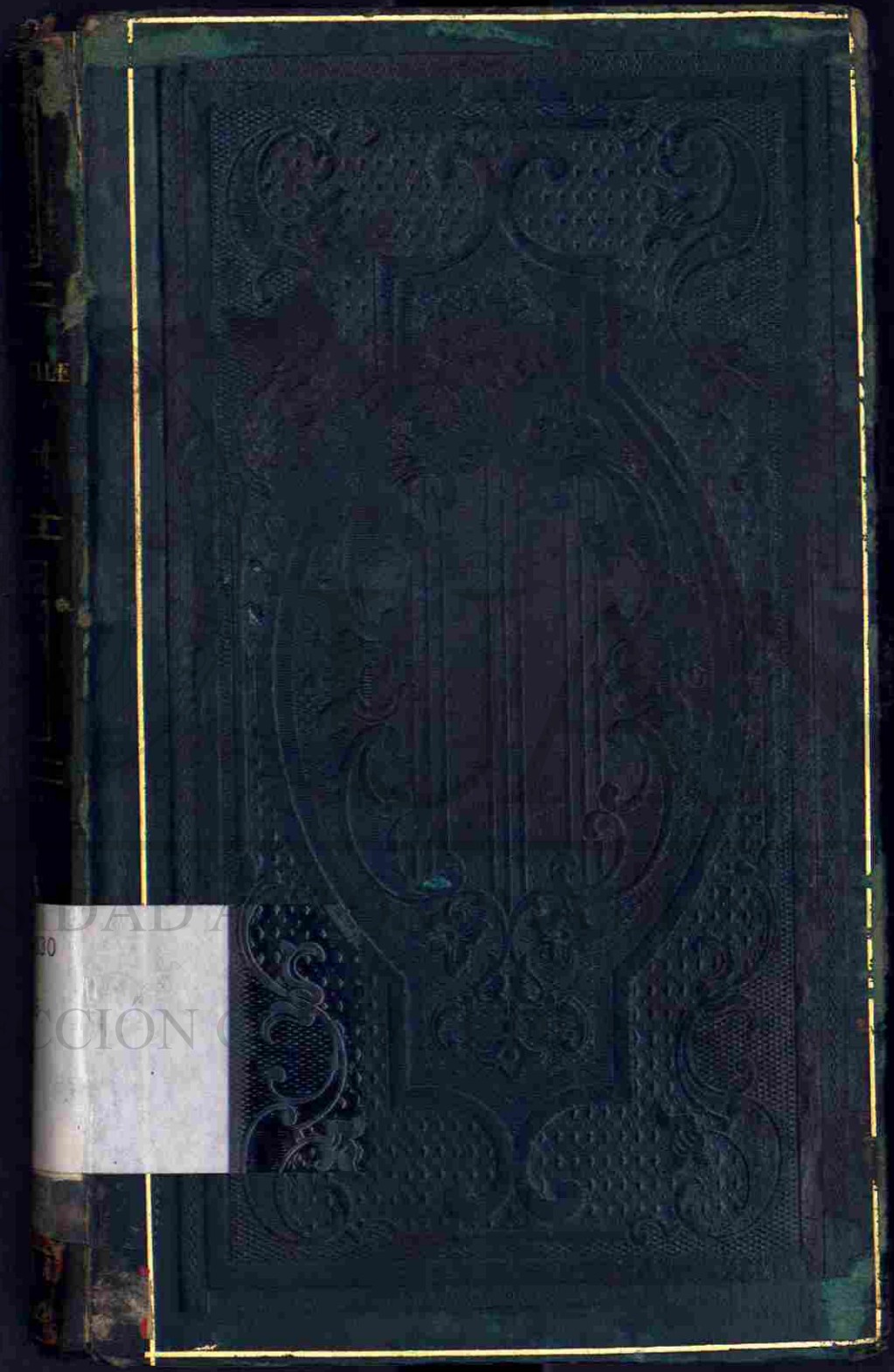

111

111

DAD A
30
CCION C

BX2030

A3

1855

V.2

c.1

1080046298

Co# 2 - Co# 40

26

PONTIFICALE

UANL

ROMANUM.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

®

PONTIFICALE

ROMANUM

SUMMORUM PONTIFICUM

IUSSU EDITUM.

ET A

BENEDICTO XIV. PONT. MAX.

RECOGNITUM ET CASTIGATUM.

PARS SECUNDA.

110513

MECHLINIÆ.

H. DESSAIN, SUCCESSOR P. J. HANICQ

SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE
ET ARCHIEP. MECHL. TYPÓGRAPHI.

M. D. CCC. LV.

38278

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

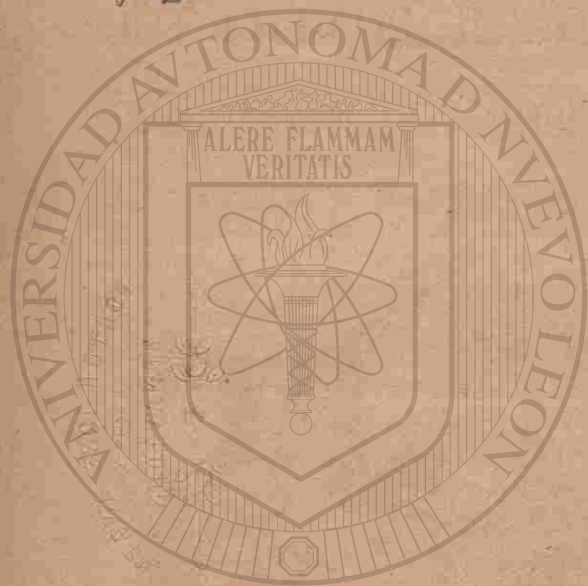
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

Bx2030

A3

1855

v. 2

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

FONDO BIBLIOTECA PÚBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEÓN

PONTIFICALIS

PARS SECUNDA.

DE BENEDICTIONE ET IMPOSITIONE

PRIMARIJ LAPIDIS PRO ECCLESIA ÆDIFICANDA.

Nemo Ecclesiam ædificet, priusquam Pontificis iudicio locus et atrium designentur, et quid ad luminaria, quid ad rectoris, ministrorumque stipendia sufficiat, quidque ad Ecclesie dotem pertineat, designatur; et per eum, vel ejus auctoritate, per Sacerdotem crux in loco figatur, et lapis primarius in fundamento

PARS II.

ponatur. Pridie igitur lignea crux in loco, ubi debet esse altare, figatur. Sequenti vero die, lapis in Ecclesie fundatione ponendus, qui debet esse quadratus et angularis, benedici debet hoc modo. Pontifex paratus supra rochetum, vel, si sit regularis, supra superpellicem, amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, et mitra simplici, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, stans, cum mitra, in loco ubi Ecclesia est fundanda, benedicit sal, et aquam, dicens :

Ÿ. Adjuvatorum nostrum in nomine Domini.
 R. Qui fecit celum, et terram.

EXORCIZO te, creatura salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Elisæum Prophetam in aquam mitti jussit, ut sanaretur sterilitas aquæ; ut efficiaris sal exorcizatum in salutem credentium; et sis omnibus summentibus te sanitas animæ et corporis; et effugiat, atque discedat a loco, in quo aspersionem fueris, omnis phantasia et nequitia vel versutia diabolicæ fraudis, omnisque spiritus

immundus, adjuratus per eum qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde, depositis baculo Pastoralis et mitra, junctis manibus dicit :

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.
 Ÿ. Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

IMMENSAM clementiam tuam, omnipotens æternæ Deus, humiliter imploramus, ut hanc creaturam salis, quam in usum generis humani tribuisti, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare tua pietate digneris; ut sit omnibus summentibus salus mentis et corporis; et quicquid ex eo tactum, vel respersum fuerit, careat omni immunditia, omnique impugnatione spiritalis nequitie. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Tum acceptis mitra et baculo Pastoralis, super aquam absolute dicit :

EXORCIZO te, creatura aquæ, in nomine Dei Pa ✠ tris omnipotentis, et in nomine Jesu Christi Fi ✠ lii ejus Domini nostri, et in virtute sancti ✠ Spiritus, ut fias aqua exorcizata ad effugandam omnem potestatem inimici, et ipsum inimicum eradicare et explantare valeas, cum angelis suis apostaticis, per virtutem ejusdem Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde, depositis baculo Pastoralis, et mitra, junctis manibus dicit :

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS, qui ad salutem humáni géneris máxima quæque Sacraménta in aquárum substántia condidisti, adesto propítius invocatióibus nostris, et eleménto huic multimodis purificatióibus præparáto, virtutem tuæ benedictiōnis infunde; ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abjiciéndos dæmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiae sumat effectum; ut quidquid in dómibus, vel in locis fidélium, hæc unda respéserit, cæreat omni immundítia, liberétur a noxá: non illic resideat spírítus péstíleus, non aura corrúmpens; discédant omnes insidiæ laténtis inimíci, et si quid est quod aut incolumítati habitántium invidet, aut quieti, aspersione hujus aquæ effúgiat; ut salúbritas per invocatióem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnationibus defénsa. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Pontifex mittit sal in aquam, in modum crucis, dicendo semel:

COMMISTIO salis, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa-
 tris, et Fi-
 lii, et Spírítus sancti. *R.* Amen.

Ÿ. Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS, invictæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii rex, ac semper magnificus triumphátor, qui adversæ dominationis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævitiam súperas, qui hostiles nequitias poténter expúgnas, te, Dómine, treméntes, et súpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis, et aquæ dignánter

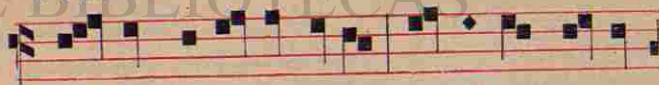
aspicias, benignus illústres, pietátis tuæ rore sanctifices: ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatióem sancti tui nóminis, omnis infestatio immúndi spírítus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præsentia sancti Spírítus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubique adesse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tum Pontifex accipit mitram, et schola cantat Antiphonam et Psalmum sequentes. Interim dum ea cantantur, Pontifex cum mitra aspergit locum, ubi crux posita est, cum aqua per eum benedicta.

Antiphona.

1 Toni.

Si-gnum sa-lu-tis po-ne, Do-mi-ne Je-su

1.

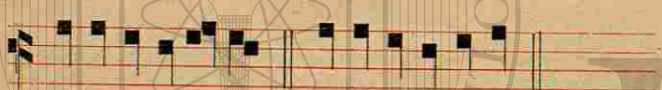
Chri-ste, in lo-co i-sto, et non per-mit-tas

in-tro-i-re an-gelum per-cu-ti-en-tem.

Ps. Quam di-le-cta ta-ber-na-cula.

E u o u a e. *vel* E u o u a e.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua Dómine virtútum, * concupiseit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea : * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxiliium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis : * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem diligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum ; beátus homo qui sperat in te.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Finitis Antiphona et Psalmo prædictis, Pontifex stans versus ad locum per eum aspersum, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

DOMINE Deus, qui licet cælo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur ; locum hunc, quæsumus, beátæ Mariæ semper vírginis, et beáti *N.* (nominando Sanctum, vel Sanctam, in cujus honorem, ac nomen fundabitur Ecclesia), omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu visita, et per infusióem grátiae tuæ ab omni inquinaménto purifica, purificatúmque consérva, et qui dilécti tui David devotióem, in filii sui Salomónis ópere complevisti, in hoc ópere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequitiae spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *r.* Amen.

Post hæc stans adhuc sine mitra Pontifex, benedicit primarium lapidem, dicens :

v. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

r. Qui fecit cælum, et terram.

v. Sit nomen Dómini benedictum.

r. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

V. Lapidem quem reprobaverunt ædificantes.
 R. Hic factus est in caput anguli.
 V. Tu es Petrus.
 R. Et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.
 V. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto.
 R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper : et
 in sæcula sæculórum. Amen.

OREMUS.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui es verus omnipotens Deus, splendor et imago æterni Patris, et vita æterna, qui es lapis angularis, de monte sine manibus abscissus; et immutabile fundamentum; hunc lapidem collocandum in tuo nomine confirma: et tu, qui es principium et finis, in quo principio Deus Pater ab initio cuncta creavit, sis, quæsumus, et principium, et incrementum, et consummatio ipsius operis, quod debet ad laudem et gloriam tui nominis inchoari. Qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculórum. R. Amen.

OREMUS.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, benedicere dignare hunc lapidem in fundamentum Ecclesiæ, in honorem sancti N. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, lapidem probatum, angularem, pretiosum, in fundamento fundatum, de quo dicit Apóstolus, Petra autem erat Christus. Qui tecum et cum Spiritu sancto vivit et regnat Deus, per omnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tunc aspergit lapidem ipsum aqua benedieta, et accepto cultro, per singulas partes sculpsit in eo signum crucis, dicens :

In nómine Pa tris, et Fi li, et Spíritus sancti.
 R. Amen.

Quo factó, dicit :

OREMUS.

BENEDIC, Dómine, creatúram istam lápidis, et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui, ut quicumque ad hanc Ecclesiám ædificándam pura mente auxiliúm déderint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

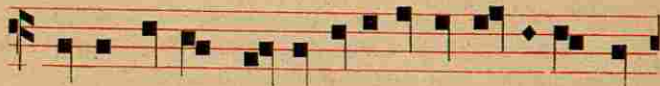
Deinde ponitur in terram aliquod tapete, et desuper faldistorium, super quod Pontifex, accepta mitra, accumbit. Tum dicuntur Litaniæ usque ad finem, ut in fine hujus secundæ partis. Quibus finitis, Pontifex deposita mitra surgit, et stans versus ad primarium lapidem, dicit :

OREMUS.

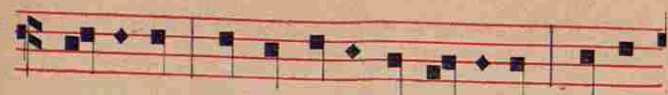
ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, aspirando præveni, et adjuvando proséquere; ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te cepta finiatur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde, parato cæmento, et cæmentario assistente, Pontifex cum mitra inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

¶ Toni.

Ma-ne sur-gens Ja-cob e-ri-ge-bat la-pi-dem in

ti - tu-lum, fundens o-le-um de-su-per, vo-tum

vo-vit Do-mi-no : ve-re lo-cus i - ste sanctus

est, et e-go ne - sci-e - bam. Ps. Ni-si Do-

mi-nus E u o u a e.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum : * in vanum labo-ráverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitátem : * frustra vigilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, filii, merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excusórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur eum loquétur inimicis suis in porta.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.

Sicut erat, etc.

Quo dicto, Pontifex stans cum mitra tangit, et ponit ipsum primarium lapidem in fundamento, dicens :

In fide Jesu Christi collocámus lápidem istum primárium in hoc fundaménto : In nómine Pa-tris, et Filii, et Spiritus sancti, ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fratérnaque diléctio, et sit hic locus destinátus orationi, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui cum Patre, et Spiritu sancto vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Interim cæmentarius locat ipsum lapidem cum cæmento, postea Pontifex spargit super lapidem aquam benedictam, dicens :

Asperges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus : * secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum ; * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam : * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docedo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae : * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine labia mea aperies : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion : * ut aedificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes, et holocausta : * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Quo dicto, Pontifex spargit aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta : si non sunt aperta, circum aspargendo fundamenta Ecclesiae designata, hoc modo. Incipiens aspargere, et circuire, inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

6. Toni.

O quam metuendus est locus iste! ve-re

non est hic a - li-ud, ni-si domus De - i,

et por - ta coe-li. **Ps.** Fun-da-men-ta e-jus

. . . . E u o u a e.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósia dicta sunt de te : * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis : * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum : * hi fuérunt illie.

Numquid Sion dieet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium : * habitátio est in te.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Et repetitur Antiphona. Interim aspergendo procedit usque ad tertiam partem fundamentorum apertorum, seu designatorum, ubi subsistit; et repetita Antiphona, Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit. Orémus.

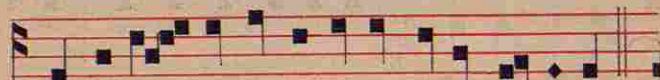
Et ministri : Flectámus génuá. **R.** Leváte.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ ceteris grátiam contulisti, ut quidquid in tuo nómine digne perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur; quæsumus imménsam cleméntiam tuam,

ut quidquid modo visitatúri sumus, visites; et quidquid benedictúri sumus, benedicas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctorum tuorum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingrèssus. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

3 Toni.

Pax æ-ter - na ab Æ-ter-no hu-ic do-mu-i.

Pax per-en - nis, Verbum Pa-tris, sit pax hu-ic

do-mu-i. Pa-cem pi - us Con-so-la - tor hu-ic

præ-stet do-mu-i.

Interim Pontifex, accepta mitra, aspergendo procedit usque ad aliam tertiam partem fundamentorum apertorum, seu designatorum, ibidem subsistens; et finita Antiphona, stans cum mitra, dicit :

OMNIPOTENTEM Deum, fratres charíssimi, in cujus domo [®] multæ sunt mansiões, súpplices deprecémur, ut locum istum nómini suo ædificándum per sereníssimam pietátem suam bene ✕ dicere, sancti ✕ ficáre, et conse ✕ cráre dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

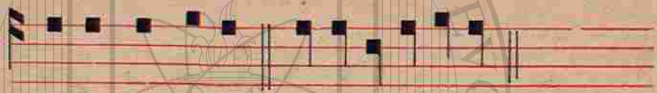
Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam :
8 Toni.

Be-ne fun-da-ta est do-mus Do-mi-ni su-pra

fir-mam pe-tram. Ps. Læ-ta-tus sum in his, quæ

di-cta sunt mi-hi. E u o u a e.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum
Dómini ibimus.

STANTES erant pedes nostri : * in átriis tuis Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : * cujus partici-
pátio ejus in idipsum.

ILLUC enim ascenderunt tribus, tribus Dómini : * testi-
mónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

QUIA illic sederunt sedes in iudicio : * sedes super do-
mum David.

ROGÁTE quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia
diligéntibus te.

FIA TUA in virtúte tua : * et abundantia in túrribus tuis.

PROPTER fratres meos et próximos meos, * loquébar pa-
cem de te.

PROPTER domum Dómini Dei nostri : * quæsiui bona tibi.

GLÓRIA PATRI. Sicut erat, etc.

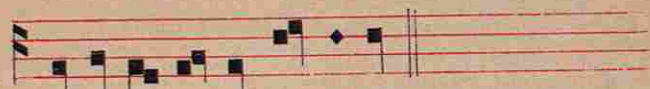
Et repetitur Antiphona. Interim Pontifex aspergendo
procedit per ultimam tertiam partem fundamentorum

apertorum, seu designatorum, revertens ad locum, in
quo lapidem imposuit; ubi repetita Antiphona, stans,
deposita mitra, dicit : Orémus.

Et mínistri : **F**lectámus génua. ñ. Leváte.

DEUS, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum, ætér-
num majestáti tuæ condidit habitáculum, da ædifica-
tióni tuæ increméta cœléstia; ut quod te jubente fun-
dátur, te largiente perficiátur. Per Christum Dóminum
nostrum. ñ. Amen.

Subsequenter Pontifex ibidem stans sine mitra, in-
choat, schola prosequente, Hymnum :

Ve-ni cre-a-tor Spi-ri-tus,
Mentes tuórum visita,
Imple supérna grátia
Quæ tu creásti pectora.

QUI diceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritalis unctio.

TU septiformis múnere,
Dígitus patérnæ dexteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

ACCÉNDE lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pépeti.

HOSTEM repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus,
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Filium,
Teque utriúsque Spiritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. *R.* Amen.

Quo inchoato, Pontifex genuflectit usque ad finem primi versus. Tunc surgit stans, detecto capite, usque ad finem Hymni, quo finito, dicit:

DESCENDAT, quæsumus Dómine Deus noster, Spiritus tuus sanctus super hanc domum ædificándam, qui et dona nostra, et pópuli tui, in ea sanctificet, et ipsius corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

OREMUS.

DEUS, qui in omni loco dominationis tuæ clemens ac benígnus dedicátor assistis, exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut inviolábilis hujus loci permáneat constructio; et beneficia tui múnere, univérsitas fidélium, quæ tibi súpplicat, percipere mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Hoc facto, accepta mitra, Pontifex, si placet, sedens ibidem in faldistorio, exhortatur populum ad contribuendum pro structura Ecclesiæ novæ, et aliis opportunis. Deinde dat benedictionem solemnem, dicens:
Sit nomen Dómini benedictum, etc.

Et in fine concedit indulgentias. His expletis, si velit, parat se ad celebrandum Missam in dicto loco, de Sancto in cujus nomine Ecclesia fundatur.

DE ECCLESIAE DEDICATIONE, SEU CONSECRATIONE.

ECCLÉSIAE consecratio quamvis omni die de jure fieri possit, decentius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit.

Quando autem Ecclesia fuerit dedicanda, debet Archidiaconus prænuntiare clero, et populo, quibus est Ecclesia consecranda; ut priusquam consecratur, jejunent. Nam Pontifex consecrans, et qui petunt sibi Ecclesiam consecrari, præcedenti die jejunare debent. Sane sero ante diem dedicationis, Pontifex parat Reliquias in altari consecrando includendas, ponens eas in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergamento, scriptam sub hae forma: *M. DCCC. etc. . . . die N. mensis N. Ego N. Episcopus N. consecravi Ecclesiam, et altare hoc, in honorem sancti N. et Reliquias sanctorum Martyrum N. et N. in eo inclusi, et singulis Christi fidelibus, hodie unum annum, et in die anniversario consecrationis hujusmodi ipsam visitantibus quadraginta dies de vera indulgentia, in forma Ecclesiæ consueta concessi.*

Sigillans ipsum vasculum diligenter, et illud in honesto et mundo loco, vel sub tentorio ante fores Ecclesiæ consecrandæ parato ponens, et super ornatum feretrum decenter collocans, cum duobus candelabris, et luminaribus ardentibus.

Celebrandæque sunt vigiliæ ante Reliquias ipsas, et canendi Nocturni, et matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ sunt recondendæ; imagines vero, cruces et alia ipsa nocte remaneant in Ecclesia consecranda.

Parantur etiam in Ecclesia, quæ ad dedicationem

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Filium,
Teque utriúsque Spiritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. *R.* Amen.

Quo inchoato, Pontifex genuflectit usque ad finem primi versus. Tunc surgit stans, detecto capite, usque ad finem Hymni, quo finito, dicit:

DESCENDAT, quæsumus Dómine Deus noster, Spiritus tuus sanctus super hanc domum ædificándam, qui et dona nostra, et pópuli tui, in ea sanctificet, et ipsius corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

OREMUS.

DEUS, qui in omni loco dominationis tuæ clemens ac benígnus dedicátor assistis, exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut inviolábilis hujus loci permáneat constructio; et beneficia tui múnere, univérsitas fidélium, quæ tibi súpplicat, percipere mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Hoc facto, accepta mitra, Pontifex, si placet, sedens ibidem in faldistorio, exhortatur populum ad contribuendum pro structura Ecclesiæ novæ, et aliis opportunis. Deinde dat benedictionem solemnem, dicens:
Sit nomen Dómini benedictum, etc.

Et in fine concedit indulgentias. His expletis, si velit, parat se ad celebrandum Missam in dicto loco, de Sancto in cujus nomine Ecclesia fundatur.

DE ECCLESIAE DEDICATIONE, SEU CONSECRATIONE.

ECCLÉSIAE consecratio quamvis omni die de jure fieri possit, decentius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit.

Quando autem Ecclesia fuerit dedicanda, debet Archidiaconus prænuntiare clero, et populo, quibus est Ecclesia consecranda; ut priusquam consecratur, jejument. Nam Pontifex consecrans, et qui petunt sibi Ecclesiam consecrari, præcedenti die jejunare debent. Sane sero ante diem dedicationis, Pontifex parat Reliquias in altari consecrando includendas, ponens eas in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergamento, scriptam sub hae forma: *M. DCCC. etc. . . . die N. mensis N. Ego N. Episcopus N. consecravi Ecclesiam, et altare hoc, in honorem sancti N. et Reliquias sanctorum Martyrum N. et N. in eo inclusi, et singulis Christi fidelibus, hodie unum annum, et in die anniversario consecrationis hujusmodi ipsam visitantibus quadraginta dies de vera indulgentia, in forma Ecclesiæ consueta concessi.*

Sigillans ipsum vasculum diligenter, et illud in honesto et mundo loco, vel sub tentorio ante fores Ecclesiæ consecrandæ parato ponens, et super ornatum feretrum decenter collocans, cum duobus candelabris, et luminaribus ardentibus.

Celebrandæque sunt vigiliæ ante Reliquias ipsas, et canendi Nocturni, et matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ sunt recondendæ; imagines vero, cruces et alia ipsa nocte remaneant in Ecclesia consecranda.

Parantur etiam in Ecclesia, quæ ad dedicationem

ipsius Ecclesie et altaris sunt necessaria, videlicet sanctum Chrisma in vaseculo, et ampulla; Oleum sanctum Catechumenorum, etiam in vaseculo, et ampulla, duæ libræ thuris, ejus medietas sit in granis; thuribulum cum navicula, et cochleari; vas cum prunis ardentibus; vas cum cineribus, pro quantitate Ecclesie; vas cum sale; vas vini; aspersorium factum de herba hyssopi; mantilia ex tela grossa, ad extergendum mensam altaris, quoties expedierit; coopertura lineæ cerata, ad mensuram altaris, pro quolibet altari consecrando; quinque cruces parvæ etiam pro quolibet altari consecrando, factæ de candelis cere subtilibus; aliqua spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altari combustiones candelarum, et thuris; vas in quo ipsæ rasuræ deponantur; calx, arena, sive tegula trita ad faciendum cæmentum, pro liniendo sepulchro Reliquiarum, et junctura mensæ altaris cum stipite; cæmentarius, qui hoc agat; duo infortilia accensa, quæ semper præcedant Pontificem, quocumque ierit; vasa cum aqua, ad abluendas manus Pontificis; et medulla panis, ac mantilia, pro extergendis manibus; duæ libræ bombycis, pro extergendis crucibus unctis, quæ fiunt in parietibus Ecclesie, et in stipite altaris: duo vasa cum aqua benedicenda, unum extra Ecclesiam, et aliud intus in presbyterio; tobaleæ novæ mundæ, et vasa, atque ornamenta ad cultum Dei, et Ecclesie, et altaris, postquam consecrata fuerint, pertinentia, benedicenda. Item, depingantur in parietibus Ecclesie intrinsecus per circuitum duodecim cruces, circa decem palmos super terram, videlicet tres pro quolibet, ex quatuor parietibus. Et ad caput cujuslibet crucis figatur unus clavus, cui affigatur una candela unius uncie. Scala, super quam ascendens Pontifex possit attingere ipsas duodecim cruces; fontes Ecclesie, in quibus conservatur aqua benedicta, vacui sint, et bene mundi. Et provideatur, quod Ecclesia possit exterius libere circumiri.

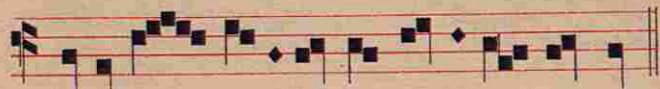
Pontifex mane in suo habitu quotidiano venit ad Ecclesiam; ordinat in Ecclesia consecranda, quæ ordinanda sunt; et ejus jussu accenduntur præmissæ duodecim candelæ; et faldistorium ornatum ponitur supra tapete in medio Ecclesie; et mox Pontifex exit Ecclesiam, cunctis inde exire jussis, uno tantum Diacono amictu, alba, cingulo, et stola albi coloris parato intus remanente; et Ecclesie fores clauduntur.

Tunc Pontifex cum clero, et populo accedit ad locum, ubi pridie Reliquiæ positæ fuerunt, et ibi incipit, et dicit voce submissa cum clericis septem Psalmos Penitentiales cum Antiphona. **Ne reminiscaris Dómine**, etc. (sine Litaniis), ut in fine hujus partis secundæ, induens interim amictum, albam, cingulum, stolam, et pluviale albi coloris, accipiens mitram simplicem in capite, et baculum Pastoralem in manu sinistra. Alter quoque Diaconus paratus similiter amictu, alba, cingulo, et stola albi coloris; Subdiaconus etiam amictum, albam, et cingulum indutus, Acolythi, et alii ministri superpelliceis parati adsint. Septem Psalmis expletis, redit Pontifex cum ministris ante fores Ecclesie consecrandæ, et parato ibi alio super tapete faldistorio, Pontifex deposito baculo Pastoralis et stans sine mitra inchoat, et schola prosequitur, Antiphonam:

1 Toni.

Ad-e - sto De-us u - nus o-mni-po-tens,

Pa-ter et Fi-li-us et Spi-ri-tus san-ctus.

Deinde dicit, stans eodem modo :

OREMUS.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, aspirádo præveni, et adjuvádo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incipiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Qua dicta, Pontifex, accepta mitra, procumbit supra faldistorium ibidem præparatum, et cantores incipiunt Litanias, (ut in fine hujus secundæ partis) et eas prosequuntur usque ibi : Ab omni malo, Libera nos Dómine, exclusive. Tunc surgens Pontifex ab accubitu, et stans cum mitra, benedicit ibidem aquam, et sal, prout supra habetur. 2. Expleta aquæ benedictione, Pontifex stans sine mitra, aspergit se, et circumstantes cum illa, inchoans, schola prosequente, Antiphonam :

7 Toni.

A - sper - ges me, Do - mi - ne, hys - so - po,
 et mun - da - bor : la - va - bis me, et
 su - per ni - vem de - al - ba - bor.

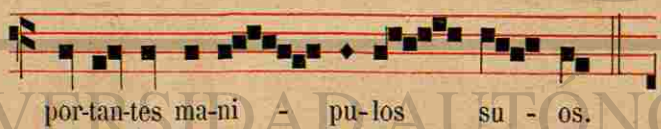
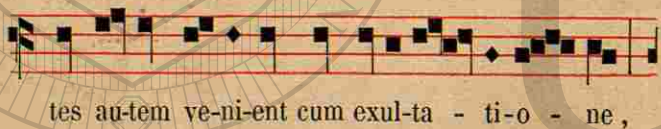
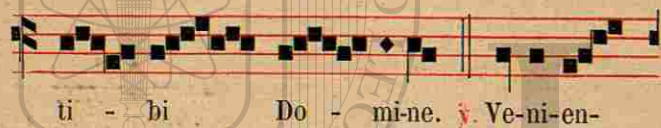
Qua incepta, imposita sibi mitra, stans ante fores Ecclesiæ, præcedentibus ipsum duobus Acolythis cum candelis accensis, incipit circuire ad manum dexteram, procedens cum clero, et populo, et aspergens cum ipsa aqua forinsecus parietes Ecclesiæ, in superiori parte eorum, et cœmeterium, dicens semper :

In nómine Pa *✠* tris, et Fi *✠* lii, et Spíritus *✠* sancti.

Interim, finita dicta Antiphona, schola cantat Responsorium :

2 Toni.

Fun - da - ta est do - mus Do - mi - ni su - per
 ver - ti - cem mon - ti - um, et

Expleto circuitu, Pontifex perveniens ante ostium, stans ibidem versus ad ostium, depositis aspersione et mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génuá. †. Leváte.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ totus assistis, totus operáris; adésto supplicatiónibus nostris, et hujus domus, cujus es fundátor, esto protéctor; nulla hic nequitia contráriæ potestátis obsístat, sed virtúte Spiritus sancti operánte, fiat hic tibi semper purum servítium, et devóta libértas. Per Christum Dóminum nostrum. †. Amen.

Quo dicto, Pontifex, acceptis mitra, et baculo Pastoralí, ad ostium Ecclesiæ appropinquans, percutit illud semel cum inferiori parte ejusdem baculi Pastoralis, super liminare, dicens intelligibili voce :

ATOLLITE portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles, et introibit Rex glóriæ.

Diaconus intus existens dicit alta voce :

Quis est iste rex glóriæ?

Pontifex respondet :

Dóminus fortis, et potens : Dóminus potens in prælio.

Deinde Pontifex, deposito baculo Pastoralis, et accepto aspersorio, iterum circuit Ecclesiam cum clero, et populo, incipiens ad eandem manum dexteram, aspergendo parietes juxta fundamentum ipsorum, et cœmeterium, dicens semper :

In nómine Pa **✠** tris, et Fi **✠** li, et Spiritus **✠** sancti.

Interim schola cantat Responsorium :

8 Toni.

Be-ne-dic, Do-mi-ne, do-mum i - stam
 quam æ-di-fi-ca - vi no-mi-ni tu - o.
 Ve-ni-en-ti-um in lo - co i - sto,
 * Ex-au - di pre-ces in ex-cel - so so - li - o
 glo - ri-æ tu - æ. **†** Do-mi-
 ne, si con-ver-sus fu - e - rit

po - pu-lus tu - us, et e - ge-rit pœ-ni-
 ten - ti-am, ve-ni-ens-que o - ra - ve-rit
 in lo - co i - sto. * Ex-au - di.

Expleto circuito Pontifex perveniens ante ostium, stans, ibidem versus ad illud, depositis aspersorio et mitra, dicit : Oremus.

Et ministri : Flectámus gēnuā. **R.** Leváte.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui per Filium tuum, angulárem scilicet lápidem, duos ex diverso veniētes, ex circumcisióne et præputio parietes, duosque greges óvium sub uno eodémque pastóre unisti; dá famulis tuis per hæc nostræ devotiónis officia, indissolúbile vínculum charitátis, ut nulla divisióne méntium, nulláque perversitátis varietáte sequestréntur, quos sub unius regimīne pastóris unus grex contémēt, uniusque te custóde ovilis septa concludunt. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Tum acceptis mitra et baculo Pastoralis, appropinquans iterum ad ostium, percutit secundo, cum eodem baculo Pastoralis, superliminare, dicens simili voce, ut prius :

AT TOLLITE portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles, et introibit rex glóriæ.

Diaconus intus existens, dicit :
Quis est iste rex glóriæ?

Pontifex respondet :
Dóminus fortis, et potens : Dóminus potens in prælio.

Deinde, deposito baculo Pastoralis et accepto aspersorio, circuit tertio Ecclesiam cum clero, et populo, incipiens ad sinistram manum, proceditque aspergens exterius cum eadem aqua parietes in media parte eorum, id est, circa altitudinem faciei suæ, et cæmeterium, dicens semper :

In nómine Pa \times tris, et Fi \times lii, et Spiritus \times sancti.

Interim schola cantat Responsorium :

2 Toni.

Tu Do - mi-ne u - ni-ver-so - rum, qui
nullam ha-bes in - di-gen - ti-am, vo-

lu - i - sti tem-plum tu - um fi - e - ri in
no - bis. * Con-ser-va do-mum i - stam
im - ma-cu-la - tam in æ-ter - num,

Do - mi-ne. γ . Tu e-le-gi - sti, Do-
mi-ne, domum i-stam ad in-vo-candum nomen
tu-um in e - a; ut es-set domus o-ra-
ti-o-nis, et ob-se-cra-ti-o-nis po-
pu-lo tu - o. * Con-ser-va.

Expleto cantu, et circuitu, cum Pontifex pervenerit ante ostium, stans ibidem versus ad illud, depositis aspersorio et mitra, dicit : Oremus.

Et ministri : Flectamus genua. \ddot{u} . Levate.

OMNIPOTENS, et misericors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ ceteris grátiam contulisti, ut quidquid in tuo nómine digne perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur : quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, visites; et quidquid benedictúri sumus, benedicas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingressus. Per Christum Dóminum nostrum. \ddot{u} . Amen.

Tum acceptis mitra et baculo Pastorali, appropinquans tertio ad ostium Ecclesie, percussit iterum super liminare eum eodem baculo Pastorali, dicens :

ATTOLLITE portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales, et introibit rex glorie.

Diaconus intus existens, dicit :
Quis est iste rex glorie?

Pontifex, et universus clerus respondet :
Dominus virtutum ipse est rex glorie.

Adjicientes Aperite. Aperite. Aperite.

Pontifex facit crucem super liminare in ostio cum inferiore parte baculi Pastoralis, dicens :

Ecce cru ✠ eis signum, fugiant phantasmata cuncta.

Et aperto ostio, intrat Ecclesiam solus cum ministris clericis, et choro, et cæmentariis, qui collocare et linere debent lapidem super sepulchrum Reliquiarum, et mensam altaris, si est remota, aut separata a stipite, dimisso ab extra clero, et populo, et clauso Ecclesia

ostio post eos. Ingressus autem Pontifex Ecclesiam, dicit intelligibili voce : Pax huic domui.

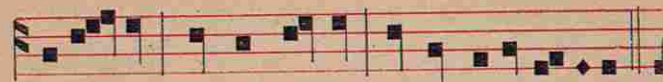
Et Diaconus, qui est intus; respondet :
In introitu vestro.

Et omnes dicunt Amen.

Tum schola, sive cantores cantant Antiphonam :
5 Toni.

Pax æ-ter - na ab Æ-terno hu-ic do-mu-i. Pax

per-en-nis, Verbum Pa-tris, sit pax hu-ic do-mu-i.

Pacem pi-us Con-so-la-tor hu-ic præstet do-mu-i.

Qua dicta, cantant etiam sequentem Antiphonam :
8 Toni.

Za-chæ-e, fe-stinans descende, qui-a ho-di-e

in do-mo tu-a o-portet me ma-ne-re. At il-le

fe-sti-nans descendit, et susce-pit il-lum gaudens

Hæc dum cantantur, Pontifex procedit usque ad medium Ecclesie, ubi faldistorium paratum est; et expletis prædictis Antiphonis, depositis baculo et mitra, flexis ibi genibus, versus ad altare majus inchoat, schola prosequente, Hymnum:

Et dicitur totus, prout habetur supra. 17. Finito primo versu, surgit Pontifex, et stat usque ad finem, sine mitra.

Interim unus ex ministris spargit cinerem per pavementum Ecclesie, in modum crucis, faciendo ex eo lineas duas, quamlibet latitudinis fere unius palmi; unam ab angulo Ecclesie ad sinistram manum per principalem portam intrantis, ad angulum transversum illius, id est, dexterum intrantis, ad caput Ecclesie; et aliam ab angulo Ecclesie ad dexteram manum intrantis, ad angulum transversum illius, id est, sinistrum ipsius, ad caput Ecclesie: vel si Ecclesia sit magna, fieri possunt loco primæ lineæ viginti quatuor Arcolæ æquali spatio distantes, ex cinere; et loco secundæ, viginti tres.

Finito Hymno, Pontifex accepta mitra, accumbit super faldistorium, et schola iterum incipit et prosequitur

Litánias, ut in fine hujus secundæ partis, in quibus suo loco nominetur bis Sanctus ille, in cujus honore et nomine Ecclesia, vel altare dedicatur; et illi, quorum Reliquiæ in eo includuntur. Postquam autem dictum fuerit Ut omnibus fidelibus, etc.

ñ. Te rogámus audi nos.

Pontifex ab accubitu surgit, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, dicit in eodem tono:

Ut locum istum visitare digneris.
ñ. Te rogámus audi nos.

Secundo dicit:

Ut in eo Angelorum custodiam deputare digneris.
ñ. Te rogámus audi nos.

Deinde dexteram in altum extendens, producit communiter super Ecclesiam, et altare consecrandum, ter successive signum crucis, dicens primo:

Ut Ecclesiam, et altare hoc, ad honorem tuum, et nomen sancti N. consecranda bene ✠ dicere digneris.
ñ. Te rogámus audi nos.

Secundo dicit:

Ut Ecclesiam, et altare hoc, ad honorem tuum, et nomen sancti N. consecranda bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris.
ñ. Te rogámus audi nos.

Tertio dicit:

Ut Ecclesiam, et altare hoc, ad honorem tuum, et nomen sancti N. consecranda bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris.
ñ. Te rogámus audi nos.

Quo facto, deposito baculo Pastoralis, iterum accumbit super faldistorium, schola Litánias resumente, et perlicente; quibus finitis, ab accubitu surgit, deposita mitra, et stans ibidem versus ad altare majus, dicit intelligibili voce:

OREMUS.

Et ministri : Flectamus gēnuā. *ñ.* Levate.

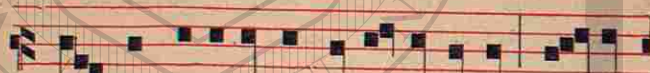
PREVENIAT NOS, quæsumus Dōmine, misericōrdia tua, et intercedētibz ōmnibz Sanctis tuis, voces nostras clemētia tuæ propitiatiōnis anticipet. Per Christum Dōminum nostrum. *ñ.* Amen.

Alia Oratio. OREMUS.

MAGNIFICARE Dōmine Deus noster in Sanctis tuis, et hoc in templo tibi ædificāto appāre, ut qui euncta in filiis adoptiōnis operāris, ipse semper in tua hereditāte lauderis. Per Christum Dōminum nostrum. *ñ.* Amen.

Finitis Orationibus, schola incipit, et prosequitur Antiphonam :

6 Toni.

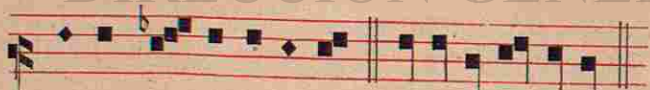
Ō quam me-tu-en-dus est lo-cus i-ste : ve-re

non est hic a-li-ud, ni-si domus De-i,

et por-ta cœ-li. Cant. Be-ne-dictus Do-

mi-nus De-us Is-ra-el. E u o u a e.

Canticum Zachariæ. Lucæ 1.

BENEDICTUS Dōminus Deus Israel : * quia visitāvit, et fecit redemptiōnem plebis suæ.

Repetitur tota Antiphona.

Et erexit cornu salutis nobis, * in domo David pueri sui.

Repetitur Antiphona, ut prius.

Sicut locutus est per os Sanctōrum, qui a sæculo sunt, prophetārum ejus.

Repetitur iterum Antiphona, ut prius.

Salutem ex inimicis nostris : * et de manu ōmnium, qui odērunt nos.

Iterum repetitur Antiphona.

Ad faciendam misericordiam cum patribz nostris : * et memorāri testamēti sui sancti.

Repetitur Antiphona.

Jusjurandum quod jurāvit ad Abraham patrem nostrum, * datūrum se nobis.

Repetitur iterum Antiphona.

Ut sine timōre de manu inimicōrum nostrōrum liberāti : * serviāmus illi.

Iterum repetitur Antiphona.

In sanctitate, et justitia coram ipso : * ōmnibus diēbz nostris.

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Et tu puer propheta Altissimi vocaberis : * p̄l̄bis enim ante faciē Dōmini parāre vias ejus.

Antiphona repetitur, ut prius.

Ad dandam sciēntiam salutis plebi ejus : * in remissio-nem peccatōrum eōrum.

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Per viscera misericordiae Dei nostri : * in quibus visitāvit nos oriens ex alto.

Antiphona repetitur, ut prius.

Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent : * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.

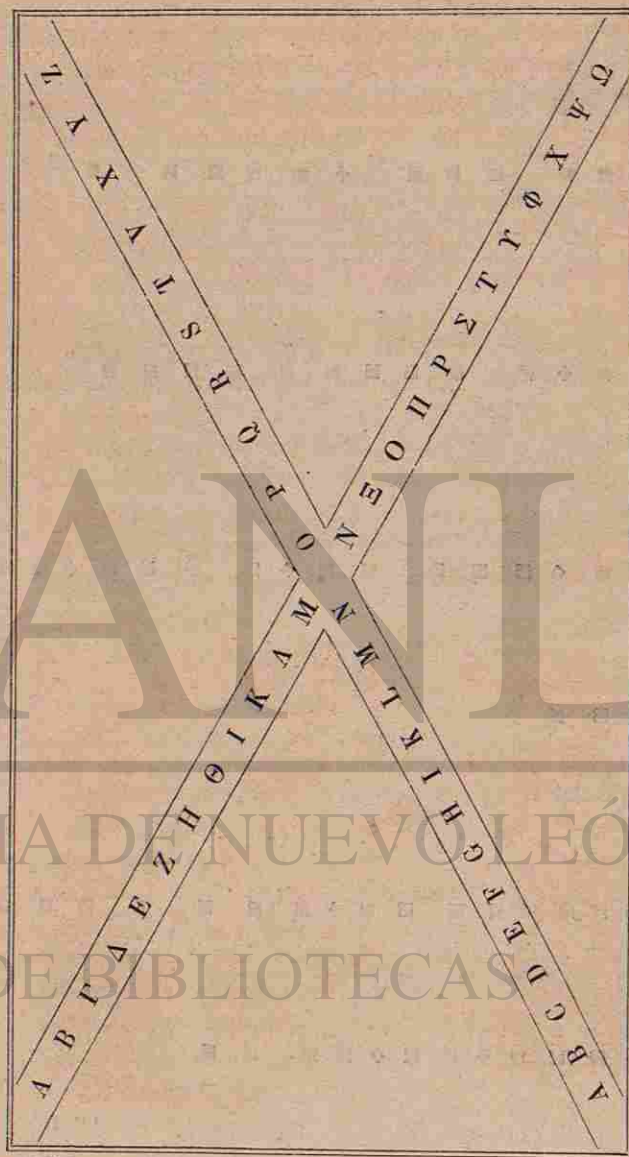
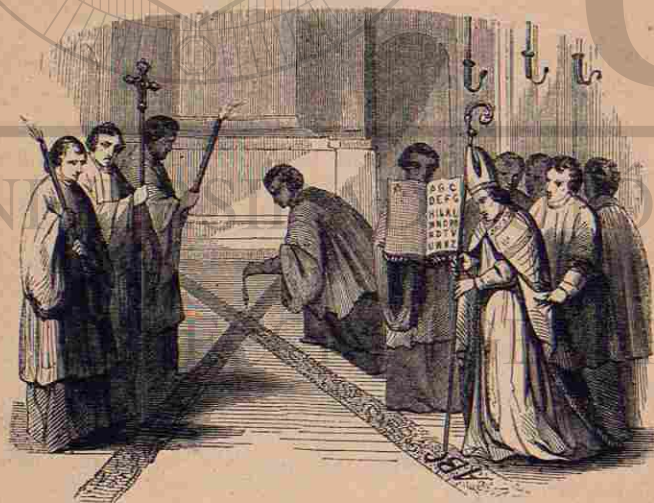
Ut prius, Antiphona repetitur.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper : * et in sæcula sæculorum. Amen.

Tandem iterum Antiphona repetitur.

Interim, dum præmissa cantantur, Pontifex, acceptis mitra et baculo Pastoralis, incipiens ab angulo Ecclesiæ ad sinistram intrantis, prout supra lineæ factæ sunt, cum extremitate baculi Pastoralis scribit super cineres alphabetum Græcum, ita distinctis litteris, ut totum spatium occupent, his videlicet.

Deinde simili modo incipiens ab angulo Ecclesiæ ad dexteram intrantis, scribit alphabetum Latinum, super cineres distinctis litteris, his videlicet.

Post hæc Pontifex cum mitra accedit versus altare majus consecrandum, et distans ab illo, spatio congruente, depositis baculo et mitra, genuflexus, competenti voce dicit :

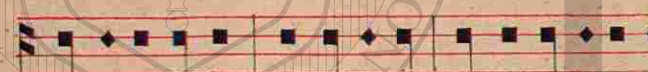
De-us, in ad-ju-to-ri-um meum in-ten-de.

Quo dicto, Pontifice surgente, Chorus respondet :

Do-mi-ne, ad ad-ju-vandum me fe-sti-na.

Tum Pontifex stans sine mitra in eodem loco, dicit :

Glo-ri-a Pa-tri, et Fi-li-o, et Spi-ri-tu-i

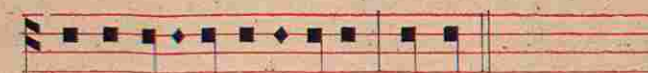

san-cto.

Chorus respondet :

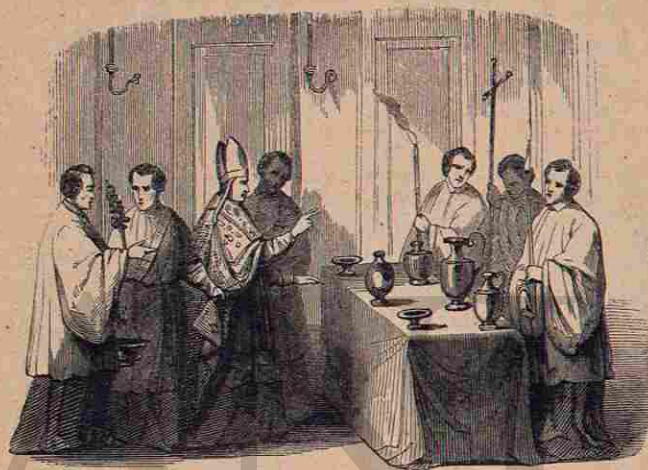

Sicut e-rat in prin-ci-pi-o, et nunc, et semper,

et in sæ-cu-la sæ-cu-lorum. A-men. sine Allelúia.

Et id eisdem modo, et loco, secundo, et tertio fit, voce semper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco cum mitra, benedicit aliam aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute exorcismum salis.

EXORCIZO te creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait : Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit : Sermo vester semper in grátia sale sit conditus; ut sancti \times ficéris ad consecratióem hujus Ecclesiæ, et altáris, ad expelléndas omnes dæmonum tentatióes; et ómnibus, qui ex te sumpserint, sis ánimæ, et córporis tutaméntum, sáuitas, protéctio, et confirmátió salútis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ñ . Amen.

Deinde, deposita mitra, dicit :

ñ . Dóminus vobiscum.

ñ . Et cum spiritu tuo.

Post hæc Pontifex cum mitra accedit versus altare majus consecrandum, et distans ab illo, spatio congruente, depositis baculo et mitra, genuflexus, competenti voce dicit :

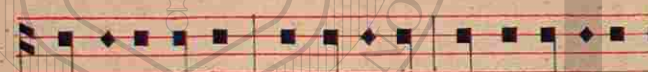
De-us, in ad-ju-to-ri-um meum in-ten-de.

Quo dicto, Pontifice surgente, Chorus respondet :

Do-mi-ne, ad ad-ju-vandum me fe-sti-na.

Tum Pontifex stans sine mitra in eodem loco, dicit :

Glo-ri-a Pa-tri, et Fi-li-o, et Spi-ri-tu-i

san-cto.

Chorus respondet :

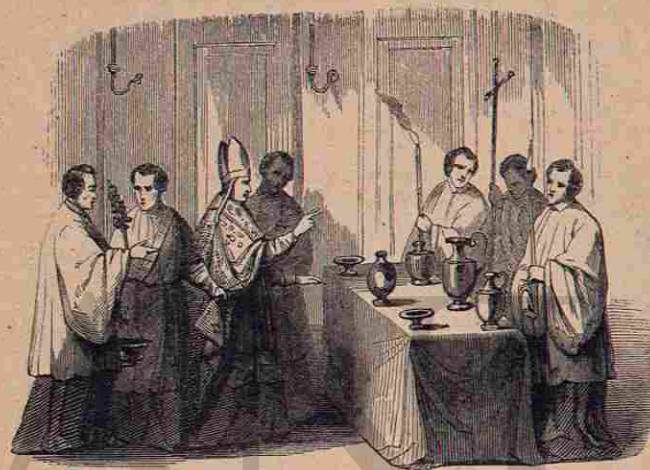

Sicut e-rat in prin-ci-pi-o, et nunc, et semper,

et in sæ-cu-la sæ-cu-lorum. A-men. sine Allelúia.

Et id eisdem modo, et loco, secundo, et tertio fit, voce semper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco cum mitra, benedicit aliam aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute exorcismum salis.

EXORCIZO te creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait : Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit : Sermo vester semper in grátia sale sit conditus; ut sancti \times ficéris ad consecratióem hujus Ecclesiæ, et altáris, ad expelléndas omnes dæmonum tentatióes; et ómnibus, qui ex te sumpserint, sis ánimæ, et córporis tutaméntum, sáuitas, protéctio, et confirmátió salútis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ñ . Amen.

Deinde, deposita mitra, dicit :

ñ . Dóminus vobiscum.

ñ . Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DOMINE Deus, Pater omnipotens, qui hanc grátiam cœlitus sali tribúere dignátus es, ut ex illo possint univérſa condiri, quæ homínibus ad escam procreásti, béne ✠ dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimicum; et ei salúbrem medicinam immitte, ut proficiat suméntibus ad ánimæ et eórporis sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum assumpta mitra, dicit absolute exorcismum aquæ.

EXORCIZO te creatúra aquæ, in nómine Dei Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, ut repéllas diabolum a término justórum, ne sit in umbráculis hujus Ecclesiæ, et altáris. Et tu, Dómine Jesu Christe, infunde Spíritum sanctum in hanc Ecclesiám tuam, et altáre; ut proficiat ad sanitátem eórporum, animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in géntibus; et increduli corde convertántur ad te, et non hábeant álium Deum, præter te Dóminum solum, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Deinde deposita mitra, dicit :

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

DOMINE Deus, Pater omnipotens, statútor ómnium elementórum, qui per Jesum Christum Filium tuum Dóminum nostrum elementum hoc aquæ in salutem húmáni géneris esse voluísti, te súplices deprecámur,

ut, exauditis oratióibus nostris, eam tuæ pietátis aspéctu sancti ✠ fices; atque ita ómnium spírituum imundórum ab ea recédat incúrsio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérsa, grátia tuæ benedictiónis advéniat, et mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tum stans sine mitra, dicit super cineres :

Benedictio cinerum.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus, et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui béne ✠ dicat, et sancti ✠ ficet hos cineres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humiliter implorántibus, ac semetipsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facinora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus; et præsta, per invocatióem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspéserint, pro redemptiõe peccatórum suórum, eórporis sanitátem et ánimæ tutelám percipiant. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum Pontifex accipit sal, et miscet cineri in modum crueis, dicens :

COMMISTIO salis, et cineris páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. *R.* Amen.

Deinde accipiens pugillum de mistura salis, et cinerum in modum crucis, ter emittit in aquam, qualibet vice dicens :

COMMISTIO salis, cineris, et aquæ pariter fiat. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti, R. Amen.

Deinde stans sine mitra, dicit super vinum.

Benedictio vini.

V. Domine, exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DOMINE Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum fecisti, quique es vitis vera, multiplica super nos misericordiam tuam; et bene ✠ dicere, ac sancti ✠ ficare digneris hanc creaturam vini, ut ubicumque fustum fuerit, vel aspersionem, divinæ id benedictionis tuæ opulentiâ repleatur, et sanctificetur. Qui cum Patre, et Spiritu sancto vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Deinde mittit, in modum crucis, vinum in aquam ipsam, dicens :

COMMISTIO vini, salis, cineris et aquæ pariter fiat. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. R. Amen.

V. Domine, exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternæ Deus, creator et conservator humani generis, et dator gratiæ spiritualis, ac largitor æternæ salutis, emitte Spiritum sanctum tuum super hoc vinum cum aqua, sale, et cinere mistum; ut armatum cœlestis defensione virtutis, ad consecrationem hujus Ecclesiæ et altaris tui proficiat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Tum Pontifex, assumpta mitra, dicit absolute super aquam prædictam :

SANCTI ✠ FIGARE per verbum Dei unda cœlestis; sancti ✠ care aqua calcata Christi vestigiis; quæ montibus pressa non clauderis; quæ scopulis illisa non frangeris; quæ terris diffusa non deficiis. Tu sustines aridam, tu portas montium pondera, nec demergeris; tu cœlorum vertice contineris; tu circumfusa per totum, lavas omnia, nec lavaris. Tu fugientibus populis Hebræorum in molem durata constricta es : tu rursus salsis resoluta vorticibus Nili accolis perdis, et hostilem globum freto sæviante perséqueris : una, eademque es salus fidelibus, et ultio criminosis. Te per Moysen percussa rupes evomuit, neque abdita cœtibus latere potuisti, cum majestatis império jussa prodires : tu gestata nubibus imbre jucundo arva fecundas. Per te, aridis æstu corpóribus, dulcis ad gratiam, salutaris ad vitam potus infunditur : tu intimis scatúriens venis, aut spiritum inclusa vitalem, aut succum fértillem præstas, ne siccatis exinanita visceribus solémnes neget terra provéntus : per te initium, per te finis exultat ; vel potius ex Deo est, tuum ut terminum nesciamus ; aut tuórum, omnipotens Deus, cujus virtutum non nescii, dum aquarum mérita promimus, óperum insignia

prædicamus. Tu benedictionis auctor, tu salutis origo : te suppliciter deprecamur ac quæsumus, ut imbrem gratiæ tuæ super hanc domum cum abundantia tuæ bene ✠ dictionis infundas; bona omnia largiaris; prospera tribuas; adversa repellas; malorum facinorum dæmonem destruas; Angelum lucis amicum, bonorum provisorem defensorémque constituas. Domum in tuo nomine cœptam, te adjutore perfectam, bene ✠ dictio tua in longum mansuram confirmet. Tuum hæc fundamenta præsidium, cûlmina tegumentum, ostia intròitum, penetràlia mereantur accessum. Sit per illustrationem vultus tui utilitas hominum, stabilitas parietum.

Tum Pontifex accedit ad ostium Ecclesiæ, et cum extremitate baculi Pastoralis facit crucem in parte superiori, et aliam in parte inferiori intrinsecus.

Quo facto, deposito baculo, stans ibidem prosequitur, dicens :

Sit pòsitis crux invieta liminibus; utrique postes gratiæ tuæ inscriptione signentur; ac per multitudinem propitiatiõnis tuæ visitatõribus domus sit pax cum abundantia, sobrietas cum modestia, redundantiã cum misericordia. Inquietudo omnis et calamitas longe recedant. Inopia, pestis, morbus, languor, incursusque malorum spirituum tua semper visitatione discendant; ut tua fusa in hoc loco visitationis gratia extensos ejus terminos et atria circumacta percurret; sitque per cunctos ejus angulos ac recessus hujus gurgitis purificatio per lavacrum; ut semper hic lætitiã quietis, gratia hospitalitatis, abundantia frugis, reverentia religionis, copiãque sit salutis. Et, ubi invocatur sanctum nomen tuum, bonorum omnium succedat copia, malorum tentamenta procul effugiant; et mereamur habere nobiscum Angelum pacis, castitatis, charitatis, ac veritatis, qui semper ab omnibus malis nos custodiat, protegat, et defendat. Per Dòminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *ñ. Amen.*

Deinde redit ad dictum locum, ubi aquam benedixit, et stans ibidem versus ad altare majus, mitram in capite tenens, dicit :

DEUM Patrem omnipotentem, fratres charissimi, in cujus domo mansiones multæ sunt, supplices deprecemur, ut habitaculum istud bene ✠ dicere, et custodire dignetur, per aspersionem hujus aquæ cum vino, sale, et cinere mistæ. Per Dòminum nostrum Jesum Christum Filium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *ñ. Amen.*

Post hæc Pontifex procedit ad altare cum mitra; et ibidem inchoat, schola prosequente, Antiphonam sequentem :

CONSECRATIO ALTARIS.

Advertendum quod, si plura altaria in eadem Ecclesia tunc fuerint consecranda, Pontifex eosdem actus, et caeremonias facit, sub eisdem verbis, in singulis altari-bus successive, sicut facit in primo altari.

4 Toni.

In-tro-i - bo ad al-ta-re De-i : ad De-um
 qui læ-ti-fi-cat ju-ven-tu-tem meam. Ps. Ju-di-ca
 me De-us, et discerne causam meam de gen-te
 non san-eta. E u o u a e.

PSALMUS 42.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta : * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Repetitur tota Antiphona prædicta, si necesse fuerit. Quia tu es, Deus, fortitudo mea : * quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Iterum repetitur Antiphona.

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam : * ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Antiphona tota repetitur.

Et introibo ad altare Dei : * ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Iterum Antiphona repetitur.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus : * quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur Gloria Patri, sed Antiphona prædicta repetitur.

Incepta prima Antiphona, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta, ultimo per eum benedicta, et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris, dicens :

SANCTI ✠ FICETUR hoc altare, in honorem Dei omnipotentis, et gloriosæ virginis Mariæ, atque omnium Sanctorum, et ad nomen ac memoriam sancti N. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa.

Sancti ✠ ficetur hoc altare, etc. Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori altaris, id est, ubi legitur Evangelium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum.

CONSECRATIO ALTARIS.

Advertendum quod, si plura altaria in eadem Ecclesia tunc fuerint consecranda, Pontifex eosdem actus, et caeremonias facit, sub eisdem verbis, in singulis altari-bus successive, sicut facit in primo altari.

4 Toni.

In-tro-i - bo ad al-ta-re De-i : ad De-um
qui læ-ti-fi-cat ju-ven-tu-tem meam. Ps. Ju-di-ca
me De-us, et discerne causam meam de gen-te
non san-eta. E u o u a e.

PSALMUS 42.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iniquo, et dolóso érue me.

Repetitur tota Antiphona prædicta, si necesse fuerit. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Iterum repetitur Antiphona.

Emitte lucem tuam, et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Antiphona tota repetitur.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum qui lætificat juven-tútem meam.

Iterum Antiphona repetitur.

Confitébor tibi in cithara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona prædicta repetitur.

Incepta prima Antiphona, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta, ultimo per eum benedicta, et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris, dicens :

SANCTI ✠ FICETUR hoc altáre, in honórem Dei omni-poténtis, et gloriósæ virginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, et ad nomen ac memóriam sancti N. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice qua-tuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa.

Sancti ✠ ficétur hoc altáre, etc. Facit autem primam erucem in dextera parte posteriori altaris, id est, ubi legitur Evángélium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum.

Quo facto, et finitis Antiphona, et Psalmo praedictis, Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génuá. *R.* Leváte.

SINGULARE illud propitiátorium in altári crucis pro nobis rediméndis oblátum, in cujus praefiguratíone Patriárcha Jacob lápidem eréxit in titulum, quo fieret sacrificium, et portae coeli desuper aperirétur oráculum; súpplices tibi, Dómine, preces fúndimus, ut lápidis hujus expolitam matériam, supérnis sacrificiis imbuéndam, ipse tuae ditári sanctificatiónis ubertate praecipias, qui quondam lapideis legem scripsisti in tábulis. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit septies tabulam altaris, aspergens eam, et stipitem de aqua praedicta ultimo per eum benedicta, cum aspersorio de herba hyssopi facto, hoc modo. Stans enim ante medium altaris inchoat Antiphonam, et schola prosequitur :

7 Toni.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccáto meo munda me.

Interim Pontifex, accepta mitra, circuit altare, illudque aspergit, et redit ad locum ante medium altaris, unde discesserat.

Finitis dictis Versibus, Pontifex ibidem stans cum mitra inchoat secundo, ut prius, Antiphonam :

Aspérges me, et schola prosequitur. Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Quóniam iniquitatem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Interim Pontifex circuit secundo, aspergitque et redit, ut prius; et finitis Versibus, stans ut supra Pontifex cum mitra inchoat tertio Antiphonam :

Aspérges me, et schola prosequitur. Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta, et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealabor.

Auditui meo dabis gaudium, et laetitia : * et exultabunt ossa humiliata.

Interim Pontifex circuit tertio, aspergitque et redit, ut prius; et finitis Versibus praedictis, stans cum mitra ut supra, inchoat quarto Antiphonam :

Asperges me, et schola prosequitur. Domine hyssopo, et mundabor : lavabis me, et super nivem dealabor.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Et interim Pontifex circuit quarto, aspergitque et redit, ut prius; et finitis Versibus praedictis, stans cum mitra in capite, inchoat quinto, stans ut supra, Antiphonam :

Asperges me, et schola prosequitur. Domine hyssopo, et mundabor : lavabis me, et super nivem dealabor.

Redde mihi laetitia salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docedo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae : * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Interim Pontifex circuit quinto, aspergitque et redit, ut prius; et finitis Versibus praedictis, stans cum mitra ut supra, inchoat sexto Antiphonam :

Asperges me, et schola prosequitur. Domine hyssopo, et mundabor : lavabis me, et super nivem dealabor.

Domine, labia mea aperies : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum, et humiliatum Deus non despiciet.

Interim Pontifex circuit sexto, aspergitque et redit, ut prius; et finitis dictis Versibus, stans cum mitra ut supra, inchoat septimo Antiphonam :

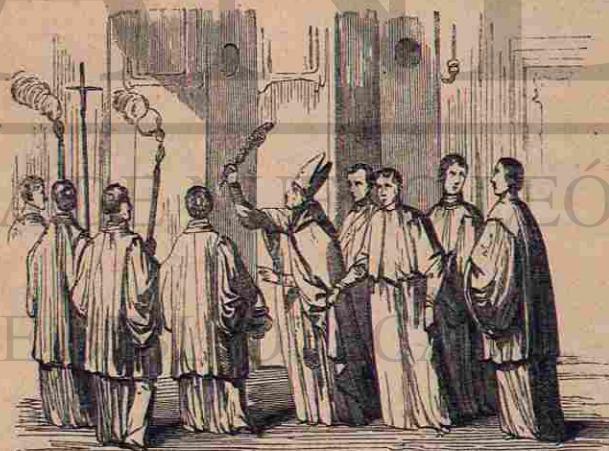
Asperges me, et schola prosequitur. Domine hyssopo, et mundabor : lavabis me, et super nivem dealabor.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion : * ut aedificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes, et holocausta : * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Et non dicitur Gloria Patri. Interim Pontifex circuit septimo, aspergitque, et redit, ut supra.

Subsequenter circuit ter Ecclesiam interius, tantum aspergendo parietes ejus cum praedicta aqua benedicta, hoc modo.

L. 1855. 102

Finitis dictis Versibus, et septimo circuitu per Pontificem, ut supra, facto, schola cantat Antiphonam:

1 Toni.

Hæc est do-mus Do-mi-ni fir-mi-ter æ-di-fi-
ca-ta: be-ne fun-da-ta est su-pra fir-mam
pe-tram. Ps. Læ-ta-tus sum in his,
E u o u a e.

Psalmus. Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini ibimus. Et dicitur totus prout supra in Benedictione primarii lapidis, 16. sed in fine non dicitur Glória Patri.

Interim incepta Antiphona prædicta, Pontifex cum mitra, incipiens retró altare majus, procedit ad dexteram partem, circueiens intrinsecus Ecclesiam, et parietes illius; aspergit eam a parté inferiori, juxta terram, rediens usque ad locum retró altare, unde discessit: quo facto, ac finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, schola cantat Antiphonam:

7 Toni.

Ex-ur-gat De-us, et dis-si-pen-tur i-ni-mi-ci
e-jus, et fu-gi-ant qui o-de-runt e-um a fa-
ci-e e-jus. Ps. In Ec-cle-si-is be-ne-di-ci-te
De-o Do-mi-no. E u o u a e.
PSALMUS 67.

In Ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénéjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo sancto tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdent eos qui probátí sunt argénto.

Dissipa gentes, quæ bella volunt, vénient legátí ex Egipto: * Æthiopia prævéniét manus ejus Deo.

Regna terræ cantate Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad oriéntem.

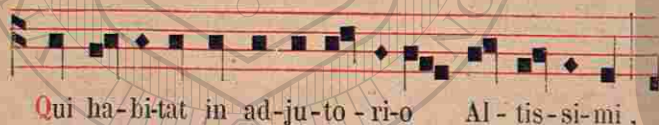
Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel; * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortítudinem plebi suæ : * benedictus Deus.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim Pontifex secundo, per eandem viam circueiens, aspergit parietes Ecclesiæ in medio, id est, circa altitudinem faciei suæ, rediens usque ad locum unde discessit : quo facto, ac finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, schola cantat Antiphonam :

8 Toni.

tu, et re-fu-gi-um me-um. E u o u a e.

PSALMUS 90.

DICET Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributió-nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basiliscum ambulábis : * et conculcábis leónem, et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : eripiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim Pontifex tertio circuit Ecclesiam, incipiens a sinistra parte; et aspergit parietes illius, altius quam

secundo, rediens ad locum, unde discessit. Quo facto, adhuc mitram in capite tenens aspergit cum prædicta aqua pavementum Ecclesie per medium, incipiens ante altare, usque ad portam principalem, deinde per transversum, de uno pariete ad alium. Interim schola cantat tres sequentes Antiphonas cum suis Versiculis :

6 Toni.

Do-mus me-a, do-mus o-ra-ti-o-nis
vo-ca-bi-tur. *ŷ.* Nar-ra-bo no-men tu-um

fra-tribus me-is, in me-di-o Ec-cle-si-æ

lau-da-bo te, *sine Glória.*

Alia Antiphona.

5 Toni.

Do-mi-ne di-le-xi de-co-rem do-mus tu-æ.

ŷ. Et lo-cum ha-bi-ta-ti-o-nis glo-ri-æ

tu-æ. *sine Glória.*

Alia Antiphona.

7 Toni.

Non est hic a-li-ud ni-si do-mus De-i,

et por-ta cœ-li.

Dictis Antiphonis prædictis, et aspersione, ut præmittitur, facta, Pontifex stans cum mitra in medio Ecclesiæ versus ad altare majus, inchoat, et schola prosequitur Antiphonam :

7 Toni.

Vi-dit Ja-cob sca-lam, sum-mi-tas e-jus coelos
tan-ge-bat, et de-scenden-tes An-ge-los, et
di-xit : Ve-re lo-cus i-ste sanctus est.

Dum cantatur Antiphona prædicta, Pontifex stans cum mitra in medio Ecclesiæ aspergit aquam per pavementum, versus Orientem, Occidentem, Aquilonem, et Austrum.

Finita Antiphona, Pontifex, deposita mitra, stans ibidem in medio Ecclesiæ, conversus ad portam principalem, dicit competenti voce : Orémus.

Et ministri : Flectámus génuá. *ñ*. Leváte.

DEUS, qui loca nómini tuo dicánda sanctificas, effunde super hanc orationis domum grátiam tuam; ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus, auxilium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ*. Amen.

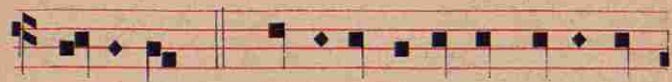
Tum ibidem stans, adhuc conversus ut prius, dicit Orémus.

Et ministri : Flectámus génuá. *ñ*. Leváte.

DEUS sanctificatiónum, omnipotens dominátor, ejus pietas sine fine sentitur; Deus, qui coeléstia simul et terréna complécteris, servans misericórdiam tuam pópulo tuo ambulánti ante conspéctum glóriæ tuæ : exáudi preces servórum tuórum; ut sint óculi tui apérti super domum istam die ac nocte : hanc quoque basilicam in honórem sanctæ et victoriosissimæ crucis, et memóriam sancti tui *N*. sacris mystériis institútam clementíssimus dédi *ca*; miserátus illú *stra*, próprio splendóre clari *fica*, omnémque hómínem veniéntem adoráre te in hoc loco placátus admítte, propítius respicere dignáre, et propter nomen tuum magnum, et manum tuam fortem, et bráchium tuum excélsam, in hoc tabernáculo tuo supplicántes libens prótege, dignánter exáudi, æténa defénsiõe consérva; ut semper felices, sempérque in tua religiõe lætántes, constánter in sanctæ Trinitátis confessiõe, fide Cathólicá perseverént. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus,

Deinde stans adhuc conversus, ut prius, ibidem extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem :

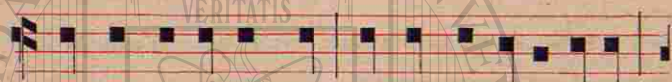
PER omni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. *ñ*. A-men.
V. Dó-mi-nus vo-bis-cum. *ñ*. Et cum spi-ri-tu
tu-o. V. Sur-sum cor-da. *ñ*. Ha-be-mus ad

Do-mi-num. *ŷ.* Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-no

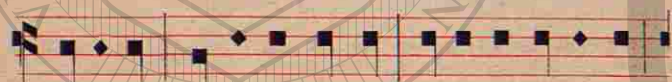
De-o nostro. *ŷ.* Dignum et justum est. *Ve-re*

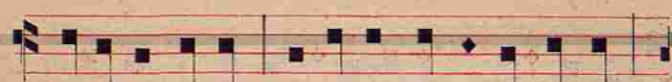
dignum et justum est, æquum et sa-lu-ta-re;

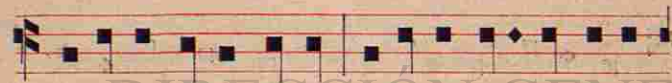
nos ti-bi sem-per, et u-bi-que gra-ti-as

a-ge-re, Do-mi-ne san-cte, Pa-ter o-mni-potens,

æ-ter-ne De-us, Ad-e-sto pre-ci-bus nostris,

ad-e-sto Sa-cra-mentis, ad-e-sto e-ti-am pi-is

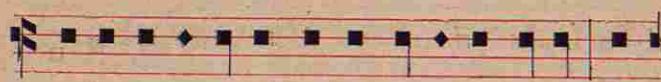
fa-mu-lo-rum tu-o-rum la-bo-ri-bus, no-bisque

mi-se-ri-cordi-am tu-am poscen-ti-bus. Descendat

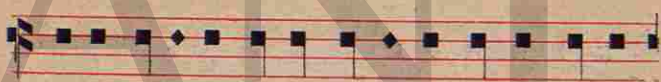
quo-que in hanc Ec-cle-si-am tu-am, quam sub

in-vo-ca-ti-o-ne san-cti no-mi-nis tu-i, in

ho-no-rem sanctæ cru-eis, in qua co-æ-ter-nus

ti-bi Fi-li-us tu-us Do-mi-nus no-ster Je-sus

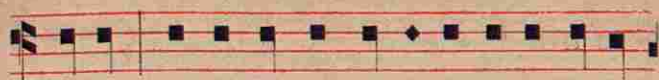
Christus pro re-dem-pti-o-ne mun-di pa-ti

di-gna-tus est, et me-mo-ri-am san-cti tu-i

N. nos in-di-gni con-se-cramus, Spi-ri-tus san-ctus

tu-us, se-pti-for-mis gra-ti-æ u-ber-ta-te

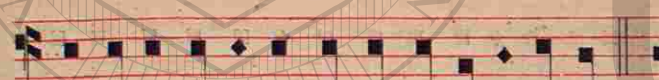
re-dundans; ut quo-ti-es-cum-que in hac do-mo

tu-a san-ctum no-men tu-um fu-e-rit in-vo-

ca-tum, e-o-rum, qui te in-vo-ca-ve-rint, a

te pi-o Do-mi-no pre-ces ex-au-di-an-tur.

O be-a-ta et sancta Tri-ni-tas, quæ om-ni-a

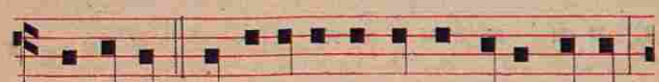
pu-ri-fi-cas, om-ni-a mun-das, et om-ni-a

per-or-nas. O be-a-ta ma-je-stas De-i, quæ

cun-cta im-ples, cun-cta con-ti-nes, cun-cta

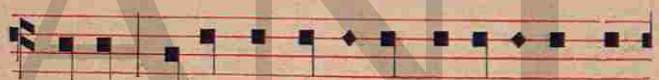
dis-ponis. O be-a-ta et san-cta manus De-i,

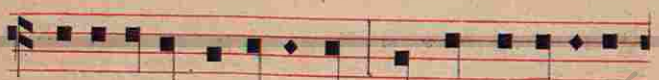
quæ om-ni-a san-cti-fi-cas, om-ni-a be-ne-di-cis,

om-ni-a lo-cu-ple-tas. O san-cte San-cto-rum

De-us, tu-am cle-men-ti-am hu-mil-li-ma de-

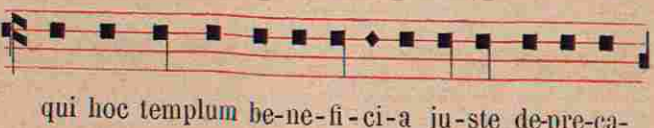
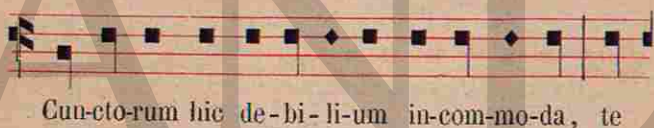
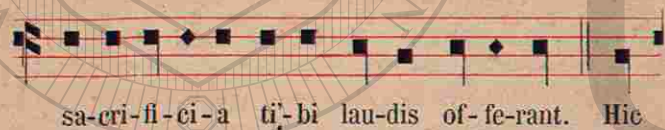
vo-ti-o-ne de-po-sci-mus, ut hanc Ec-cle-si-am

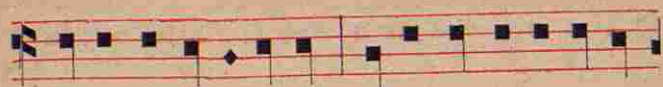

tu-am, per nostræ hu-mi-li-ta-tis fa-mu-latum,

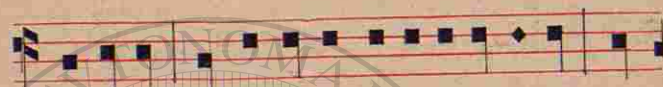

in ho-no-rem san-ctæ et vi-cto-ri-o-sis-simæ

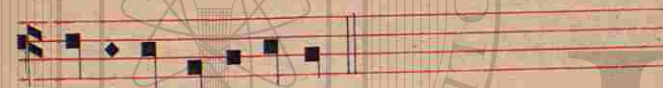
tu-ri in-gre-di-un-tur, cuncta se im-pe-tras-se

læ-ten-tur; ut conces-sa mi-se-ri-cor-di-a, quam

pre-can-tur, per-pe-tu-o mi-se-ra-ti-o-nis tu-æ

mu-ne-re glo-ri-en-tur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit :

Per eundem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejúsdem Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, procedit ante altare, et ibi cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum, quod mox, deposita mitra, stans ibidem benedicit, dicens :

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

SUMME Deus, qui summa, et média, imaque custódis, qui omnem creatúram intrinsecus ambiéndo, concludis, sancti *✠* fica, et béne *✠* dic has creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, sed residuum aquæ benedictæ funditur ad basim, sive pedem stipitis altaris per circuitum.

Pontifex deinde procedit processionaliter cum cruce, et clero ad locum in quo Reliquiæ nocte præterita conservatæ fuerunt; et defertur Chrisma usque ad fores Ecclesiæ; sed priusquam locum ipsum ingrediatur, stans ab extra, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus genua. *R.* Leváte.

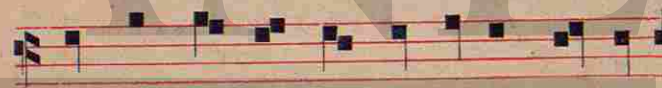
AUFER a nobis, quæsumus, Dómine, cunctas iniquitates nostras; ut ad Sancta Sanctorum puris mereámur méntibus introire. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Pontifice, accepta mitra, locum ipsum cum Presbyteris, et clero ingrediente, schola cantat Antiphonas sequentes :

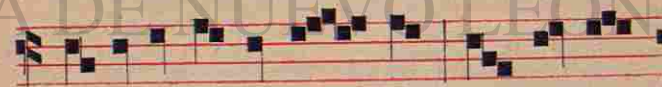
6 Toni.

O quam glo-ri-o-sum est re-gnum, in

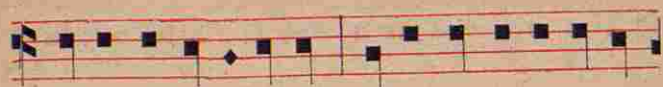
quo cum Chri-sto gau-dent o-mnes San-cti!

a-mi-cti sto-lis al-bis, se-quun-tur

A-gnum quo-cum-que i-e-rit.

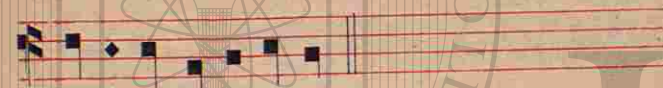
tu-ri in-gre-di-un-tur, cuncta se im-pe-tras-se

læ-ten-tur; ut conces-sa mi-se-ri-cor-di-a, quam

pre-can-tur, per-pe-tu-o mi-se-ra-ti-o-nis tu-æ

mu-ne-re glo-ri-en-tur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit :

Per eundem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejúsdem Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, procedit ante altare, et ibi cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum, quod mox, deposita mitra, stans ibidem benedicit, dicens :

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

SUMME Deus, qui summa, et média, imaque custódis, qui omnem creatúram intrinsecus ambiéndo concludis, sancti *✠* fica, et béne *✠* dic has creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, sed residuum aquæ benedictæ funditur ad basim, sive pedem stipitis altaris per circuitum.

Pontifex deinde procedit processionaliter cum cruce, et clero ad locum in quo Reliquiæ nocte præterita conservatæ fuerunt; et defertur Chrisma usque ad fores Ecclesiæ; sed priusquam locum ipsum ingrediatur, stans ab extra, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus genua. *R.* Leváte.

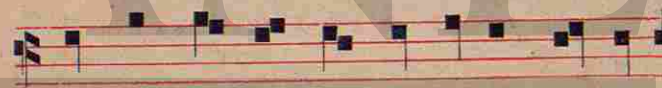
AUFER a nobis, quæsumus, Dómine, cunctas iniquitates nostras; ut ad Sancta Sanctorum puris mereámur méntibus introire. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Pontifice, accepta mitra, locum ipsum cum Presbyteris, et clero ingrediente, schola cantat Antiphonas sequentes :

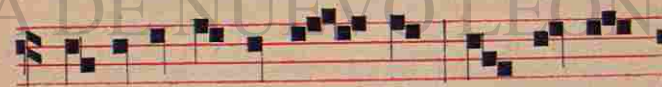
6 Toni.

O quam glo-ri-o-sum est re-gnum, in

quo cum Chri-sto gau-dent o-mnes San-cti!

a-mi-cti sto-lis al-bis, se-quun-tur

A-gnum quo-cum-que i-e-rit.

Alia Antiphona.

8 Toni.

Mo-ve - te vos, San-eti De-i; de man-si-o-
ni-bus vestris, ad lo-ca fe-sti-na-te, quæ vo-bis
pa-ra-ta sunt.

Alia Antiphona.

3 Toni.

Ec-ce po - pu-lus cu-sto-di-ens ju-di - ci-um,
et fa-ciens ve-ri-tatem, in te spe-ra-verunt,
Do-mi-ne, us-que in æ-ternum.

Alia Antiphona.

8 Toni.

Vi-a Sancto-rum fa-cta est re-cta, et i - ter
e - o - rum præ-pa - ra - tum est. Ps. Ve-ni-te
ex-ul-te-mus Do-mi-no. E u o u a e.

PSALMUS 94.

VENITE, exultemus Dómino : * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne ; * et in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus . * et rex magnus super omnes deos.

Quóniam non repellet Dóminus plebem suam , * quia in manu ejus sunt omnes fines terræ , et altitú-dines món-tium ipse cónspicit.

Quóniam ipsius est mare , et ipse fecit illud : * et áridam fundavérunt manus ejus.

Venite adorémus , et procidámus ante Deum : * plorémus coram Dómino , qui fecit nos , quia ipse est Dóminus Deus noster.

Nos autem pópulus ejus : * et oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis , * nolite obduráre corda vestra.

Sicut in exacerbatióne ; * secúndum diem tentatiónis in deserto.

Ubi tentavérunt me patres vestri : * probavérunt , et vidérunt ópera mea.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic : * et dixi : Semper hi errant corde.

Ipsi vero non cognovérunt vias meas , quibus jurávi in ira mea ; * si introibunt in réquiem meam.

Et non dicitur Glória Patri, vel, si magis placet, omissis omnibus præmissis Antiphonis cum Psalmo, schola cantat Responsorium de illo Sancto, cujus sunt ipsæ Reliquiæ. Interim Pontifex manet stans juxta Reliquias. Finitis autem Antiphonis cum Psalmo, vel Responsorio prædictis, Pontifex stans ibidem coram Reliquiis, detecto capite, dicit: Orémus.

Et ministri : Flectamus gœna. *R.* Leváte.

FAC NOS, quæsumus Dómine, Sanctórum tuórum tibi speciáliter dedicáta membra digne contíngere, quorum patrocinia cupimus incessánte habére. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, imponit incensum in thuribulo, et fit processio, hoc ordine. Procedunt duo ceroferrarii cum luminaribus, deinde crux, tum clerus cantans Antiphonas subsequentes; post hos, Sacerdotes portantes feretrum cum Reliquiis, et juxta eos thuriferarius continuo Reliquias ipsas incensans, et immediate ante Reliquias ipsas præcedant aliqua intortitia, deinde Pontifex paratus cum suis ministris. Processione igitur locum ipsum exeunte, Pontifex inchoat primam Antiphonam, schola ipsam et omnes alias sequentes prosequente :

8 Toni.

Cum ju-cundi-ta-te ex-i - bi-tis, et cum gaudi-o

de-du-ee-mi-ni : nam et montes et col-les ex-

i - li-ent, ex-pe-ctan-tes vós cum gau-dj-o,

al - le - lu - ia.

Alia Antiphona.

7 Toni.

Sur-gi-te, San-cti De-i, de man-si-o-ni-bus

vestris, lo-ca san-cti-fi-ca-te, ple-bem be-ne-

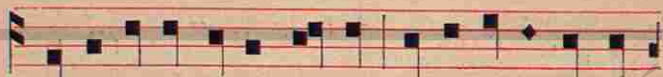
di-ci-te, et nos ho-mi-nes pec-ca-to-res in

pa-ee cu-sto-di-te.

Alia Antiphona.

8 Toni.

Am-bu-la-te San-cti De-i, in-gre-di-mi-ni in

ci-vi-ta-tem Do-mi-ni, æ-di-fi-ca-ta est e-nim

vo-bis Ec-cle-si-a no-va, u-bi po-pu-lus

Alia Antiphona.

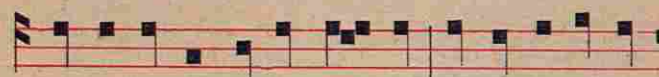
8 Toni.

ad-o-ra-re de-bet ma-je-sta-tem Do-mi-ni.

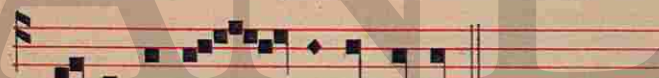
I-sto-rum est e-nim re-gnum cœ-lo-rum, qui

contempserunt vi-tam mun-di, et per-ve-ne-runt

ad præ-mi-a re-gni, et la-ve-runt sto-las

su-as in san-gui-ne A-gni.

Eis igitur ad Ecclesiæ consecrandæ foras pervenientibus, priusquam ingrediantur, dimissa ante fores Ecclesiæ schola Antiphonas prædictas cantante, Pontifex, præcedentibus ipsum duobus ceroferariis, cruce, thuriferario, et Sacerdotibus feretrum Reliquiarum portantibus, circuit Ecclesiam cum ipsis Reliquiis, populo sequente, et clamante :

Ky-ri-e e-le-i-son.

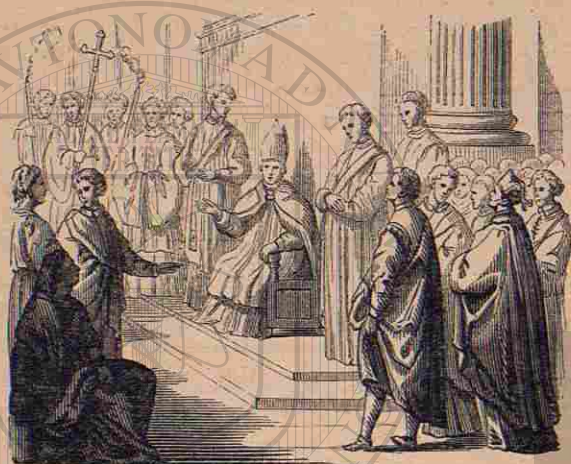
Quo facto, Pontifex sedens cum mitra in faldistorio, ante fores Ecclesie ad id parato, brevi sermone populum alloquitur.

QUANTA, fratres charissimi, Ecclesiis, et Deo dicatis locis habenda sit reverentia, canones, et leges, et universalis religiosus fidelium cultus declarat. Nulli enim quam in sacris basilicis, Domino offerri sacrificium debet. Præcipiente siquidem Domino per Moysen, tabernaculum cum mensa, atque altari, et æreis vasis, utensilibusque consecratum est ad divinum cultum explendum; ipsum quoque tabernaculum non solum sacrasse, sed oleo quoque linivisse legimus. In ipso autem tabernaculo non alii, quam sancti Sacerdotes, et Levitæ vestibus sacris ornati Sacramenta tractabant, et pro populo oblationes offerébant. Póstimodum tam Reges Hebræorum suum templum, quam Románi christiáni principes basilicas a se constructas summa in veneratione habuerunt; immunésque ab omni vulgari

strépitu, et negotio esse voluerunt; ut domus orationis ad aliud nullum commercium, atque usum accommodaretur. Eámque privilegii, et immunitatis prærogativam habere voluerunt; ut si quis temerarie sacrilegas manus apposisset, gravissimis suppliciis afficeretur. Non enim justum visum est, domum Dei altissimi temerariis præsumptionibus expositam esse, nec latronum (juxta verbum Veritatis) speluncam esse. Locus est salutis, portus naufragantibus, ad quem de tempestatibus anchora jácitur. Hanc beneficia petituri adeunt, et justæ eorum preces exaudiuntur. Capitalium criminum rei ad hanc fugientes, impunitatem facti, implorantibus Sacerdotibus, accipiunt. Magna ergo veneratione sacratas Domino basilicas adeatis, fratres charissimi, mundi que facinoribus Domino oblationes cordis vestri offeratis. De quibus basilicis hæc una est, cui N. et N. Summi Pontifices privilegia concesserunt, quam vos ædificari fecistis, (vel N. ædificari fecit) et nobis humiliter supplicastis, (vel supplicavit) ut eam consecrare dignaremur. Nos autem vestris (vel suis) honestis supplicationibus inclinati, eam in honorem omnipotentis Dei, beatæ Mariæ semper virginis, et omnium Sanctorum, ac memoriam sancti N. dedicamus; et in ejus altari Reliquias sanctorum N. et N. Deo propitio, poni decrevimus, et in altari N. vel in loco N. sunt corpora, vel Reliquiæ sanctorum N. et N. quæ (vel quas) qui devôte visitaverit, indulgentiam N. per N. concessam obtinebit. Vos insuper moneo, fratres charissimi, ut decimas quæ sunt divina tributa, integre Ecclesiis et Sacerdotibus persolvatis. Has sibi Dominus ad universalis domini signum reservavit. Audite sanctum Augustinum: Decimæ tributa sunt egentium animarum. Quod si decimas dederis, non solum abundantiam fructuum recipies, sed etiam sanitatem corporis, et animæ consequeris. Non igitur Dominus Deus præmium postulat, sed honorem. Deus enim noster, qui dignatus est totum dare, decimam a

Quo facto, Pontifex sedens cum mitra in faldistorio, ante fores Ecclesie ad id parato, brevi sermone populum alloquitur.

QUANTA, fratres charissimi, Ecclesiis, et Deo dicatis locis habenda sit reverentia, canones, et leges, et universalis religiosus fidelium cultus declarat. Nulli enim quam in sacris basilicis, Domino offerri sacrificium debet. Præcipiente siquidem Domino per Moysen, tabernaculum cum mensa, atque altari, et æreis vasis, utensilibusque consecratum est ad divinum cultum explendum; ipsum quoque tabernaculum non solum sacrasse, sed oleo quoque linivisse legimus. In ipso autem tabernaculo non alii, quam sancti Sacerdotes, et Levitæ vestibus sacris ornati Sacramenta tractabant, et pro populo oblationes offerébant. Póstimodum tam Reges Hebræorum suum templum, quam Románi christiáni principes basilicas a se constructas summa in veneratione habuerunt; immunésque ab omni vulgari

strépitu, et negotio esse voluerunt; ut domus orationis ad aliud nullum commercium, atque usum accommodaretur. Eámque privilegii, et immunitatis prærogativam habere voluerunt; ut si quis temerarie sacrilegas manus apposisset, gravissimis suppliciis afficeretur. Non enim justum visum est, domum Dei altissimi temerariis præsumptionibus expositam esse, nec latronum (juxta verbum Veritatis) speluncam esse. Locus est salutis, portus naufragantibus, ad quem de tempestatibus anchora jácitur. Hanc beneficia petituri adeunt, et justæ eorum preces exaudiuntur. Capitalium criminum rei ad hanc fugientes, impunitatem facti, implorantibus Sacerdotibus, accipiunt. Magna ergo veneratione sacratas Domino basilicas adeatis, fratres charissimi, mundi que facinoribus Domino oblationes cordis vestri offeratis. De quibus basilicis hæc una est, cui N. et N. Summi Pontifices privilegia concesserunt, quam vos ædificari fecistis, (vel N. ædificari fecit) et nobis humiliter supplicastis, (vel supplicavit) ut eam consecrare dignaremur. Nos autem vestris (vel suis) honestis supplicationibus inclinati, eam in honorem omnipotentis Dei, beatæ Mariæ semper virginis, et omnium Sanctorum, ac memoriam sancti N. dedicamus; et in ejus altari Reliquias sanctorum N. et N. Deo propitio, poni decrevimus, et in altari N. vel in loco N. sunt corpora, vel Reliquiæ sanctorum N. et N. quæ (vel quas) qui devôte visitaverit, indulgentiam N. per N. concessam obtinebit. Vos insuper moneo, fratres charissimi, ut decimas quæ sunt divina tributa, integre Ecclesiis et Sacerdotibus persolvatis. Has sibi Dominus ad universalis domini signum reservavit. Audite sanctum Augustinum: Decimæ tributa sunt egentium animarum. Quod si decimas dederis, non solum abundantiam fructuum recipies, sed etiam sanitatem corporis, et animæ consequeris. Non igitur Dominus Deus præmium postulat, sed honorem. Deus enim noster, qui dignatus est totum dare, decimam a

nobis dignatus est recipere, non sibi, sed nobis sine dubio profuturam. Sed si tardius dare peccatum est, quanto pejus est non dedisse? De militia, de negotio, de artificio redde decimas. Cum enim decimas dando, et terræna et cœlestia possis præmia promereri, quare pro avaritia duplici benedictione fraudaris? Hæc est enim Dei justissima consuetudo, ut si tu illi decimam non dederis, tu ad decimam revoceris. Dabis impio militi, quod non vis dare Sacerdoti; et hoc tollit fiscus, quod non accipit Christus. Revertimini ad me, inquit Dominus apud Prophetam, et revertar ad vos. Et dixistis: In quo revertemur? Si affiget homo Deum, quia vos configitis me? Et dixistis: In quo configimus te? In decimis, et in primitiis. Et in penuria vos maledicti estis, et me vos configitis gens tota. Inferre omnem decimam in horreum, et sit cibus in domo mea, et probate me super hoc, dicit Dominus: si non aperuero vobis cataractas cœli, et effundero vobis benedictionem usque ad abundantiam, et increpabo pro vobis devorantem, et non corrumpet fructum terræ vestræ: nec erit stérilis vinea in agro, dicit Dominus exercituum. Et beatos vos dicent omnes gentes: eritis enim vos terra desiderabilis, dicit Dominus exercituum. Evitanda est itaque Domini indignatio, solvenda decimæ, et tributa divina persolvenda, nec pro temporali commodo amittenda sunt secutura bona, quæ expectantur. Memores ergo hæc accipite, fratres charissimi, et intellecta pro desiderio complète, ut æterna pro temporalibus accipere beneficia mereamini.

Archidiaconus legat sequentia duo decreta sacrosancti Concilii Tridentini. Sess. xxij. cap. xj. de Reformat.

Si quem clericorum, vel laicorum, quacumque is dignitate, etiam imperiali, aut regali præfulgeat, in tantum malorum omnium radix cupiditas occupaverit, ut alicujus Ecclesiæ, seu cujusvis sæcularis, vel

regularis beneficii, Montium pietatis, aliorumque piorum locorum jurisdictiones, bona, census, ac jura etiam feudalia, et emphyteutica, fructus, emolumenta, seu quascumque obventiones, quæ in ministrorum, et pauperum necessitates converti debent, per se, vel per alios, vi vel timore incusso, seu etiam per suppositas personas clericorum, aut laicorum, seu quacumque arte, aut quocumque quæsito colore, in proprios usus convertere, illisque usurpare præsumpserit, seu impedire, ne ab iis, ad quos jure pertinent, percipiuntur; is anathemati tamdiu subjaceat, quamdiu jurisdictiones, bona, res, jura, fructus, et redditus, quos occupaverit, vel qui ad eum quomodocumque etiam ex donatione suppositæ personæ pervenerint, Ecclesiæ, ejusque administratori, sive beneficiato, integre restituerit, ac deinde a Romano Pontifice absolutionem obtinuerit. Quod si ejusdem Ecclesiæ patronus fuerit, etiam jure patronatus, ultra prædictas pœnas, eo ipso privatus existat. Clericus vero, qui nefandæ fraudis, et usurpationis hujusmodi fabricator seu consentiens fuerit, eisdem pœnis subjaceat, nec non quibuscumque beneficiis privatus sit, et ad quacumque alia beneficia inhabilis efficiatur; et a suorum Ordinum executione, etiam post integram satisfactionem et absolutionem, sui Ordinarii arbitrio suspendatur.

Conc. Trident. Sessione xxv. cap. xij. de Reformat.

Non sunt ferendi, qui variis artibus decimas Ecclesiis obvenièntes, subtrahere moliuntur, aut qui ab aliis solvendas temere occupant, et in rem suam vertunt, cum decimarum solutio debita sit Deo: et qui eas dare noluerint aut dantes impediunt, res alienas invadunt. Præcipit igitur sancta Synodus omnibus, cujuscumque gradus, et conditionis sint, ad quos decimarum solutio spectat, ut eas ad quas de jure tenentur, in posterum Cathedrâli, aut quibuscumque aliis Ecclesiis, vel

personis, quibus legitime debentur, integre persolvant. Qui vero eas aut subtrahunt, aut impediunt, excommunicantur, nec ab hoc crimine, nisi plena restitutione secuta, absolvantur. Hortatur dehinc omnes et singulos pro christiana charitate, debitque erga Pastores suos munere; ut de bonis sibi a Deo collatis, Episcopis et Parochis, qui tenuioribus praesunt Ecclesiis, large subvenire ad Dei laudem, atque ad Pastorum suorum, qui pro eis invigilant, dignitatem tuendam, non graventur.

Postea Pontifex ad fundatorem dicat:

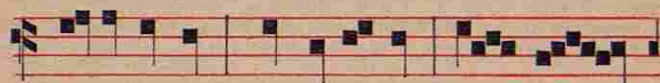
SCIAS, frater charissime, quoniam non permittunt jura Ecclesias sine ministris, ac dote consecrari. Quemadmodum enim dos matrimonium consequitur, sic et ad sustentationem ministrorum facultates necessariae sunt. Ea itaque ratione, frater charissime, scire volumus, quot Sacerdotes, et clericos, et qualem eis honorem vis exhibere, et de quo Ecclesiam dotare proponis. Et, ut intelligas, qualem tibi, atque heredibus tuis honorem, et commoditatem exhibet Ecclesia, scias, ut gratitudinem ipsam ad fundatores ostendat, quod a sanctis Patribus statutum est, in diei dedicationis anniversario solenni, fundatores et eorum heredes in processionibus primos esse debere; et si casu ad egestatem pervenerint, grata recordatione, Ecclesia fundatoris piam liberalitatem recognoscit.

Qui ad interrogata, prout sibi placuerit, respondet: de quo fiat publicum instrumentum, si numerus clericorum, honor, et dos sufficiens fuerit. Tunc fundator ipse, et plebs profitentur se jussa Pontificis impleturos. Deinde Pontifex jubet Deum deprecari pro eo, qui Ecclesiam construxit, et dotavit, et pro eo, qui eam consecrari petiit; et concedit illis partem in omnibus bonis, quae ibi fieri continget. Quo facto, Pontifice sic sedente, antequam quis Ecclesiam ingrediatur, schola cantat Responsorium:

2 Toni.

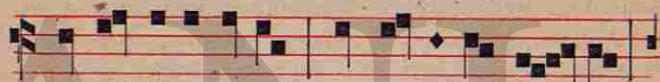
E-rit mi-hi Do-mi-nus in De-um, et

la-pis i-ste, quem e-re-xi, in ti - -

tu-lum: et vo-ca-bi-tur domus De - - - i,

et de u-ni-ver-sis, quae de-de-ris mi - hi,

* De - ci-mas et ho-sti-as pa-ci-fi-cas of-fe-

ram ti - bi. ✠ Si re-ver-sus fu - e-ro

ad do-mum pa-tris me - i. ✠ De - ci-mas.

Tum Pontifex, deposita mitra, surgit; et versus ad ostium Ecclesiae, ibidem stans dicit: Orémus.

Et ministri: Flectamus genua. *ñ.* Levate.

DOMUM tuam, quæsumus Dómine, eleménter ingrédere, et in tuórum córdibus fidélium perpétuam tibi cónstrue mansiónem; et præsta, ut domus hæc, quæ tua subsistit dedicatióne solémnis, tua fiat habitatióne sublimis. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Qua Oratione finita, Pontifex, accepta mitra, priusquam ingrediatur, intingit pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo, in modum crucis, signat ostium Ecclesiæ exterius, dicens :

In nómine Pa *✠* tris, et Fi *✠* lii, et Spíritus *✠* sancti. Porta sis benedicta, sanctificáta, consecráta, consignáta, et Dómino Deo commendáta; porta sis intróitus salutis, et pacis; porta sis óstium pacificum, per eum, qui se óstium appellávit, Jesum Christum Dóminum nostrum, qui cum Patre, et Spiritu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Quo dicto, Presbyteri elevant feretrum Reliquiarum, et ingrediendo Ecclesiam cum clero et populo processionaliter, Pontifex cum mitra incipit, et schola prosequitur, Antiphonam :

4 Toni.

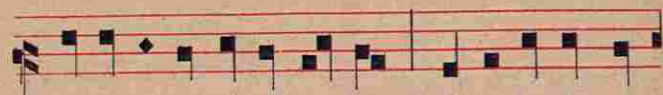
In-gre-di-mi-ni San-cti De-i, præpa-ra-ta est

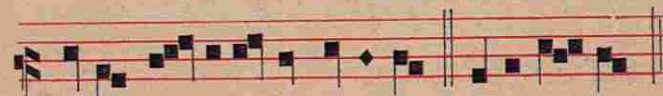
e-nim a Do-mi-no ha-bi-ta-ti-o se-dis ve-stræ :

sed et po - pu-lus fi-de-lis cum gau - di-o

in-se-qui-tur i-ter ve-strum; ut o-re-tis pro

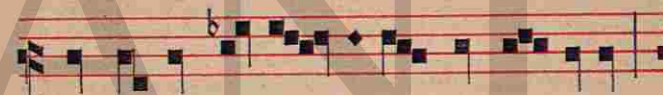
no-bis ma-je-statem Do-mi-ni. Al-le-lu - ia.

Alia Antiphona

6 Toni.

Gaudent in cœ - lis a-ni-mæ San-ctorum,

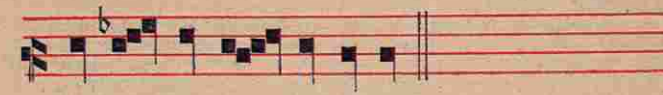
qui Chri-sti ve-sti - gi-a sunt se - cu-ti;

et qui-a pro e-jus a-mo - re san-guinem

su-um fu - derunt, id - e-o cum Chri-sto

ex-ul - tant si - ne fi-ne.

Interim processionaliter vadunt per Ecclesiam. Cum pervenerint ad altare, in quo Reliquiæ sunt condendæ, Reliquiis ipsis cum feretro prope altare positis, et luminaribus juxta illas ardentibus, Pontifex stans cum mitra ante altare, inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

4 Toni.

Ex-ul-ta - bunt San-cti in glo - ri-a; et
 læ-ta-buntur in cu-bi-li-bus su-is. Ps. Can-ta-te
 Do-mi-no can-ti-cum novum. E u o u a e.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino canticum novum : * laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Lætetur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Dómino in populo suo : * et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt Sancti in glória : * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum : * et gladii ancípites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus : * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus : * et nobiles eorum in manibus ferreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum : * glória hæc est omnibus sanctis ejus.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus : * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et choro : * laudate eum in chordis, et órgano.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus, laudate eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dóminum.

Et non dicitur Glória Patri, sed repetitur Antiphona. Qua dicta, Pontifex, deposita mitra, versus ad altare dicit :

OREMUS.

DEUS, qui in omni loco dominationis tuæ clemens ac benignus dedicátor assistis, exaudi nos, quæsumus, et concède, ut inviolabilis permâneat hujus loci consecratio; et beneficia tui muneris, universitas fidelium quæ tibi supplicat, percipere mereatur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, intingit pollicem dexterae manus in sanctum Chrisma, et cum eo signat confessionem, id est, sepulchrum altaris, in quo Reliquiæ sunt reponendæ, in quatuor angulis, faciens in singulis signum crucis, et dicens :

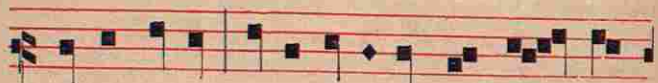
CONSECRETUR, et sanctificetur hoc sepulchrum.
 In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Pax huic domui.

Deinde deposita mitra, recondit veneranter vasculum ipsum cum Reliquiis, et aliis, prout hesternae die per eum fuit sigillatum, in sepulchro altaris; quibus reconditis, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

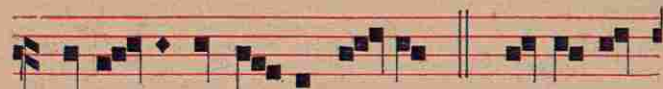
6 Toni.

Sub al-ta-re De-i se-des ac-ce-pi-stis

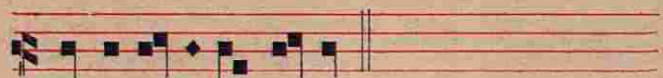
San-cti De-i, in-ter-ce-di-te pro no-bis

ad Do-minum Je-sum Christum. Ex-ul-ta-

bunt San-cti in glo-ri-a. Et læ-ta-bun-tur

in cu-bi-li-bus su-is.

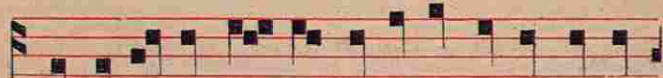
Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur.

Interim dum præmissa cantantur, Pontifex sine mitra thurificat Reliquias inclusas. Quo facto, imposita sibi mitra, accipit tabulam seu lapidem cum quo debet claudi sepulchrum, in manum sinistram; et pollicem dexteræ manus intingit in sanctum Chrisma; et cum eo facit in medio dictæ tabulæ sive lapidis, de subtus, signum crucis, dicens :

CONSECRETUR, et sanctificetur hæc tabula, (vel hic lapis) per istam unctionem, et Dei benedictionem. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Pax tibi.

Et mox linit eum cæmento, ponit, et coaptat tabulam seu lapidem super sepulchrum, claudens illud, et inchoans, schola prosequente, Antiphonam :

8 Toni.

Sub al-ta-re De-i au-di-vi vo-ces oc-ci-

so - - rum di - cen - ti - um : Qua-re non
 de-fen-dis sanguinem no - strum. Et ac-ce-
 pe - runt di-vi-num re-spon - sum : Ad-huc
 sus-ti-ne-te mo-di-cum tem - pus , do-nec im-
 ple-a - tur nu-merus fra-trum ve-stro - rum.

Alia Antiphona.

8 Toni.

Cor-po-ra San-cto-rum in pa-ce se-pul-ta
 sunt : et vi-vent no-mi-na e-o-rum in

æ - ternum. *ŷ.* Glo-ri-a Pa-tri, et Fi-li-o,
 et Spi-ri - tu - i san-cto. Sic-ut e-rat in
 prin-ci-pi-o , et nunc , et sem-per : et in
 sæ-cu-la sæ-cu-lo - rum. A-men.

Post hæc Pontifex, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

DEUS, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum
 majestáti tuæ condís habitáculum, da ædificatióni tuæ
 increménta cœléstia; et præsta, ut quorum hic Reliquias
 pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvé-
 mur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tunc accepta mitra, Pontífice prius incipiente, cæ-
 mentarii cum cæmento benedicto firmant ipsam tabu-
 lam, seu lapidem super sepulchrum; deinde Pontifex
 intingit iterum pollicem dextéræ manus in sanctum
 Chrisma, et cum eo format signum crucis super eam-
 dem tabulam, sive lapidem, dicens :

SIGNE ✠ TUR, et sanctifi ✠ cétur hoc altáre. In nómine
 S Pa ✠ tris, et Fi ✠ li, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.

Tum imponit incensum in thuribulum, dicens :

Ab illo benedicaris, in cuius honore cremaberis. In nomine Pa-tris, et Fi-lii, et Spiritus sancti Amen.

Et dextera manu producit desuper signum crucis, et deposita mitra, inchoat, schola prosequente, cantum :

1 Toni.

Stetit An-gel-us ju-xta
a- - - ram tem - pli, ha - bens thu-
ri - bulum au - re-um in ma-nu su - a;
et da - ta sunt e - i in-cen-sa mul-ta;
et a-scen - dit fu - mus a - ro -
ma-tum in con-spe-ctu De - i. Al-

le- - - - lu - ia.

Interim cum mitra thurificat altare undique ad dexterum, et sinistrum latus, ante, et desuper, donec premissus cantus finiatur; quo finito, stans coram altari sine mitra, dicit :

OREMUS.

DIRIGATUR oratio nostra, quæsumus Domine, sicut incensum in conspectu tuo, et copiosa beneficia christianus populus assequatur; ut quicumque tibi in hoc altari sacranda libamina devotus obtulerit, vel sacra suscepit; et vitæ subsidia præsentis accipiat, et remissionem omnium peccatorum pariter consequatur, et gratiam sempiternæ redemptionis percipiat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Tum imponit incensum in thuribulum, dicens :

Ab illo benedicaris, in cuius honore cremaberis. In nomine Pa-tris, et Fi-lii, et Spiritus sancti Amen.

Et dextera manu producit desuper signum crucis, et deposita mitra, inchoat, schola prosequente, cantum :

1 Toni.

Stetit An-gel-us ju-xta
a- - - ram tem - pli, ha - bens thu-
ri - bulum au - re-um in ma-nu su - a;
et da - ta sunt e - i in-cen-sa mul-ta;
et a-scen - dit fu - mus a - ro -
ma-tum in con-spe-ctu De - i. Al-

le- - - - lu - ia.

Interim cum mitra thurificat altare undique ad dexterum, et sinistrum latus, ante, et desuper, donec premissus cantus finiatur; quo finito, stans coram altari sine mitra, dicit :

OREMUS.

DIRIGATUR oratio nostra, quæsumus Domine, sicut incensum in conspectu tuo, et copiosa beneficia christianus populus assequatur; ut quicumque tibi in hoc altari sacranda libamina devotus obtulerit, vel sacrata susceperit; et vitæ subsidia præsentis accipiat, et remissionem omnium peccatorum pariter consequatur, et gratiam sempiternæ redemptionis percipiat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, sedet, et ministri extergunt mensam altaris cum linteo mundo, et mox Pontifex thurificat super illam in modum crucis, in medio, et in quatuor ejus cornibus: quo facto, Pontifex ponit iterum incensum in thuribulo, et illud benedicit, ut supra, videlicet, *Ab illo benedicaris, etc.* ac tradit uni Sacerdoti superpelliceo induto, qui continue altare circuit incensando, donec consecratio perficiatur, excepto eo tempore, quo Pontifex illud incensat; tunc enim Pontifici thuribulum præsentat; et per Pontificem thurificato, illud iterum accipit, et, ut prius, incensat. Tum Pontifex adhuc cum mitra stans inchoat, schola prosequente, *Responsorium*:

7 Toni.

Di-ri-ga - tur o-ra - ti-o me - a
 sic-ut in-cen-sum in con-spe-ctu tu - o,
 Do - mi-ne. *v.* E - le - va - - ti-o ma-
 nu-um me-a - - rum sa-cri-fi-
 ci-um vesper-ti - - num.

Quod dum cantatur, Pontifex circuit ter altare ad dexteram continue thurificando. Finita incensatione, Pontifex inchoat, schola prosequente, *Antiphonam*:

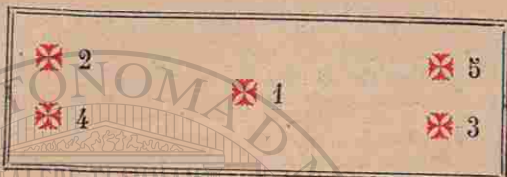
7 Toni.

E-re-xit Ja-cob la-pi-dem in ti-tu-lum fun-dens
 o-le-um de-su-per: votum vo-vit De-o Ja-cob.
 Ps. Quam di-le-cta ta-ber-na-cu-la tu-a Do-mi-ne
 vir-tu-tum. E u o u a e.

Psalmus 83. Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini. Et dicitur totus prout habetur supra. 6. Sed in fine non dicitur Glória Patri.

Dum Antiphona, et Psalmus prædicti cantantur, Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris, et quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet, primam in medio altaris, secundam

in dextero posteriori, id est, Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine :

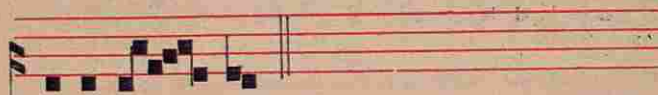
Dicens, dum singulas cruces facit.

SANCTI **✠** FICETUR, et conse **✠** crétur lapis iste. In nómine Pa **✠** tris, et Fi **✠** lii, et Spíritus **✠** sancti, in honórem Dei, et gloriósæ virginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti **N.** Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito et benedicto, ut prius, incense, stans cum mitra inchoat, schola prosequente, Responsorium :

7 Toni.

Di-ri- ga - tur.

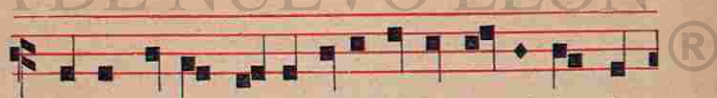
Et dicitur totum prout supra habetur 90. Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad dexteram, thurificando illud; deinde restituito thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, deposita mitra, dicit : **Orémus.**

Et ministri : **Flectámus gēnuā. R̄. Leváte.**

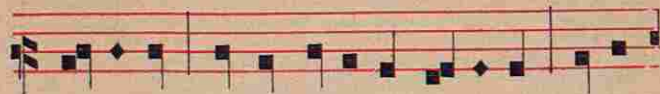
ADSIT, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis pietas, et super hunc lápidem opem tuæ bene **✠** dictionis, et virtútem tuæ unctiónis infúnde; ut, te largiēte, réferat præmium quisquis intúlerit votum. Per Christum Dóminum nostrum. **R̄. Amen.**

Oratione finita, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

1 Toni.

Ma-ne surgens Ja-cob e-ri-ge-bat la-pi-dem in

ti-tu-lum, fundens o-le-um de-su-per : votum

PSALMUS 91.

BONUM est confiteri Dómino, * et psallere nómini tuo, Altissime.

Ad annuntiandum mane misericórdiam tuam, * et veritatem tuam per noctem.

In decachódo psaltério : * cum cántico in cithara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine : * nimis profúndæ factæ sunt cogitátiones tuæ.

Vir insipiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum : * et apparuerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimici tui Dómine, quóniam ecce inimici tui peribunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimicos meos : * et ab insurgéntibus in me malignántibus, áudiet auris mea.

Iustus ut palma florébit : * sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iniquitas in eo.

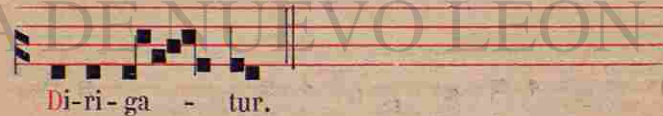
Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum, in eisdem locis altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit :

SANCTI ✠ FICETUR, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ li, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ virginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat iterum, schola prosequente, Responsorium :

7 Toni.

Et dicitur totum prout habetur supra. 90. Quo incepto, circuit iterum semel altare ad dexteram, illud incensando; quo facto, restitútó thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, Pontifex, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génuá. ù. Leváte.

ADESTO, Dómine, dicationi hujus mensæ tuæ, et in eam, quæ a nobis indignis sancto linita est óleo, bene ✠ dictionis et sancti ✠ ficationis tuæ virtutem, et consecrationem infunde. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Alia Oratio. OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, altare hoc, quod in honorem tuum, et in memoriam sancti tui *N.* nos indigni consecramus, virtute tuæ bene ✠ dictionis sanctifica; et ómnibus te hic invocantibus, atque in te sperantibus, auxilii tui munus ostende; ut huic altari impósita múnera semper accepta fieri digneris; et in eo Sacramentórum virtus, et votórum semper obtineatur effectus. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, schola prosequente.
Antiphonam:

7 Toni.

Un-xit te De-us, De-us tu-us, o-le-o

læ-ti-ti-æ præ con-sor-ti-bus tu-is. *Ps. E-ru-*

ta-vit cor me-um verbum bonum. E u o u a e.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritudine tua, * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus : * in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exultatione : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, iterum facit quinque cruces de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, et in quatuor ejus angulis, ordine supra posito, ad quamlibet crucem dicens :

SANCTI ✠ FICETUR, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ virginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola prosequente, Responsorium :

7 Toni.

Et dicitur totum prout supra habetur. 90. Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad sinistram, illud incensans, ut prius; quo incensato, restituto thuribulo Sacerdoti, et Antiphona finita, Pontifex, deposita mitra, dicit : O rémus.

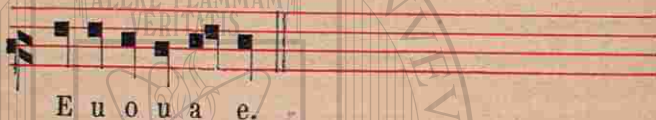
Et ministri : Flectámus génua. *ñ.* Leváte.

DESCENDAT, quæsumus Dómine Deus noster, Spiritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostrá, et pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Qua dicta, Pontifex inchoat, et schola prosequitur. Antiphonam :

1 Toni.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium, et virtus; * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonnerunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburent igni.

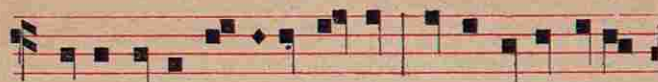
Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

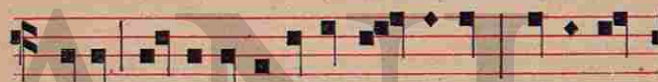
Et non dicitur Gloria Patri.

Interim dum Antiphona, et Psalmus praedicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit, et spargit de oleo Catechumenorum, et Chrismate pariter super altare, illud manu dextera conficiens, liniens, et perungens. Quo facto, incipit, schola prosequente, Antiphonam :

i Toni.

pleni, cu-i be-ne-di-xit Do-minus : cresce-re

ma-ris : et do-net ti-bi de-ro-re coe-li be-

E u o u a e.

E u o u a e.

E u o u a e.

E u o u a e.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dominus portas Sion, super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis, * scientium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus, et populus Aethiopum : * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum : * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut laetantium omnium * habitatio est in te.

Et non dicitur Gloria Patri.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit :

LAPIDEM hunc, fratres charissimi, in quo unguentum sacrae unctionis effunditur, ad suscipienda populi sui vota, et sacrificia, oremus ut Dominus noster benedicat, et consecret, et quod est unctum a nobis, sit unctum in nomine ejus; ut plebis vota suscipiat, et altari per sacram unctionem perfecto, dum propitiationem sacrorum imponimus, ipsi propitiores Dei esse mereamur. Per Jesum Christum Dominum nostrum, qui cum eo, et Spiritu sancto vivit, et regnat Deus in saecula saeculorum. **R.** Amen.

Quo dicto, inchoat Antiphonam, schola ipsam et Psalmum ac sequentia Responsoria prosequente.

Antiphona.

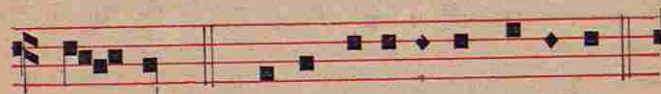
2 Toni.

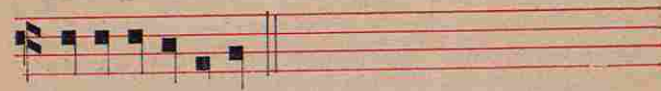
Lá-pi-des pre-ti-o - si o-mnes mu-ri tu - i,

et tur-res Je-ru-sa-lem gem-mis æ-di-fi-ca-

bun-tur. Ps. Lau-da Je-ru-sa-lem Do-minum.

E u o u a e.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerusalem Dominum : * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terrae : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus, et fluent aquae.

Qui annuntiat verbum suum Jacob : * justitias, et judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi : * et judicia sua non manifestavit eis.

Gloria Patri. Sicut erat, etc.

Deinde dicitur Responsorium.

8 Toni.

Hæc est Je-ru-sa-lem ci-vi-tas il-la magna
 cœ-le - stis, or-na-ta tam-quam spon-sa
 A - gni. * Quo-ni-am ta-ber-na - cu-lum
 fa - cta est, Al-le - lu - ia. † Por-tæ
 e - - jus non clau-den-tur per di - em,
 nox e-nim non e - - rit in e - - a.
 * Quo-ni-am.

Aliud Responsorium.

8 Toni.

Pla-te-æ tu-æ, Je-ru-sa-lem, ster-nen-tur
 au-ro mun-do, al-le-lu-ia, et can-ta-bi-tur
 in te can-ti-cum læ-ti - ti-æ, al-le - -
 lu - ia. * Et per omnes vi-cos tu-os di-
 ce-tur ab u-ni-ver-sis, al-le-lu - ia.
 al-le - lu - ia. † Lu - ce
 splen-di-da ful-ge - bis : et o-mnes fi-nes ter-ræ

ad-o-ra - - bunt te. * Et per omnes.

Incepta Antiphona, interim dum ipsa, et Psalmus, ac Responsoria prædicta cantantur, Pontifex cum mitra incipiens retro altare, et procedens ad ejus dexteram inungit Chrismate cum pollice dextero singulas duodecim cruces in parietibus Ecclesiæ depictas, ad unamquamque crucem dicens :

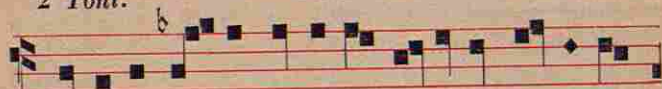

SANCTI ✠ FICETUR, et conse ✠ eretur hoc templum. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti, in honorem Dei, et gloriosæ virginis Mariæ, atque omnium Sanctorum, ad nomen, et memoriam sancti N. Pax tibi.

Et peruncta qualibet cruce, mox accepto thuribulo, illam incensat triplici ductu.

His peractis, Pontifex ad altare revertitur, ac stans cum mitra, et thurificans super illud, inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

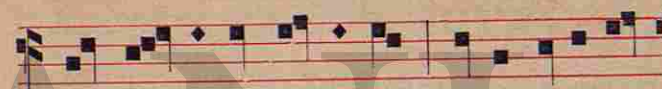
2 Toni.

Æ-di-fi - ca-vit Mo-y-ses al-ta-re Do-mi-no

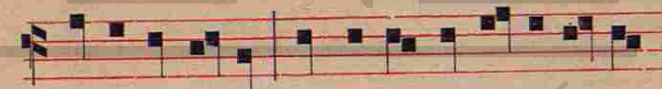
De-o, of-ferens su-per il-lud ho-lo-causta

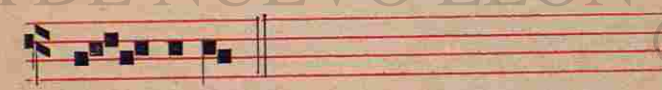
et im-molans vi-cti-mas, fe-cit sa-cri-fi-

ci-um ves-per-ti-num in o-do-rem su-a-vi-ta-tis

Do-mi-no De-o, in con-spe-ctu fi-li-o-rum

Is - ra-el. ®

Qua finita, stans adhuc cum mitra, dicit :

DEI Patris omnipotentis misericordiam supplices imploramus, fratres charissimi, ut altare hoc sacrificiis spiritualibus imbuendum, nostræ vocis exoratus

officio præsenti bene ✠ dictione sanctificet, atque in eo semper oblationes famulorum suorum studio sanctæ devotionis impositas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare dignetur; et spirituâli placatus incenso præcibus familie suæ promptus exauditor assistat. Per Christum Dñm nostrum. *R.* Amen.

Deinde benedicit incensum super altare cremandum, stans ibidem, deposita mitra, dicens Versus.

V. Dñe, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dñus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

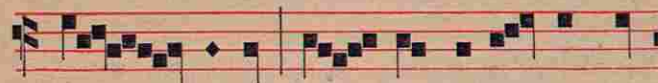
DOMINE Deus omnipotens, cui assistit exercitus Angelorum cum tremore, quorum servitium spirituâle et igneum esse cognoscitur; dignare respicere, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare hanc creaturam incensi, ut omnes languores, omnesque infirmitates, atque insidiæ inimici odorem ejus sentientes effugiant, et separentur a plasmate tuo, quod pretioso Filii tui sanguine redemisti, ut numquam lædatur a morsu iniqui serpentis. Per eundem Christum Dñm nostrum. *R.* Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso incenso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua, et oleo, ac Chrismate factæ prius fuerunt; et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela, ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et cremetur. Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex, deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, schola prosequente :

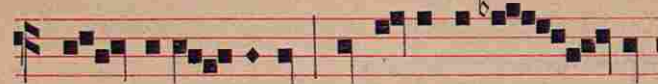
4 Toni.

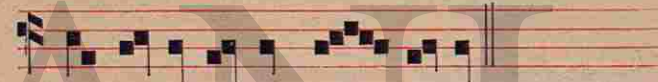
Al - le - lu - ia. Ve - - ni san - cte

Sp - - ri - tus, re - ple tu - o - rum cor -

da fi - de - li - um, et tu - i a - mo - ris

in e - is i - gnem ac - cen - de.

Nisi consecratio fiat inter Dominicam Septuagesimæ, et festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi: quia tunc, omisso Alleluia, dicitur Versus tantum. Quo dicto, surgit Pontifex stans ibidem versus ad altare sine mitra, et schola cantat Antiphonas duas sequentes.

Antiphona

4 Toni.

A - scen - dit fu - mus a - ro - ma - tum in con - spe - ctu

Do - mi - ni de ma - nu An - ge - li.

Alia Antiphona.

1 Toni.

Ste - tit An - ge - lus ju - xta
a - - ram tem - pli, ha - bens thu -
ri - bulum au - re - um in ma - nu su - a :
et da - ta sunt e - i in - cen - sa mul - ta ;
et a - scen - dit fu - mus a - ro -

- - ma - tum in conspe - ctu De - i.

Sine Allelúia. Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante altare sine mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus gēnuā. *ñ.* Leváte.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, clemens, et propitiús, preces nostræ humilitátis exáudi, et réspice ad hujus altáris tui holocáustum, quod

non igne visibili probétur, sed infúsum sancti Spiritus tui grátia in odórem suavitátis ascéndat, et legitime se suméntibus Eucharistia medicábilis fiat, ad vitámque proficiat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Post hæc, combustis candelis, et thure, cineres illius combustionis per unum ex ministris cum spatulis ligneis abradantur, et collecti in aliquo vase projiciuntur in sacrario. Interim Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris, versus ad altare, dicit : Orémus.

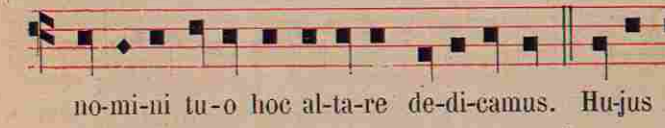
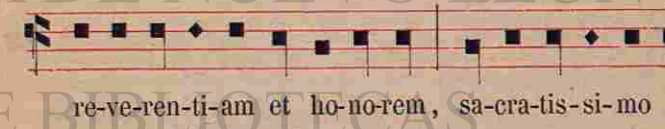
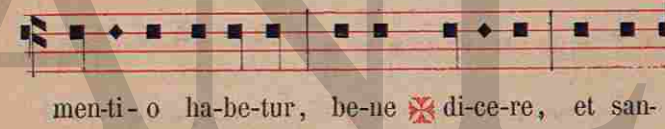
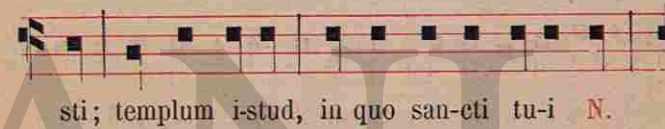
Et ministri : Flectámus gēnuā. *ñ.* Leváte.

DEUS omnipotens, in cujus honórem, ac beatissimæ vírginis Mariæ, et ómnium Sanctórum, ac nomen et memóriam sancti tui *N.* nos indigni altáre hoc consecrámus, clemens et propitiús preces nostræ humilitátis exáudi, et præsta, ut in hac mensa sint libámina tibi accépta, sint grata, sint pingua, et sancti Spiritus tui semper rore perfúsa; ut omni témpore hoc in loco supplicántis tibi familiæ tuæ anxietátes réleves, ægritúdines cures, preces exáudias, vota suscipias, desideráta confirmes, postuláta concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus,

Deinde eodem modo stans dicit mediocri voce, extensis manibus ante pectus, Præfationem hanc :

Per omni - a sæ - cu - la sæ - cu - lo - rum. *ñ.* A - men.

ñ. Do - mi - nus vo - bis - cum. *ñ.* Et cum spi - ri - tu

i-gi-tur, Do-mi-ne, ef-fla-gi-ta-tus pre-ci-bus, di-
 gna-re hoc al-ta-re cœ-le-sti san-cti ✠ fi-ca-ti-o-ne
 perfun-de-re, et be-ne ✠ di-ce-re. As-sistant An-
 ge-li cla-ri-ta-tis, et san-cti Spi-ri-tus il-lu-stra-
 ti-o-ne per-ful-ge-at. Sit il-li-us quoque a-pud
 te gra-ti-æ, cu-jus fu-it il-lud quod A-bra-ham,
 pa-ter fi-de-i, in nostræ fi-gu-ram re-dem-pti-
 o-nis, fi-li-um im-mo-la-tu-rus ex-stru-xit; quod

I-sa-ac in cœn-spe-ctu tu-æ ma-je-sta-tis in-
 sti-tu-it; quod Ja-cob Do-minum magna vi-deus
 vi-si-o-ne e-re-xit; ut hic o-rantes ex-au-di-as;
 hic o-bla-ta san-cti ✠ fi-ces; hic-que super-po-
 si-ta be-ne ✠ di-cas; hic quoque be-ne-di-cta
 dis-tribu-as. Sit er-go Ec-cle-si-æ tu-æ ti-tu-lus
 sem-pi-ternus, sit men-sa cœ-le-sti spi-ri-tu-a-li-que
 con-vi-vi-o præ-pa-ra-ta. Tu i-gi-tur Do-mi-ne,

pro-pri-o ore tu-o ho-sti-as su-per e-am im-po-

si-tas be-ne ~~di~~-ci-to, et bene-dictas susci-pi-to.

Ac nobis omnibus tri-bu-e, ut par-ti-ci-pa-ti-o-ne

e-a-rum vi-tam ac-qui-ramus sem-pi-ternam.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita ta-
men, quod a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum,
qui tecum vivit et regnat in unitate ejúsdem Spiritus
sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Praefatione finita, Pontifex inchoat, schola prosequen-
te, Antiphonam :

8 Toni.

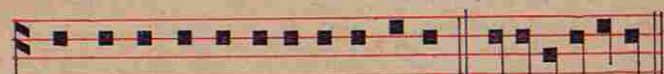
Confir-ma hoc, De-us, quod o-pe-ra-tus es in

no-bis, a tem-plo sancto tu-o, quod est in

Je-ru-sa-lem, Al-le-lu-ia. *Ps.* Ex-ur-gat De-us,

et dis-si-pen-tur i-ni-mi-ci e-jus. E u o u a e.

Psalmus 67. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci
ejus,* et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. *Et totus
dicitur prout habetur in fine hujus secundæ Partis.*

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, cum
pollice dexteræ manus Chrismate intincto facit crucem
in fronte altaris, nihil dicens. Quo facto, ac prædictis
Antiphona, et Psalmo finitis, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

MAJESTATEM tuam, Dómine, humiliter implorámus, ut
altáre hoc sacræ unctiónis libámine ad suscipiéndam

pro-pri-o ore tu-o ho-sti-as su-per e-am im-po-

si-tas be-ne ~~di~~-ci-to, et bene-dictas susci-pi-to.

Ac nobis omnibus tri-bu-e, ut par-ti-ci-pa-ti-o-ne

e-a-rum vi-tam ac-qui-ramus sem-pi-ternam.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita ta-
men, quod a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum,
qui tecum vivit et regnat in unitate ejúsdem Spiritus
sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Praefatione finita, Pontifex inchoat, schola prosequen-
te, Antiphonam :

8 Toni.

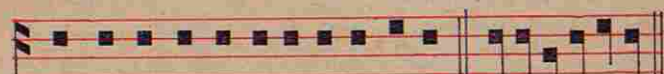
Confir-ma hoc, De-us, quod o-pe-ra-tus es in

no-bis, a tem-plo sancto tu-o, quod est in

Je-ru-sa-lem, Al-le-lu-ia. *Ps.* Ex-ur-gat De-us,

et dis-si-pen-tur i-ni-mi-ci e-jus. E u o u a e.

Psalmus 67. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci
ejus,* et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. *Et totus
dicitur prout habetur in fine hujus secundæ Partis.*

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, cum
pollice dexteræ manus Chrismate intincto facit crucem
in fronte altaris, nihil dicens. Quo facto, ac prædictis
Antiphona, et Psalmo finitis, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

MAJESTATEM tuam, Dómine, humiliter implorámus, ut
altáre hoc sacræ unctiónis libámine ad suscipiéndam

pópuli tui múnera inúctum poténter bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quod nunc a nobis indignis, sub tui nóminis invocatióne, in honórem beatissimæ virginis Mariæ, et ómnium Sanctórum, atque in memóriam sancti tui N. sacrosáncti Chrismatis uncti óne delibútum est, pláceat tibi, atque altáre máneat perpétuum; ut quidquid deinceps super illud oblátum sacratúmve fúerit, dignum tibi fiat holocáustum; atque ómniū hie offeréntium sacrificia a te pio Dómino benigne suscipiántur, et per ea vincula peccatórum nostrórum absolvántur; maculæ deleántur; vénie impetréntur; grátie acquirántur: quátenus una cum Sanctis, et Eléctis tuis vitam percípere mereámur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate infinetò inungit in modum crucis conjunctiones mensæ, seu tabulæ altaris, et tituli, sive stipitis, quatuor angulis, quasi illa conjungens, ad singulas cruces, dicens:

In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti.

Deinde deposita mitra, dicit:

OREMUS.

SUPPLICES te deprecámur, omnipotens ætérne Deus, per unigénitum Filium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum, ut altáre hoc sanctis úsibus præparátum, cœlésti bene ✠ dictione sanctifices; et, sicut Melchisedech Sacerdotis præcipui oblationem dignatióne mirábili suscepisti, ita impósita huic novo altári múnera, semper accepta ferre dignéris; ut pópulus, qui in hanc Ecclesiæ domum sanctam convéniet, per hæc libámina cœlésti sanctificatióne salvátus, animárum quoque suárum salutem perpétuam consequátur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter cum mantilibus telæ grossæ mensam altaris; et Pontifex accedit ad sedem suam juxta altare, in qua cum mitra sedens fricat bene manus cum medulla panis, ac lavat, et extergit. Quo factò, Subdiaconis, seu Acolythis præsentantibus ipsi Pontifici tobaleas novas, et mundas, ac vasa, et ornamenta ad cultum Dei, et Ecclesiæ, ac altaris consecratorum pertinentia, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans, illa benedicit, dicens:

BENEDICTIO

TOBALARUM, VASORUM, ET ORNAMENTORUM ECCLESIE,
ET ALTARIS CONSECRATORUM.

- v. Adjutorium nostrum in nómine Dómini.
- r. Qui fecit cœlum, et terram.
- v. Dóminus vobiscum.
- r. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS, et misericors Deus, qui ab initio utilia et necessaria hominibus creasti, tēplaque manu hominum facta nōmini tuo sancto dicāri, tuæque habitatiōnis loca vocāri voluisti, quique per famulum tuum Moysen vestimēta Pontificālia, et Sacerdotālia, seu Levitica, et alia quæque diversi generis ornāmēta ad cultum et decōrem tabernāculi et altāris tui fieri decrevistī; exāudi propitiū precēs nostras, et omnia hæc diversārum speciērum ornāmēta, in usum hujus Ecclēsiæ tuæ et altāris ad honōrem et glōriam tuam præparāta, purificāre, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficāre, et conse ✠ crāre per nostræ humilitātis servitium dignēris, ut divinis cultibus et sacris mystēriis apta existant, hisque confectioni Cōrporis et Sanguinis Jesu Christi Filii tui Dōmini nostri dignis pareātur famulātibus. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculōrum. *ñ.* Amen.

Deinde aspergit illa aqua benedicta; tum ministri ponunt super altare Chrismale, sive pannum lineum ceratum, ad mensuram altaris factum; deinde vestiunt altare tobaleis, et ornamentis benedictis, ponentes de super crucem, et alia ornamenta. Interim Pontifex stans ibidem inchoat Antiphonam primam, schola ipsam ac alias Antiphonas sequentes, et Responsoria cum suis Versibus, et Psalmis prosequente.

Antiphona.

8 Toni.

Cir-cum-da - te Le-vi-tæ al-ta-re Do-mi-ni

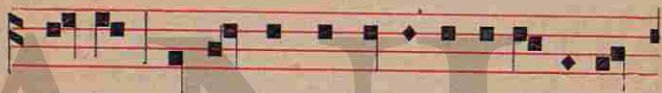
De-i, ve-sti-te ve-stimentis al-bis, e-sto-te

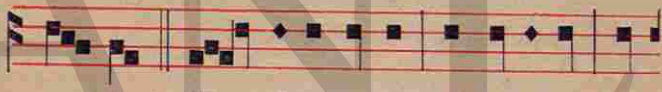
et vos ca-nentes hymnum no-vum, di-centes,

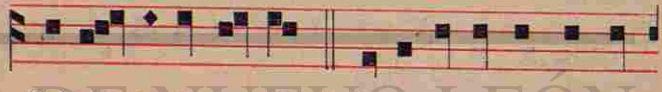
Al-le-lu - ia. *ñ.* Mi-ra - bi-lis De-us in Sanctis

su - is, et san-etus in o-mnibus o-pe-ri-bus

su - is. *ñ.* Glo - ri - a Pa-tri, et Fi-li-o, et

Spi-ri - tu-i san-cto. *ñ.* Sic-ut e-rat in prin-ci-

pi-o, et nunc, et sem-per, et in sæ-cu-la

sæ-cu-lo-rum. A - men.

Alia Antiphona.

8 Toni.

Circum-da-te Si-on, et com-ple-cti-mi-ni e-am,
narra-te in tur-ribus e-jus. γ . Magnus Do-mi-nus
et lau-da-bi-lis ni-mis, in ci-vi-ta-te De-i
no-stri, in mon-te san-cto e-jus.

Deinde dicitur Responsorium.

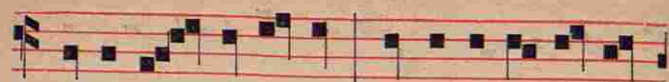
2 Toni.

In-du-it te Do-mi-nus tu-ni-ca ju-cun-di-
ta - - - tis, et im-po-su-it ti-bi
co-ro - nam. * Et or-na-vit te or-na-men-tis

san - ctis. γ . Lu - ce splen-di-da ful-ge-
bis, et o-mnes fi-nes ter-ræ ad-o-ra - bunt
co - ram te. * Et or-na-vit te. γ . Na-
ti - o - nes ex lon-gin-quo ad te ve-ni-ent,
et mu-ne-ra de-fe-ren-tes ad-o-ra - bunt Do-
mi-num; et terram tu-am in sancti-fi-ca-ti-o - ne
ha-be - bunt, et no-men magnum tu-um in-
vo-ca - - - bunt. * Et or-na-vit te.

¶ Be-ne-di - cti e-runt, qui te æ-di - fi - ca-

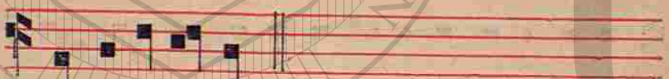
ve - runt, tu autem læ-ta-beris in fi - li-is

tu - is, quo-niam omnes be-ne-di-cen-tur,

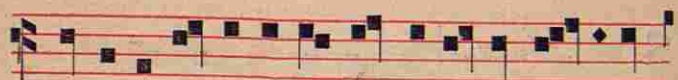
et congrega-bun - tur ad Do - - minum.

* Et or-na-vit te.

Et non dicitur Glória, sed sequens Antiphona can-tatur.

6 Toni.

In ve-la-men-to a-la-rum tu-a-rum pro-te-ge

nos, Do-mi-nè, et in lau-de tu-a glo-ri-

e - murPs. D e-us. E u o u a e.

PSALMUS 62.

DEUS Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Disitit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et invia, et inaquósa : * sic in sancto apparui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe, et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditábor in te : * quia fuisti adjútor meus.

Et in velamento alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te ; * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introibunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

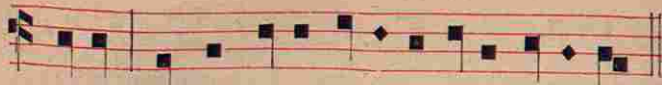
Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.

Finito Psalmo, Pontifex, deposita mitra, ascendit ad altare, et facta cruci super altari positæ reverentia, incipit, schola prosequente, Antiphonam :

8 Toni.

Omnis ter-ra ad-o-ret te De-us, et psal-lat

ti-bi, psalmum di-cat no-mi-ni tu-o Do-mi-ne.

Interim, dum Antiphona cantatur, Pontifex incensat super altare in modum crucis: et Antiphona finita, Pontifex eam reincipit, et schola prosequitur; et interim iterum ipse Pontifex super altare in modum crucis incensat, quod et tertio facit; quo facto, stans ante medium altaris, dicit:

OREMUS.

DESCENDAT, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum cœléstis virtútis benedictióne sancti ✠ fica; et ómnibus in te sperántibus auxilií tui munus osténde; ut hic Sacramentórum virtus, et votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, sive sacrum, ubi deposito pluviáli, si celebrare voluerit, quod conveniens est, accipit sandalia, dicens Psalmum. Quam dilécta, cum aliis; deinde, lotis manibús, accipit omnia

paramenta Pontificalia albi coloris. Interim ornatur Ecclesia, et luminaria super altari, et credentia, atque alibi, ubi placuerit, accenduntur. Tunc exit Pontifex Missam celebraturus. Si vero fatigatus nimis celebrare noluerit, facit Missam solemniter per aliquem Sacerdotem celebrari.

Missa dicitur prout in Missali, in ipsa die Dedicatiónis Ecclesie.

In fine Pontifex dat benedictionem solemnem, dicens: Sit nomen Dómini benedictum, etc.

Et Indulgentias supra declaratas. Quibus publicatis, revertitur ad sacristiam, ubi depositis sacris vestibus, vadit in pace.

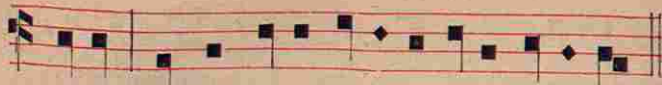
Deinde cineres per Ecclesiam aspersi, in quibus literæ Græcæ et Latínæ scriptæ sunt, per ministros Ecclesie tolluntur, et Ecclesia totaliter mundatur.

DE ALTARIS CONSECRATIONE,

QUÆ FIT SINE ECCLESIE DEDICATIONE.

ALтарis consecratio, quamvis omni die de jure fieri possit, decentius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit. Sane sero ante diem consecrationis, Pontifex parat Reliquias in altari consecrando includendas, ponens eas in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergamento, scriptam sub hac forma:

M. DCCC. . . etc. die N. mensis N. Ego N. Episcopus N. consecravi altare hoc, in honorem sancti N. et Reliquias sanctorum Martyrum N. et N. in eo inclusi, et singulis Christi fidelibus, hodie unum annum, et in die

ti-bi, psalium di-cat no-mi-ni tu-o Do-mi-ne.

Interim, dum Antiphona cantatur, Pontifex incensat super altare in modum crucis: et Antiphona finita, Pontifex eam reincipit, et schola prosequitur; et interim iterum ipse Pontifex super altare in modum crucis incensat, quod et tertio facit; quo facto, stans ante medium altaris, dicit:

OREMUS.

DESCENDAT, quæsumus, Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum cœléstis virtútis benedictióne sancti ✠ fica; et ómnibus in te sperántibus auxilií tui munus osténde; ut hic Sacramentórum virtus, et votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, sive sacrum, ubi deposito pluviáli, si celebrare voluerit, quod conveniens est, accipit sandalia, dicens Psalmum. Quam dilécta, cum aliis; deinde, lotis manibus, accipit omnia

paramenta Pontificalia albi coloris. Interim ornatur Ecclesia, et luminaria super altari, et credentia, atque alibi, ubi placuerit, accenduntur. Tunc exit Pontifex Missam celebraturus. Si vero fatigatus nimis celebrare noluerit, facit Missam solemniter per aliquem Sacerdotem celebrari.

Missa dicitur prout in Missali, in ipsa die Dedicatiónis Ecclesie.

In fine Pontifex dat benedictionem solemnem, dicens: Sit nomen Dómini benedictum, etc.

Et Indulgentias supra declaratas. Quibus publicatis, revertitur ad sacristiam, ubi depositis sacris vestibus, vadit in pace.

Deinde cineres per Ecclesiam aspersi, in quibus literæ Græcæ et Latínæ scriptæ sunt, per ministros Ecclesie tolluntur, et Ecclesia totaliter mundatur.

DE ALTARIS CONSECRATIONE,

QUÆ FIT SINE ECCLESIE DEDICATIONE.

ALтарis consecratio, quamvis omni die de jure fieri possit, decentius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit. Sane sero ante diem consecrationis, Pontifex parat Reliquias in altari consecrando includendas, ponens eas in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergamento, scriptam sub hac forma:

M. DCCC. . . etc. die N. mensis N. Ego N. Episcopus N. consecravi altare hoc, in honorem sancti N. et Reliquias sanctorum Martyrum N. et N. in eo inclusi, et singulis Christi fidelibus, hodie unum annum, et in die

anniversario consecrationis hujusmodi ipsam visitantibus quadraginta dies de vera indulgentia, in forma Ecclesie consueta concessi.

Sigillans ipsum vasculum diligenter, et in honesto et mundo loco ponens, cum duobus candelabris, et luminaribus ardentibus. Celebrandæque sunt Vigiliæ ante Reliquias ipsas, et canendi Nocturni, et matutinae Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ sunt recondendæ.

Parantur etiam in Ecclesia, quæ ad altaris consecrationem sunt necessaria, videlicet sanctum Chrisma in vasculo, et ampulla; oleum sanctum Catechumenorum, etiam in vasculo, et ampulla; una libra thuris, cujus medietas sit in granis; thuribulum cum navicula, et cochleari; vas cum prunis ardentibus, vas aqua plenum, quod in presbyterio ponitur; vas cum cineribus; vas cum sale; vas vini; aspersorium factum de herba hysopi; mantilia ex tela grossa, ad extergendum mensam altaris consecrandi, quoties expedierit; coopertura linea cerata ad mensuram ipsius altaris consecrandi; quinque cruceæ parvæ factæ de candelis cæræ subtilibus; aliquæ spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altari combustiones candelarum, et thuris; vas, in quo ipsæ rasuræ deponantur; calx, arena, sive tegula trita ad faciendum cæmentum, pro liniendo sepulchro Reliquiarum, et junctura mensæ altaris cum stipite; cæmentarius, qui hoc agat; duo intortilia accensa, quæ semper præcedant Pontificem, quocumque ierit; vas cum aqua, ad abluendas manus Pontificis; et medulla panis, ac mantilia, pro extergendis manibus; bombyx pro extergenda cruce, quæ sit in stipite altaris; tobaleæ novæ mundæ; et vasa, atque ornamenta ad cultum Dei, et altaris, postquam consecratum fuerit, pertinentia benedicenda.

Pontifex mane in suo habitu quotidiano venit ad Ecclesiam, et sedens in sede ad dexteram, vel in faldistorio ad sinistram altaris consecrandi, incipit et dicit

voce submissa cum clericis septem Psalmos cum Antiphona: *Ne reminiscaris*, etc. ut in fine hujus secundæ Partis, sine Litaniiis. Induens interim amictum, albam, cingulum, stolam, et pluviale albi coloris, accipiens mitram simplicem in capite, et baculum Pastoralem in manu sinistra. Sicque paratus, septem Psalmis expletis, Pontifex cum ministris accedit coram altari consecrando; ubi deposito baculo Pastoralis, et stans sine mitra inchoat, et schola prosequitur, sequentem Antiphonam; quæ una cum omnibus aliis Antiphonis et Responsoriis in hujusmodi consecratione cantandis habetur sub notis, supra in Consecratione altaris, quæ fit in Ecclesiæ Dedicatione. 21. ubi est recurrendum, si officium consecrationis hujusmodi fit in cantu.

Antiphona.

Adesto Deus, unus omnipotens, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus.

Deinde dicit, stans eodem modo :

OREMUS.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, aspirando præveni, et adjuvando proséquere; ut cuncta nostra oratio, et operatio a te semper incipiat, et per te cœpta finiatur. Per Christum Dóminum nostrum, & Amen.

Qua dicta, Pontifex, accepta mitra, procumbit super faldistorium ibidem præparatum, et cantores incipiunt Litanias ut in fine hujus secundæ Partis, vel, cantoribus deficientibus, Pontifex eas legit, in quibus suo loco nominetur bis Sanctus ille, in cujus honore, et nomine dedicatur ipsum altare, et illi, quorum Reliquiæ in eo includuntur. Postquam autem dictum fuerit :

Ut omnibus fidelibus, etc.

ñ. Te rogamus audi nos.

Pontifex ab accubitu surgit, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, dexteram in altum extendens, producit communiter super aram, et stipitem altaris consecrandi ter successive signum crucis, dicens primo :

Ut altäre hoc ad honorem tuum, et nomen sancti *N.* consecrandum bene ✠ dicere digneris.

ii. Te rogamus audi nos.

Secundo dicit :

Ut altäre hoc ad honorem tuum, et nomen sancti *N.* consecrandum bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficäre digneris.

ii. Te rogamus audi nos.

Tertio dicit :

Ut altäre hoc ad honorem tuum, et nomen sancti *N.* consecrandum bene ✠ dicere, sancti ✠ ficäre, et conse ✠ cräre digneris.

ii. Te rogamus audi nos.

Quo dicto, et deposito baculo Pastoralis, iterum accumbit super faldistorium, et perficiuntur Litanie. Quibus finitis, ab accubitu surgit, et cum mitra accedit versus altäre consecrandum, et distans ab illo spatio congruenti, deposita mitra, genuflexus dicit cantando, si in cantu sit officium, alioquin competenti voce dicit sine notis, quod etiam in omnibus aliis sequentibus observatur. Deus in adjutorium meum intende.

Quo dicto, Pontifice surgente, chorus seu ministri respondent :

Dómine ad adjuvandum me festina.

Tum Pontifex stans sine mitra in eodem loco, dicit : Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Chorus, seu ministri respondent :

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Sine Alleluia. Et id eisdem modo et loco, secundo et tertio fit, voce semper alius elevata. Quibus dictis,

Pontifex stans in eodem loco cum mitra benedicit aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute exorcismum salis; et faciens, prout habetur supra sub Ecclesie Dedicatione. 39. usque ad Orationem.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, creátor, et conservátor humáni géneris, etc. inclusive.

Post hæc Pontifex procedit ad altäre cum mitra, et ibidem inchoat, schola prosequente, Antiphonam sequentem :

Introibo ad altäre Dei : ad Deum qui lætificat juventutem meam.

PSALMUS 42.

JUDICA me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iniquo, et doloso érue me.

Repetitur tota Antiphona prædicta si necesse fuerit. Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulisti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Iterum repetitur Antiphona.

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam : * ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Antiphona tota repetitur.

Et introibo ad altare Dei : * ad Deum qui lætificat iuventutem meam.

Iterum repetitur Antiphona.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus : * quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

Repetitur ut prius Antiphona.

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona prædicta repetitur.

Incepta prima Antiphona, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare, intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta per eum benedicta, et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris, dicens :

SANCTI ✠ FICETUR hoc altare, in honorem Dei omnipotentis, et gloriôsæ virginis Mariæ, atque omnium Sanctorum, et ad nomen ac memoriã sancti **N**. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa.

Sancti ✠ ficetur hoc altare, etc.

Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori altaris, id est, ubi legitur Evangelium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertie transversa in hunc modum :

Quo facto, et finitis Antiphona et Psalmo prædictis, Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit : Crémus.

Et ministri : Flectamus genua. **ñ**. Levate.

SINGULARE illud propitiatorium in altari crucis pro nobis redimendis oblátum, in ejus præfiguratione Patriarcha Jacob lapidem erexit in titulum, quo fieret sacrificium, et portæ cœli desuper aperirétur oraculum; supplices tibi, Dómine, preces fúndimus, ut lapidis hujus expolitam matériam, supérnis sacrificiis imbuendam, ipse tuæ ditári sanctificationis ubertate præcipias, qui quondam lapideis legem scripsisti in tábulis. Per Christum Dóminum nostrum. **ñ**. Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit septies tabulam altaris, aspergens eam, et stipitem de aqua prædicta cum cinere et vino benedicta, cum aspersorio de herba hyssopi facto, hoc modo. Stans enim ante medium altaris inchoat Antiphonam, et schola prosequitur :

Asperges me Domine. Quæ tota dicitur, et repetitur cum Psalmo Miserere, eo modo, prout supra 49. de Consecratione altaris in Ecclesiæ Dedicatione ordinatum est. Quo facto, Pontifex stans sine mitra ante medium altaris, dicit :

- Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 Ÿ. Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

DEUS, qui es visibílium rerum ómnium et invisibílium cónditor, et cunctárum sanctificatiónum consecrator,

ad dedicatióem hujus Dominicæ mensæ adesse dignáre; et quæ sacráto óleo, et Chrismate a nobis indignis est liniénda, et benedicénda, tuæ sancti ✠ ficatiónis in eam infúnde virtútem et consecratióem; ut omnes qui ad eam te deprecáturi accésserint, tuæ propitiatiónis auxiliú sentiant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde ibidem cum præmissa aqua benedicta facit maltam, seu cæmentum, quod mox deposita mitra benedicít, dicens :

- Ÿ. Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

SUMME Deus, qui summa, et média, ímaque custódis, qui omnem creatúram intrínsecus ambiéndo conclúdis, sancti ✠ fica, et béne ✠ dic has creatúras calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Cæmentum benedictum reservatur, sed residuum aquæ benedictæ funditur ad basim, sive pedem stipitis altaris per circuitum; Pontifex deinde procedit processionaliter cum cruce, et clero ad locum, in quo nocte præterita conservatæ Reliquiæ fuerunt : sed priusquam locum ipsum ingrediatur, stans ab extra, deposita mitra, dicit : Oremus.

Et ministri : Flectámus gènuá. R. Leváte.

AUFER a nobis, quæsumus, Dómine, cunctas iniquitates nostras; ut ad Sancta Sanctorum puris mereámur méntibus introire. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Ingressus vero sine mitra, stans juxta, et versus ad Reliquias, dicit :

OREMUS.

FAC nos, quæsumus Dómine, Sanctorum tuorum tibi specialiter dedicáta membra digne contingere, quorum

patrociniā cūpimus incessāter habere. Per Christum Dōminum nostrum. *ñ.* Amen.

Qua dicta, Pontifex sine mitra accipit reverenter vasculum Reliquiarum: tum, accepta mitra, portat eas solemniter et processionaliter ad altare consecrandum; vel, si sint super feretrum, per Sacerdotes ferri facit, inchoans, schola prosequente, Antiphonam. Si vero fit cum cantu, vide pag. 71.

Cum jucunditate exhibitis, et cum gaudio deducimini, nam et montes, et colles exilient expectantes vos cum gaudio, Alleluia.

Poterit deinde etiam dici, si expedierit, sequens Responsorium:

*S*urgite Sancti Dei de mansionibus vestris, loca sanctificate, plebem benedicite, * Et nos homines peccatores in pace custodite. *ñ.* Ambulate Sancti Dei ad locum praedestinatum, qui vobis preparatus est. * Et nos.

Cumque pervenerit prope ipsum altare, deponit eas reverenter cum luminaribus super feretrum vel aliquam tabulam honeste ibidem paratam, luminaribus juxta illas ardentibus, et mox Pontifex cum mitra stans prope altare inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam, Si vero fit cum cantu, vide pag. 82.

Exultabunt Sancti in gloria: laetabuntur in cubilibus suis.

Psalmus 149. Cantate Dōmino canticum novum: * laus ejus, ut supra. 82.

Deinde Psalmus 150. Laudate Dōminum in Sanctis ejus: * laudate eum, ut supra. 83. sine Glōria Patri, in fine utriusque, sed his Psalmis dictis, Antiphona repetitur. Quā finita, Pontifex, deposita mitra, stans versus ad altare, dicit:

OREMUS.

DEUS, qui in omni loco dominationis tuæ clemens ac benignus dedicātor assistis, exaudi nos, quæsumus,

et concede, ut inviolabilis permāneat hujus loci consecratio; et beneficia tui muneris, universitas fidelium quæ tibi supplicat, percipere mereatur. Per Christum Dōminum nostrum. *ñ.* Amen.

Et mox Pontifex, accepta mitra, signal eum pollice dexteræ manus de Chrismate confessionem, id est, sepulchrum altaris, in quo Reliquiæ sunt reponendæ, in quatuor angulis; faciens in singulis signum crucis, et dicens, dum unamquamque crucem facit:

CONSECRETUR, et sancti *ñ.* ficetur hoc sepulchrum. *ñ.* In nomine Pa *ñ.* tris, et Fi *ñ.* lii, et Spiritus *ñ.* sancti. Pax huic dōmui.

Deinde, deposita mitra, recondit ibi vasculum cum Reliquiis et aliis in eo inclusis veneranter, inchoans, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. 84.

SUB altare Dei sedes accepistis Sancti Dei, intercedite pro nobis ad Dōminum Jesum Christum.

ñ. Exultabunt Sancti in gloria.

ñ. Laetabuntur in cubilibus suis.

Et non dicitur Glōria Patri, sed repetitur Antiphona. Interim dum præmissa dicuntur, Pontifex stans sine mitra, imposito, et benedicto incenso in thuribulo, et illo a Diacono accepto, thurificat Reliquias inclusas; quo facto, imposita sibi mitra, accipiens lapidem, seu tabulam, cum quo debet claudi sepulchrum, facit cum pollice crucem de Chrismate in medio ejus de subtus, dicens:

CONSECRETUR, et sancti *ñ.* ficetur hæc tabula, (vel hic lapis) per istam unctionem, et Dei benedictionem. In nomine Pa *ñ.* tris, et Fi *ñ.* lii, et Spiritus *ñ.* sancti. Pax tibi.

Et mox ponit, et coaptat tabulam, seu lapidem super sepulchrum, claudens illud, et inchoans, schola

seu ministris prosequentibus, Antiphonam : cum cantu, pag. 85.

Sub altäre Dei audivi voces occisorum dicentium : Quare non defendis sanguinem nostrum? et acceperunt divinum responsum : Adhuc sustinete modicum tempus, donec impleatur numerus fratrum vestrorum.

Alia Antiphona: cum cantu, pag. 86.

Corpora Sanctorum in pace sepulta sunt : et vivent nomina eorum in aeternum.

V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

Post hæc Pontifex, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

DEUS, qui ex omnium cohabitatione Sanctorum aeternum majestati tuae condidisti habitaculum, da aedificationi tuae incrementa caelestia; et presta, ut quorum hic Reliquias pio amore complectimur, eorum semper meritis adjuvemur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Tunc, accepta mitra, Pontifice prius incipiente, cæmentarii cum cæmento benedicto firmant ipsam tabulam, seu lapidem super sepulchrum; deinde Pontifex facit crucem desuper ex Chrismate cum pollice dexteræ manus, dicens :

SIGNE ✠ TUR, et sanctifi ✠ cetur hoc altäre. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. Pax tibi.

Tum, deposita mitra, inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam : cum cantu, pag. 88.

Stetit Angelus juxta aram templi habens thuribulum aureum in manu sua; et data sunt ei incensa multa; et ascendit fumus aromatum in conspectu Dei. Alleluia.

Interim cum mitra thurificat altare undique ad dextrum et sinistrum latus, ante et desuper, donec præmissus cantus finiatur; quo finito, stans coram altari sine mitra, dicit :

OREMUS.

DIRIGATUR oratio nostra, quæsumus Domine, sicut incensum in conspectu tuo, et copiosa beneficia christianus populus assequatur; ut quicumque tibi in hoc altari sacra libamina devotus obtulerit, vel sacra suscepit; et vitæ subsidia præsentis accipiat, et remissionem omnium peccatorum pariter consequatur, et gratiam sempiternæ redemptionis percipiat. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, sedet, et ministri extergunt mensam altaris cum linteo mundo, et mox

Pontifex thurificat super illam in modum crucis in medio, et in quatuor ejus cornibus; quo facto, Pontifex ponit iterum incensum in thuribulo, et illud benedicit, ut supra, videlicet, **A b illo benedicaris**, etc. ac tradit uni Sacerdoti superpelliceo induto, qui continue altare circum, incensando, donec consecratio perficiatur, excepto eo tempore, quo Pontifex illud incensat; tunc enim Pontifici thuribulum præsentat; et per Pontificem thurificato, illud iterum accipit, et, ut prius, incensat. Tum Pontifex adhuc cum mitra stans inchoat, schola seu ministris prosequentibus, **Responsorium**: cum cantu, pag. 90.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, Dómine.

v. Elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Quod dum cantatur, Pontifex circum ter altare ad dexteram continue thurificando. Finita incensatione, Pontifex inchoat, schola sive ministris prosequentibus, **Antiphonam**: cum cantu, pag. 91.

Eréxit Jacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper: votum vovit Deo Jacob.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernacula tua, Dómine virtutum! * concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Repetitur Antiphona.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Repetitur Antiphona.

Etenim passer invenit sibi domum; * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Repetitur Antiphona.

Altaria tua Dómine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Repetitur Antiphona.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Repetitur Antiphona.

Beátus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo dispósuit, in valle lacrymarum, in loco quem pósuit.

Repetitur Antiphona.

Etenim benedictionem dabit legislátor, ibunt de virtute in virtutem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Repetitur Antiphona.

Dómine Deus virtutum, exáudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Repetitur Antiphona.

Protéctor noster aspice Deus: * et respice in faciém Christi tui.

Repetitur Antiphona.

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super millia.

Repetitur Antiphona.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatórum.

Repetitur Antiphona.

Quia misericórdiam, et veritatem diligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Repetitur Antiphona.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocentia: * Dómine virtutum, beátus homo qui sperat in te. (R)

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Dum Antiphona et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris, et in quatuor ejus cornibus, in locis in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet primam in medio altaris, secundam in dextero

posteriori, id est, Evangelii, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori, hoc ordine :

Dicens dum singulas cruces facit :

SANCTI ✠ FIGETUR, et conse ✠ cretur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Virginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium : cum cantu, pag. 90.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, Dómine.

ŷ. Elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad dexteram, thurificando illud; deinde restituto thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, sine mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus genua. R̄. Leváte.

ABSIT, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis pietas, et super hunc lápidem opem tuæ bene ✠ dictionis, et virtutem tuæ unctionis infunde; ut, te largiente, réferat præmium quisquis intulerit votum. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Oratione finita, Pontifex inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, Antiphonam : cum cantu, pag. 93.

Mane surgens Jacob erigebat lápidem in titulum, fundens óleum désuper : votum vovit Dómino : vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam.

PSALMUS 91.

BONUM est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo Altissime.

Repetitur Antiphona.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritatem tuam per noctem.

Repetitur Antiphona.

In decachórdó psaltério : * cum cántico in cíthara.

Repetitur Antiphona.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Repetitur Antiphona.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine : * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Repetitur Antiphona.

Vir insipiens non cognóscet, * et stultus non intélliget hæc.

Repetitur Antiphona.

Cum exórti fuerint peccatóres sicut scenum : * et apparuerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Repetitur Antiphona.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem altissimus in ætérnum Dómine.

Repetitur Antiphona.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Repetitur Antiphona.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senectus mea in misericórdia úberi.

Repetitur Antiphona.

Et despexit oculus meus inimicos meos : * et ab insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Repetitur Antiphona.

Justus ut palma florebit : * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Repetitur Antiphona.

Plantati in domo Domini, * in atrii domus Dei nostri florebit.

Repetitur Antiphona.

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi : * et bene patientes erunt, ut annuntient.

Repetitur Antiphona.

Quoniam rectus Dominus Deus noster : * et non est iniquitas in eo.

Et non dicitur Gloria Patri, sed Antiphona repetitur. Interim Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum in eisdem locis altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit :

SANCTI ✠ FICETUR, et conse ✠ cratur lapis iste. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti, in honorem Dei, et gloriosæ Virginis Mariæ, atque omnium Sanctorum, ad nomen, et memoriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat iterum, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium : cum cantu, pag. 90.

DIRIGATUR oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo, Domine. ✠. Elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Quo incepto, Pontifex circuit iterum semel altare ad dexteram, illud incensando; quo facto, restituto thuribulo Sacerdoti, et Responsorio finito, Pontifex, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectamus genua. ✠. Levate.

ADESTO, Domine, dedicationi hujus mensæ tuæ, et in eam, quæ a nobis indignis sancto linata est oleo, bene ✠ dictionis et sancti ✠ ficationis tuæ virtutem, et consecrationem infunde. Qui vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. ✠. Amen.

Alia Oratio. OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, altare hoc quod in honorem tuum, et in memoriam sancti tui N. nos indigni consecramus, virtute tuæ bene ✠ dictionis sanctifica; et omnibus te hic invocantibus, atque in te sperantibus auxilii tui munus ostende; ut huic altari impõsita mûnera semper accepta fieri digneris; et in eo Sacramentorum virtus, et votorum semper obtineatur effectus. Per Christum Dominum nostrum. ✠. Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, schola seu ministris prosequentibus. Antiphonam : cum cantu, pag. 96.

Unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea regi.

Repetitur Antiphona.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Repetitur Antiphona.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in æternum.

Repetitur Antiphona.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Repetitur Antiphona.

Spécie tua, et pulchritudine tua, * intende, prospere procede, et regna.

Repetitur Antiphona.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Repetitur Antiphona.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Repetitur Antiphona.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directionis, virga regni tui.

Repetitur Antiphona.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Repetitur Antiphona.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filie regum in honore tuo.

Repetitur Antiphona.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Repetitur Antiphona.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Repetitur Antiphona.

Et concupiscet rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Repetitur Antiphona.

Et filie Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Repetitur Antiphona.

Omnis gloria ejus filie regis ab intus : * in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Repetitur Antiphona.

Adducuntur regi virgines post eam : * proximæ ejus afferentur tibi.

Repetitur Antiphona.

Afferentur in lætitia, et exultatione : * adducuntur in templum regis.

Repetitur Antiphona.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Repetitur Antiphona.

Mémores erunt nominis tui : * in omni generatione et generationem.

Repetitur Antiphona.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum : * et in sæculum sæculi.

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, iterum facit quinque cruces de sancto Chrismate cum pollice dextere manus in medio tabule altaris, et in quatuor

ejus angulis, ordine supra posito, 142. ad quamlibet crucem dicens :

SANCTI ✠ FICETUR, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ li, et Spiritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ virginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incensans cum mitra inchoat, schola seu ministris prosequentibus, *Responsorium* : cum cantu, pag. 90.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspéctu tuo, Dómine.

✠. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínum.

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad sinistram, illud incensans, ut prius; quo incensato, restituto thuribulo Sacerdoti, et Antiphona finita, Pontifex deposita mitra, dicit : O rémus.

Et ministri : Flectámus génua. ii. Leváte.

DESCENDAT, quæsumus Dómine Deus noster, Spiritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum.

ii. Amen.

Qua dicta, Pontifex inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, *Antiphonam* : cum cantu, pag. 99.

Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium, et virtus, * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Repetitur Antiphona.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Repetitur Antiphona.

Sonuerunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Repetitur Antiphona.

Flúminis impetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Repetitur Antiphona.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Repetitur Antiphona.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Repetitur Antiphona.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Repetitur Antiphona.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Repetitur Antiphona.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Repetitur Antiphona.

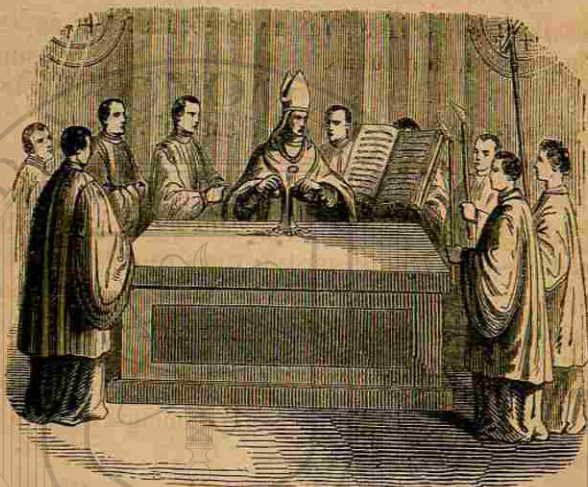
Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Repetitur Antiphona.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit et spargit oleum Catechumenorum, et Chrisma pariter desuper altare, illud

manu dextera conlricans, liniens, et perungens. Quo facto, incipit, schola, seu ministris prosequentibus. Antiphonam : eum cantu, pag.

Ecce odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus : crescere te fáciat Deus meus, sicut arénam maris : et donet tibi de rore cœli benedictionem.

Psalmus 86. Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * diligit. Et totus dicitur prout habetur supra, 102. sine Glória Patri.

Finito Psalmo, Pontifex stans eum mitra, dicit :

LAPIDEM hunc, fratres charissimi, in quo unguéntum sacrae unctiónis effúnditur, ad suscipiéndam pópuli sui vota, et sacrificia, orémus ut Dóminus noster bene-
dicat, et conse-
cret, et quod est unctum a nobis, sit unctum in nómine ejus; ut plebis vota suscipiat, et altári per sacram unctiónem perfécto, dum propitiatió-
nem sacrórum impónimus, ipsi propitiatóres Dei esse mereámur. Per Jesum Christum Dóminum nostrum, qui

cum eo, et Spiritu sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum. *r.* Amen.

Quo dicto, inchoat, schola seu ministris prosequen-
tibus, Antiphonam : eum cantu, pag. 107.

Ædificávit Moyses altáre Dómino Deo, offerens super illud holocáusta : et immolans victimas, fecit sacrificium vespertinum in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiórum Israel.

Qua finita, stans adhuc eum mitra, dicit :

DEI Patris omnipoténtis misericórdiam súplices implo-
rémus, fratres charissimi, ut altáre hoc sacrificiis spirituálibus imbuéndum, nostræ vocis exorátus officio præsentí bene
dicciónē sanctificet, atque in eo semper oblatiões famulórum suórum stúdio suæ devotiõnis impósitas bene
dicere, et sancti
ficáre dignétur; et spirituáli placátus incénso præcibus familiæ suæ prom-
ptus exauditor assistat. Per Christum Dóminum nostrum.
r. Amen.

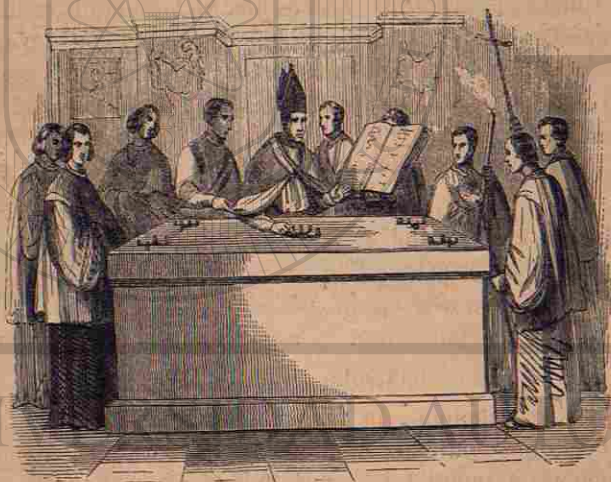
Deinde benedicít incensum super altare cremandum, stans ibidem, deposita mitra, et dicens Versus :

- v.* Dómine, exáudi oratióne meam.
- r.* Et clamor meus ad te véniat.
- v.* Dóminus vobiscum.
- r.* Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

DOMINE Deus omnipotens, cui assistit exércitus Ange-
lórum cum tremóre, quorum servitium spirituále et igneum esse cognóscitur, dignáre respicere, bene
dicere, et sancti
ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnesque infirmitates, atque insídiæ inimici odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo, quod pretiósio Filii tui Sanguine redemísti, ut numquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. *r.* Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso incenso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua et oleo ac Chrismate factæ prius fuerunt, et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela, ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et ejuslibet crucis capita accenduntur, ut eam ipsis thus comburatur, et cremetur. Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex, deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, schola seu ministris prosequentibus: cum cantu, pag. 109.

Alleluia. *Veni sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, et tui amoris in eis ignem accende.*

Nisi Consecratio hujusmodi fieret inter Dominicam Septuagesimæ, et Festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi, quia tunc, omisso Alleluia, dicitur Versus tantum. Quo die, surgit Pontifex stans ibidem

versus ad altare, sine mitra, et schola seu ministri cantant Antiphonas duas sequentes: cum cantu, pag. 109. Ascendit fumus aromatatum in conspectu Domini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua: et data sunt ei incensa multa; et ascendit fumus aromatatum in conspectu Dei.

Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante altare sine mitra, dicit: Orémus.

Et ministri: Flectamus genua. *R.* Levate.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, clemens, et propitius, preces nostræ humilitatis exaudi, et respice ad hujus altaris tui holocaustum, quod non igne visibili probetur, sed infusum sancti Spiritus tui gratia in odorem suavitatis ascendat, et legitime se sumentibus Eucharistia medicabilis fiat, ad vitamque proficiat sempiternam. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Post hæc combustis candelis et thure, cineres illius combustionis per unum ex ministris cum spatulis ligneis abraduntur, et collecti in aliquo vase, projiciuntur in sacrarium. Interim Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris, versus ad altare, dicit: Orémus.

Et ministri: Flectamus genua. *R.* Levate.

DEUS omnipotens, in cujus honorem, ac beatissimæ Virginis Mariæ, et omnium Sanctorum, ac nomen et memoriam sancti tui *N.* nos indigni altare hoc consecramus, clemens et propitius preces nostræ humilitatis exaudi; et præsta, ut in hac mensa sint libamina tibi accepta, sint grata, sint pingua, et sancti Spiritus tui semper rore perfusa; ut omni tempore hoc in loco supplicantis tibi familiæ tuæ anxietates releves, ægritudines cures, preces exaudias, vota suscipias, desiderata confirmes, postulata concedas. Per Dominum nostrum

Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat
in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus,

Deinde eodem modo stans, dicit medioeri voce, exten-
sis manibus ante pectus, hanc Præfationem :

Per omni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. *℞.* Amen.

℣. Do-mi-nus vo-bis-cum. *℞.* Et cum spi-ri-tu tu-o.

℣. Sursum cor-da. *℞.* Ha-bemus ad Do-mi-num.

℣. Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-no De-o no-stro.

℞. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum

est, æquum et sa-lu-ta-re, nos ti-bi semper,

et u-bique gra-ti-as a-gere; Do-mi-ne sancte,

Pa-ter o-mnipotens, æ-ter-ne De-us, et cle-

mens : cu-jus nec in-i-ti-um, nec fi-nis adver-

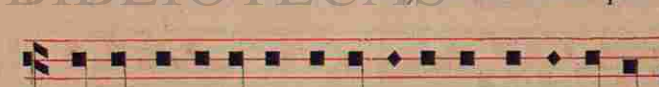

titur; qui quan-tus es, tan-tus es-se vo-lu-i-sti,

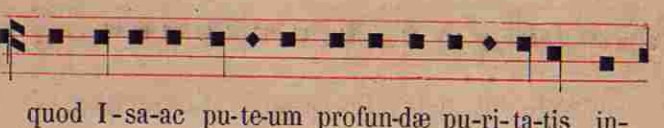
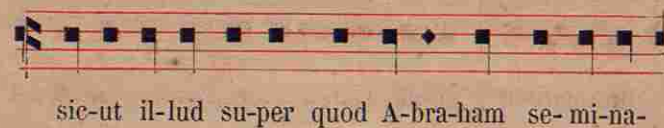
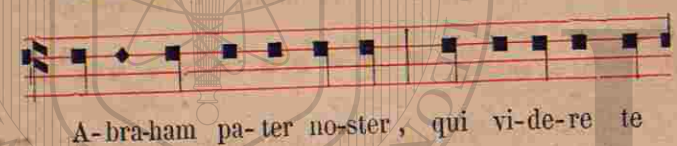
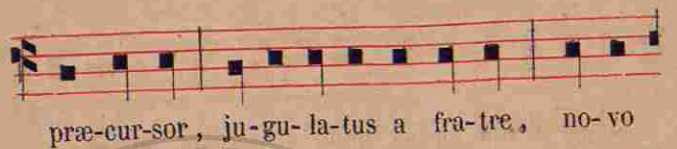

sanctus sci-li-cet, æ mi-ra-bi-lis De-us, cu-jus

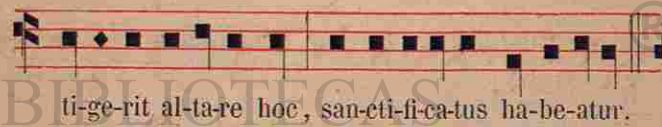
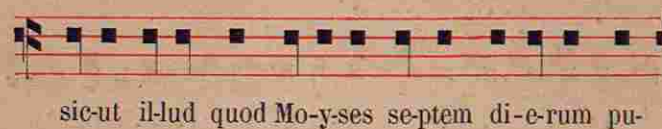
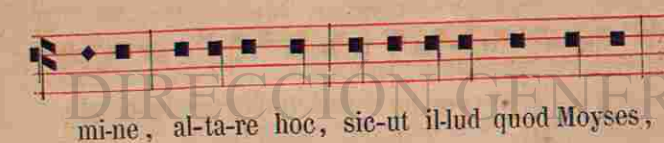
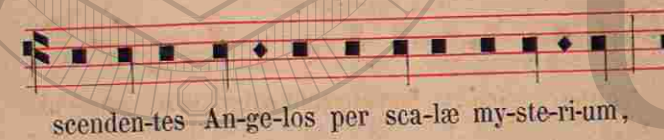
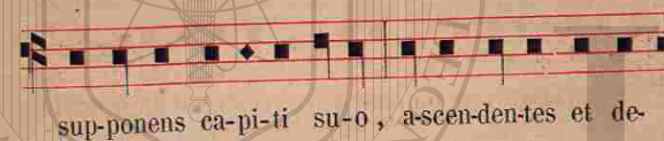
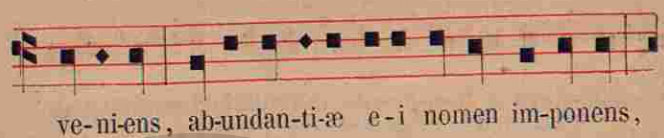

ma-je-sta-tem e-le-men-ta non ca-pi-unt. Te

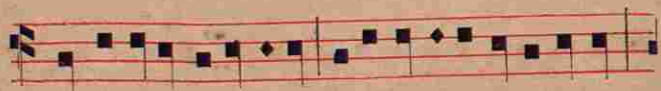

be-ne-di-ci-mus, te sup-pli-ces de-pre-ca-mur,

ut ti-bi sit al-ta-re hoc, sic-ut il-lud quod

A-bel sa-lu-ta-ris my-ste-ri-i in pas-si-o-ne

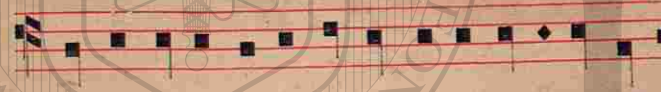
im-mo-le-tur super-bi-a, i-racun-di-a ju-gu-le-tur,

lu-xu-ri-a, omnisque li-bi-do fe-ri-a-tur, of-

fe-ra-tur pro tur-tu-ribus sacri-fi-ci-um ca-sti-ta-tis,

et pro pul-lis col-um-ba-rum in-no-cen-ti-æ sa-

cri-fi-ci-um.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita ta-
men, quod a circumstantibus audiri possit: Per Dómi-
num nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum
vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per
omnia sæcula sæculórum. *ii.* Amen.

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, inungit
eum pollice dexteræ manus Chrismate intincto, frontem
altaris in modum crucis, inchoans, schola seu ministris
prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. 146.

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a tem-
plo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, Allelúia.

Psalmus 67. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci
ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Et totus dicitur prout habetur in fine hujus secun-
dæ Partis.

Quo dicto, Pontifex, deposita mitra, dicit:

OREMUS.

MAJESTATEM tuam, Dómine, humiliter implorámus, ut
altáre hoc sacræ unctiónis libámine ad suscipiéndam
pópuli tui múnera inúnetum poténter bene ✠ dicere,
et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quod nunc a nobis in-
dignis, sub tui nóminis invocatióne, in honórem bea-
tissimæ Virgínis Mariæ, et ómnium Sanctórum, atque
in memóriam sancti tui N. sacrosáncti Chrismatis un-
ctiόne delibútu est, pláceat tibi, atque altáre máneat

perpétuum; ut quidquid deinceps super illud oblátam sacrátumve fuerít, dignum tibi fiat holocáustum, atque ómnium hic offeréntium sacrificia a te pio Dómino benigne suscipiántur, et per ea vincula peccatórum nostrórum absolvántur, máculæ deleántur; vénia impetréntur; et grátia acquirántur: quátenus una cum Sanctis, et Eléctis tuis vitam percipere mereámur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *r.* Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto, inungit in modum crucis conjunctiones mensæ seu tabulæ altaris et tituli, sive stiptis, in quatuor angulis, quasi illa conjungens, ad singulas cruces dicens:

In nómine Pa *✠* tris, et Fi *✠* lii, et Spíritus *✠* sancti.

Deinde, deposita mitra, dicit:

OREMUS.

SUPPLICES te deprecámur, omnipotens ætérne Deus, **S**per unigénitum Filium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum, ut altáre hoc sanctis úsibus præparátum, cœlesti bene *✠* dictiône sanctífices; et, sicut Melchisedech sacerdotis præcipui oblatiõem dignatiõem mirábili suscepisti, ita impósita huic novo altári múnere, semper accépta ferre dignéris; ut pópulus, qui in hanc Ecclésiæ domum sanctam convéniet, per hæc libámina cœlesti sanctificatiõem salvátus, animárum quoque suárum salutem perpétuam consequátur. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. *r.* Amen.

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter eum mantilibus telæ grossæ mensam altaris; et Pontifex accedit ad sedem suam juxta altare, in qua cum mitra sedens fricat bene manus cum medulla panis, ac lavat, et extergit. Quo facto, Subdiaconis seu Acolythiis præsentantibus ipsi Pontifici tobaleas novas et mundas, ac

vasa, et ornamenta ad cultum Dei, et altaris consecrati pertinentia. Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans benedicit illa, dicens:

BENEDICTIO TOBALEARUM.

VASORUM, ET ORNAMENTORUM ALTARIS CONSECRATI.

v. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
r. Qui fecit cœlum, et terram.
v. Dóminus vobíscum.
r. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS, et miséricors Deus, qui ab initio utilia et necessaria hominibus creásti, quique per fámulum tuum Moysen vestiménta pontificália, et sacerdotália, seu levítica Sacerdotibus, et Levitis, atque ornáméta,

perpétuum; ut quidquid deinceps super illud oblátam sacrátumve fuerít, dignum tibi fiat holocáustum, atque ómnium hic offeréntium sacrificia a te pio Dómino benigne suscipiántur, et per ea vincula peccatórum nostrórum absolvántur, máculæ deleántur; vénia impetréntur; et grátia acquirántur: quátenus una cum Sanctis, et Eléctis tuis vitam percipere mereámur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *r.* Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto, inungit in modum crucis conjunctiones mensæ seu tabulæ altaris et tituli, sive stipitis, in quatuor angulis, quasi illa conjungens, ad singulas cruces dicens:

In nómine Pa *✠* tris, et Fi *✠* lii, et Spíritus *✠* sancti.

Deinde, deposita mitra, dicit:

OREMUS.

SUPPLICES te deprecámur, omnipotens ætérne Deus, per unigénitum Filium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum, ut altáre hoc sanctis úsibus præparátum, cœlesti bene *✠* dictiône sanctífices; et, sicut Melchisedech sacerdotis præcipui oblatiõem dignatiõem mirábili suscepisti, ita impósita huic novo altári múnere, semper accépta ferre dignéris; ut pópulus, qui in hanc Ecclésiæ domum sanctam convéniet, per hæc libámina cœlesti sanctificatiõem salvátus, animárum quoque suárum salutem perpétuam consequátur. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. *r.* Amen.

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter cum mantilibus telæ grossæ mensam altaris; et Pontifex accedit ad sedem suam juxta altare, in qua cum mitra sedens fricat bene manus cum medulla panis, ac lavat, et extergit. Quo facto, Subdiaconis seu Acolythiis præsentantibus ipsi Pontifici tobaleas novas et mundas, ac

vasa, et ornamenta ad cultum Dei, et altaris consecrati pertinentia. Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans benedicit illa, dicens:

BENEDICTIO TOBALEARUM.

VASORUM, ET ORNAMENTORUM ALTARIS CONSECRATI.

v. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
r. Qui fecit cœlum, et terram.
v. Dóminus vobíscum.
r. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS, et miséricors Deus, qui ab initio utilia et necessaria hominibus creásti, quique per fámulum tuum Moysen vestiménta pontificália, et sacerdotália, seu levítica Sacerdotibus, et Levitis, atque ornáméta,

et linteamina facere famulum tuum Moysen per quadraginta dies docuisti, atque etiam quæ Maria texuit et fecit, in usum ministrii tabernaculi fœderis ordinasti, purificare, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse-
✠ crare per nostræ humilitatis servitium digneris, hæc ornamenta et linteamina in usum altaris tui, ut divinis cultibus et sacris mysteriis apta existant, hisque confectioni Corporis et Sanguinis Jesu Christi Filii tui Domini nostri dignis pareatur famulâtibus. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Deinde aspergit illa aqua benedicta. Tum ministri ponunt super altare Chrismale, sive panum lineum ceratum ad mensuram altaris factum, deinde vestiunt altare tobaleis, et ornamentis benedictis, ponentes desuper crucem, et alia ornamenta. Interim Pontifex stans ibidem, inchoat Antiphonam primam, schola seu ministris prosequentibus ipsam, et alias Antiphonas sequentes, et Responsoria cum suis Versibus, et Psalmis: cum cantu, pag. 120.

Antiphona.

CIRCUMDATE, Levitæ, altare Domini Dei, vestite vestimenta albis, estote et vos canentes hymnum novum dicentes, alleluia.

✠ Mirabilis Deus in Sanctis suis, et sanctus in omnibus operibus suis.

Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculorum. Amen.

Alia Antiphona.

Circumdate Sion, et complectimini eam, narrate in turribus ejus. ✠ Magnus Dominus et laudabilis nimis, in civitate Dei nostri in monte sancto ejus.

Deinde dicitur Responsorium:

Induit te Dominus tunica jucunditatis, et imposuit tibi coronam. ✠ Et ornavit te ornamentis sanctis. ✠ Luce splendida fulgebis, et omnes fines terræ adorabunt coram te. ✠ Et ornavit te. ✠ Nationes ex longinquo ad te venient, et mûnera deferentes adorabunt Dominum; et terram tuam in sanctificatione habebunt, et nomen magnum tuum invocabunt. ✠ Et ornavit te. ✠ Benedicti erunt, qui te edificaverunt: tu autem lætaberis in filiis tuis, quoniam omnes benedicentur, et congregabuntur ad Dominum. ✠ Et ornavit te.

Et non dicitur Glória Patri, sed sequens Antiphona dicitur:

In velamento alarum tuarum protege nos, Domine, et in laude tua gloriemur.

Psalmus 62. Deus Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Et dicitur totus prout habetur supra. 125. cum Glória Patri, in fine.

Finito Psalmo, Pontifex, deposita mitra, ascendit ad altare, et facta cruci super altari positæ reverentia, incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. 125.

Omnis terra adoret te, Deus, et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Interim dum Antiphona cantatur, Pontifex incensat super altare in modum crucis; et Antiphona finita, Pontifex eam reincipit; et schola prosequitur, et interim iterum ipse Pontifex super altare in modum crucis incensat, quod et tertio facit: quo facto, stans ante medium altaris, dicit:

OREMUS.

DESCENDAT, quæsumus, Domine Deus noster, Spiritus tuus sanctus super hoc altare, qui et dona nostra, et

pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignáuter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum cœléstis virtútis bene *✠* dictiône sanctifica; et ómnibus in te sperántibus auxilii tui munus osténde; ut hic Sacramentórum virtus, et votórum obtinéatur effectus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ñ. Dóminus vobiscum.

ñ. Et cum spiritu tuo.

ñ. Benedicámus Dómino.

ñ. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, sive sacra-
rium, ubi, deposito pluviali, parat se ad celebrandum
Missam, si voluerit, vel facit per aliquem Sacerdotem,
in dicto altari consecrato solemniter celebrari. Missa
dicitur ut in Missali, in ipsa die Dedicationis Altaris.

Finita Missa, Pontifex dat benedictionem solemnem,
et indulgentias; exiit se sacris vestibus, et vadit in pace.

DE CONSECRATIONE ALTARIS.

CIVUS SEPULCHRUM RELIQUIARUM EST IN MEDIO

SUMMITATIS STIPITIS.

Ordo prædictus consecrandi altare semper servatur,
quando sepulchrum Reliquiarum est in medio
tabulæ altaris, a parte superiori, vel in stipite a
parte anteriori, aut posteriori. Si vero sepulchrum est
in medio summitatis stipitis, supra autem sit ponenda

ipsa tabula, sive mensa altaris; finita aquæ benedictione,
cum vino, et cinere, ut supra. 39. atque Oratione.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, créator, et conservátor
humáni géneris, etc. 43.

Pontifex stans cum mitra, et aqua benedicta hujus-
modi, vino et cinere mista, facit maltam, sive cæmen-
tum ex calce, et sabulo, seu tegula trita ad hoc paratis,
quod deinde, deposita mitra, benedicit, dicens:

ñ. Dóminus vobiscum.

ñ. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

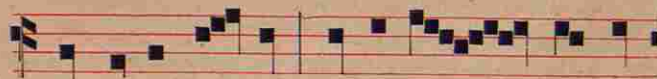
SUMME Deus, qui summa, et média, imaque custódis,
qui omnem creatúram intrinsecus ambiéndo con-
clúdis, sancti *✠* fica, et béne *✠* dic has creatúras
calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum.
ñ. Amen.

Quo facto, tabula ipsa altaris a stipite separata ja-
cente, debet fieri Reliquiarum deportatio, et inclusio.
Pontifice processionaliter accedente ad locum ubi Re-
liquiæ sunt depositæ, in quo Pontifex stans ab extra
sine mitra, dicit: Orémus.

Et ministri: Flectámus génuá. *ñ.* Leváte.

Aufer a nobis, quæsumus, etc. et continuans per omnia
usque ad Conse *✠* crétur, et sanctifi *✠* cétur, hæc
tabula, inclusive, prout supra ordinatum est. 135. Qui-
bus dictis, Sacerdotes et Levitæ elevant aram, sive ta-
bulam, seu mensam altaris, et collocant eam super
stipitem; et cæmentarii cum dicto cæmento benedicto
ipsam liniunt, et firmant, schola interim cantante, seu
ministri dicentibus Responsorium:

1 Toni.

Vos Sa-cer-do - tes, et Le-vi - - - tæ san-

pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignáuter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum cœléstis virtútis bene *✕* dictióne sanctifica; et ómnibus in te sperántibus auxilii tui munus osténde; ut hic Sacramentórum virtus, et votórum obtinéatur effectus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ñ. Dóminus vobiscum.

ñ. Et cum spiritu tuo.

ñ. Benedicámus Dómino.

ñ. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad sacristiam, sive sacra-
rium, ubi, deposito pluviali, parat se ad celebrandum
Missam, si voluerit, vel facit per aliquem Sacerdotem,
in dicto altari consecrato solemniter celebrari. Missa
dicitur ut in Missali, in ipsa die Dedicationis Altaris.

Finita Missa, Pontifex dat benedictionem solemnem,
et indulgentias; exiit se sacris vestibus, et vadit in pace.

DE CONSECRATIONE ALTARIS.

CIJUS SEPULCHRUM RELIQUIARUM EST IN MEDIO

SUMMITATIS STIPITIS.

Ordo prædictus consecrandi altare semper servatur,
quando sepulchrum Reliquiarum est in medio
tabulæ altaris, a parte superiori, vel in stipite a
parte anteriori, aut posteriori. Si vero sepulchrum est
in medio summitatis stipitis, supra autem sit ponenda

ipsa tabula, sive mensa altaris; finita aquæ benedictione,
cum vino, et cinere, ut supra. 39. atque Oratione.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, creátor, et conservátor
humáni géneris, etc. 43.

Pontifex stans cum mitra, et aqua benedicta hujus-
modi, vino et cinere mista, facit maltam, sive cæmen-
tum ex calce, et sabulo, seu tegula trita ad hoc paratis,
quod deinde, deposita mitra, benedicit, dicens:

ñ. Dóminus vobiscum.

ñ. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

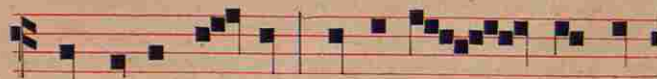
SUMME Deus, qui summa, et média, imaque custódis,
qui omnem creatúram intrinsecus ambiéndo con-
clúdis, sancti *✕* fica, et béne *✕* dic has creatúras
calcis, et sábuli. Per Christum Dóminum nostrum.
ñ. Amen.

Quo facto, tabula ipsa altaris a stipite separata ja-
cente, debet fieri Reliquiarum deportatio, et inclusio.
Pontifice processionaliter accedente ad locum ubi Re-
liquiæ sunt depositæ, in quo Pontifex stans ab extra
sine mitra, dicit: Orémus.

Et ministri: Flectámus génuá. *ñ.* Leváte.

Aufer a nobis, quæsumus, etc. et continuans per omnia
usque ad Conse *✕* crétur, et sanctifi *✕* cétur, hæc
tabula, inclusive, prout supra ordinatum est. 135. Qui-
bus dictis, Sacerdotes et Levitæ elevant aram, sive ta-
bulam, seu mensam altaris, et collocant eam super
stipitem; et cæmentarii cum dicto cæmento benedicto
ipsam liniunt, et firmant, schola interim cantante, seu
ministri dicentibus Responsorium:

1 Toni.

Vos Sa-cer-do - tes, et Le-vi - - - tæ san-

cti - fi - ca - mi - ni. * Et af - fer - te a - ram

Do - mi - ni De - i Is - ra - el ad

lo - cum qui e - i pa - ra - tus est. † Vos

san - cti Do - mi - ni vo - ca - bi - mi - ni mi - ni - stri

De - i no - stri : di - ce - tur vo - bis , sit ti - mor

De - i vo - biscum , et cum di - li - gen - ti - a

cun - cta fa - - cit. * Et.

Levata itaque ara, et collocata, ac cum cæmento prædicto bene firmata, Pontifex inchoat Antiphonam :

Sub altäre Dei, ut supra, 137. et continuat usque ad Orationem, *Dirigatur*, inclusive : qua dicta, prosequitur altaris consecrationem, accedens ad altare cum mitra, et stans ante illud, deposita mitra, incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam : Introibo ad altäre Dei, ut supra, 131. cum omnibus sequentibus, usque ad Orationem, *Deus*, qui es visibilium rerum ómnium, etc. inclusive.

Qua dicta, Pontifex accepta mitra sedet, et ministri extergunt mensam altaris cum linteo mundo; et mox Pontifex thurificat super illam in modum crucis in medio, et in quatuor ejus angulis, inchoans, schola seu ministris prosequentibus, *Responsorium* : *Dirigatur* oratio mea, sicut incensum in conspéctu tuo, *Dómine*.

† Elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Et omnia alia deinde fiunt, prout supra ordinata sunt, usque ad finem.

DE ALTARIS PORTATILIS CONSECRATIONE.

ALTARIS portatilis consecratio potest fieri quocumque die, et loco, jejuno tamen stomacho. Parantur in loco ubi consecratio hujusmodi fieri debet, in primis aliqua Reliquiæ cum tribus granis incensi in altari recludendæ; sanctum Chrisma in vaseculo, et ampulla; Oleum sanctum Catechumenorum etiam in vaseculo, et ampulla; media libra thuris, cujus medieta sit in granis; thuribulum cum navicula, et cochleari; vas cum prunis ardentibus; vas aquæ mundæ;

vas cum cineribus; vas cum sale; vas vini; aspersorium factum de herba hyssopi; mantilia ex tela grossa ad extergendum altare consecrandum, quoties expedierit; quinque cruces parvæ factæ de candelis ceræ subtilibus; aliquæ spatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altari combustiones candelarum et thuris; vas, in quo ipsæ rasuræ deponantur; duo candelabra cum duobus cereis continuo ardentibus prope Reliquias; vas cum aqua ad abluendas manus Pontificis, et medulla panis, ac mantilia pro extergendis manibus.

Pontifex igitur, paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, si consecrationem hujusmodi publice facere velit, vel, si in camera sua, aut alio loco secreto, stolam habeat supra rochetum, vel supra superpelliceum, si sit regularis, ab humeris dependentem, et mitram simplicem, stans ante tabulam ipsam, sive altare consecrandum positum super aliquam mensam, vel altare, mitram in capite tenens, absolute dicit:

DEUM omnipotentem, fratres charissimi, votis exultantibus deprecemur, ut qui per omnem mundum fidem spargit, et Ecclesiam congregavit, qui est lapis de monte sine manibus abscissus, qui angularem compagem solidavit, hanc petram serenus illustret, eamque æterno lumine irrigatam ita multiplicibus et diversis charismatibus locupletet, ut super illam, administrandam sui Corporis hostiam bene ✠ dicat, et suscipiat consecratam. Qui cum Deo Patre vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Deinde, detecto capite, genuflexus ante altare consecrandum, dicit:

Deus in adiutorium meum intende.

Quo dicto, Pontifice surgente, chorus respondet:
Domine ad adjuvandum me festina.

Tum Pontifex, stans sine mitra in eodem loco, dicit:
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Chorus respondet:

Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in sæcula sæculorum. Amen.

Sine Alleluia. Et id eisdem modo et loco secundo, et tertio fit, voce semper altius elevata.

Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco cum mitra, benedicit aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute exorcismum salis, prout habetur supra sub Ecclesiæ Dedicacione. 39. usque ad Orationem.

OMNIPOTENS sempiternæ Deus, creator, et conservator humani generis, etc. ut 43. inclusive, hoc salvo, quod ubieumque fit mentio de Ecclesiæ consecratione, dicit solum de altaris, vel tabulæ.

Aqua igitur benedicta, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta per eum benedicta; et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ, vel altaris, dicens :

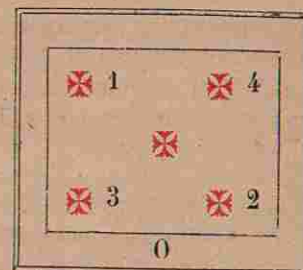
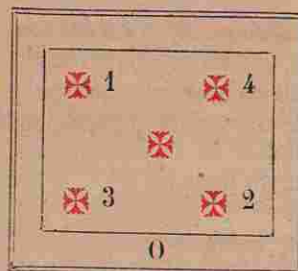

SANCTI ✠ FICETUR, et conse ✠ crétur hæc tábula. In
Nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.
Pax tibi.

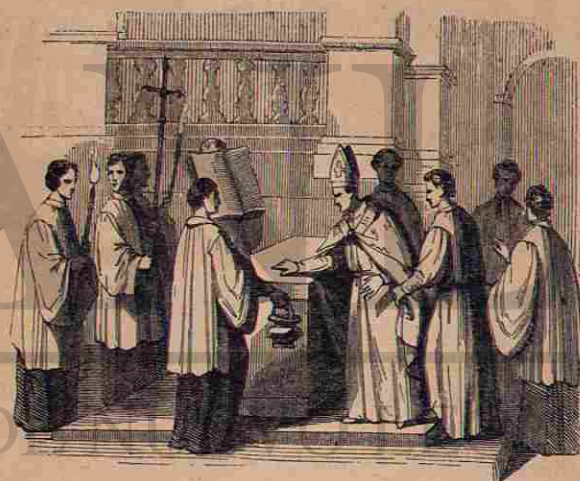
Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa.

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur hæc tábula, etc.

Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori lapidis; id est, Evangelii, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertiæ transversa in hunc modum.

Quo facto, inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam :

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et totus dicitur ut supra, 12. sine Glória Patri. Sed in fine repetitur ipsa Antiphona, et interim dum dicuntur Antiphona, et Psalmus prædicti, Pontifex cum mitra aspergit cum aspersorio de herba hyssopi facto de ipsa aqua tabulam, per ejus circuitum tribus vicibus. Quo facto, tabula abstergitur cum mundo panno lineo; deinde Pontifex, deposita mitra, dicit :

Ÿ. Dómine, exáudi orationem meam.

ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

ŕ. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

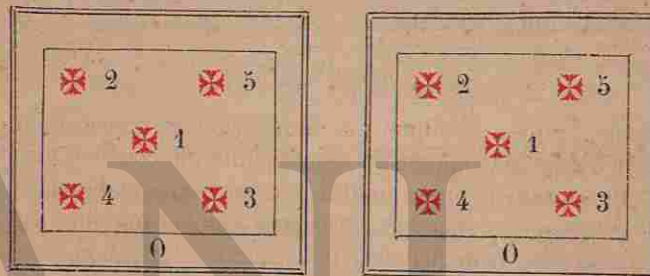
DEUS, qui es visibílium ómnium rerum et invisibílium cõditor, et cunctárum sanctificatiõnum consecrator, ad Dedicatiõnem hujus dominicæ mensæ adesse dignare; et quæ sacrato Oleo, et Chrismate a nobis indignis est linienda, et benedicenda, tuæ sancti ✠ ficationis in eam infunde virtutem et consecratiõnem; ut omnes qui ad eam te deprecaturí accesserint, tuæ propitiatiõnis auxiliũ sentiãnt. Per Christum Dóminum nostrum.
ŕ. Amen.

Tum inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam :
Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, Dómine.

Qua incepta, Pontifex, accepta mitra, thurificat tertio tabulam per circuitum ejus. Finita incensatione, Pontifex inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam :
Eréxit Jacob lapidem in titulum, fundens óleum desuper.

Psalmus 83. Quam dilécta tabernacula tua Dómine virtutum ! * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. Et totus dicitur prout supra habetur in benedictione et impositione primarij lapidis, 6. sed in fine non dicitur Glória Patri.

Dum Antiphona et Psalmus dicuntur, Pontifex stans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et cum eo facit quinque cruces, videlicet, in medio altaris, et quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet, primam in mediõ altaris, secundam in dextero cornu posteriori, id est, Evangelij, tertiam in sinistro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in sinistro posteriori hoc ordine :

Dicens, dum singulas cruces facit :

SANCTI ✠ FICETUR, et conse ✠ crétur hæc tábula. In Nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Pax tibi.

Deinde Pontifex inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam : cum cantu, pag. 90.
Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, Dómine.

Et dum Antiphona dicitur, Pontifex thurificat semel tabulam per circuitum; deinde, restituto thuribulo, et Antiphona finita, deposita mitra, dicit : Oremus.

Et ministri : Flectámus genua. ŕ. Leváte.

Ansir, Dómine, misericórdiæ tuæ ineffábilis píetas, et super hanc tábulam opem tuæ bene ✠ dictionis, et virtutem tuæ unctiõnis infunde; ut te largiente réferat

præmium quisquis intulerit votum. Per Christum Dominum nostrum, *ñ*. Amen.

Oratione finita, Pontifex inchoat, ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. 93.

MANE surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam.

Psalmus 91. Bonum est confiteri Domino, * et psallere nomini tuo, Altissime.

Et totus dicitur prout supra habetur sub Dedicacione Ecclesie. 94. Et in fine non dicitur Gloria Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum in eisdem locis altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit:

SANCTI *✕* FICETUR, et conse *✕* cratur hæc tabula. In **S** nomine Pa *✕* tris, et Fi *✕* lii, et Spiritus *✕* sancti. Pax tibi.

Deinde Pontifex inchoat, ministris prosequentibus Antiphonam:

Dirigatur oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo, Domine.

Interim dum Antiphona dicitur, Pontifex, retenta mitra, thurificat iterum semel tabulam per circuitum. Quo facto, Pontifex, deposita mitra, dicit: Orémus.

Et ministri: Flectamus genua. *ñ*. Levate.

ADESTO, Domine, dedicacioni hujus mensæ tuæ, et in eam, quæ a nobis indignis sancto lintha est oleo, bene *✕* dictionis et sancti *✕* ficacionis tuæ virtutem, et consecracionem infunde. Qui vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. *ñ*. Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. 96.

Unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Psalmus 43. Deus noster refugium, et virtus: * adjuutor in tribulacionibus, quæ invenerunt nos nimis.

Et totus dicitur prout habetur supra sub Dedicacione Ecclesie, 100. et in fine non dicitur Gloria Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, iterum facit quinque cruces de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, et in quatuor ejus angulis, ordine supra posito, ad quamlibet crucem dicens:

SANCTI *✕* FICETUR, et conse *✕* cratur hæc tabula. In **S** nomine Pa *✕* tris, et Fi *✕* lii, et Spiritus *✕* sancti. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote incensante, imposito et benedicto incenso, stans cum mitra inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, Antiphonam:

Dirigatur oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo, Domine.

Qua incepta, Pontifex, retenta mitra, iterum semel thurificat tabulam per circuitum, deinde, deposita mitra, dicit: *Orémus.*

Et ministri: *Flectámus genua. r. Leváte.*

LAUDI nos, Deus noster, et precum nostrárum libériter accipe vota, et altáre hoc ad celebránda divína mystéria preparátum cœlestis unguénti odóre aspérge, et arómata divínæ sanctificatiónis illi infunde; et sicut lápidem Jacob patriárchæ eréctum unguénti perfusióne dicásti, et angélicis visióibus per scalam gradus Ecclésiæ figurásti, sic quoque super hunc lápidem altári coaptándum cœlestis grátiam sancti *✠* ficatiónis immitte; ut dum tibi super eum sacri Córporis et Sánguinis unigéniti Filii tui mystéria consecrántur, peténtibus peccáta dimittántur, et meréntibus influas grátiam sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *r. Amen.*

Oratione dicta, Pontifex, accepta mitra, intingit pollicem dexteræ manus in sanctum Chrisma, et cum eo signat confossionem, id est, sepulchrum, in quo Reliquiæ sunt reponendæ, in medio formando signum, dicens:

CONSE *✠* CRETUR, et sancti *✠* ficétur hoc sepuléhrum. In nómine Pa *✠* tris, et Fi *✠* lii, et Spiritus *✠* sancti. Pax huic dómui.

Deinde, deposita mitra, recondit veneranter Reliquias cum tribus granis thuris in tabula, sive altari, et sepulchrum Reliquiarum hujusmodi claudit. Quo facto, adhuc stans sine mitra, dicit:

OREMUS.

DEUS, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum Majestáti tuæ condís habitáculum, da ædificatióni tuæ incrementa cœlestia; et præsta, ut quorum hic Reliquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Christum Dóminum nostrum. *r. Amen.*

Tum inchoat Pontifex, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam: cum cantu, pag. 101.

Ece odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus, sicut arénam maris: et donet tibi de rore cœli benedictiόnem.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: * diligit Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriόsa dicta sunt de te: * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis: * sciéntium me.

Ece alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiόpum: * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium: * habitátiό est in te.

Et non dicitur Glória Patri.

Dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit, et spargit oleum Catechumenorum, et sanctum Chrisma, manu dextera conficans, liniens, et perungens totum lapidem.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit:

LAPIDEM hunc, fratres charissimi, in quo unguéntum sacræ unctiόnis effúnditur, ad suscipiéndam pópuli sui vota, et sacrificia, orémus ut Dóminus noster benedicat, et cónse *✠* cret, et quod est unctum a nobis, sit unctum in nómine ejus; ut plébis vota suscipiat, et altári per sacram unctiόnem perfécto, dum propitiatiόnem sacrórum impónimus, ipsi propitiatóres Dei esse mereámur. Per Jesum Christum Dóminum nostrum, qui cum eo, et Spíritu sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum. *r. Amen.*

Quo dicto, inchoat, schola seu ministris prosequenti-
bus. Antiphonam: cum cantu, pag. 107.

Ædificavit Moyses altare Dómino Deo, offerens super
illud holocáusta: et immolans victimas, fecit sacrificium
vespertinum in odorem suavitátis Dómino Deo, in con-
spéctu filiórum Israel.

Qua finita, stans adhuc cum mitra Pontifex, dicit:

DEI Patris omnipoténtis misericórdiam súpplices implo-
rémus, fratres charíssimi, ut altare hoc sacrificiis
spirituálibus imbuéndum, nostræ vocis exorátus officio
præsénti bene ✠ dictione sanctificet, atque in eo semper
oblaciones famulórum suórum stúdio sanctæ devotiõnis
impositas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare dignetur;
et spirituáli placátus incenso précibus familiæ suæ prom-
ptus exauditor assistat. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Deinde benedicit incensum super altare eremandum,
et stans ibidem, deposita mitra, dicit:

✠. Dómiue, exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.
✠. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DOMINE Deus omnipotens, cui assistit exercitus Ange-
lórum cum tremóre, quorum servitium spirituále et
igneum esse cognóscitur; dignare respicere, bene ✠
dicere, et sancti ✠ ficare hanc creaturam incénsi, ut
omnes languóres, omnesque infirmitates, atque insidiæ
inimici odorem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur
a plásmate tuo; ut numquam lædátur a morsu antiqui
serpéntis, quod pretiósio Filii tui Sanguine redemísti.
Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta
mitra, format propria manu ex ipso quinque cruces,
quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca
altaris, in quibus cruces de aqua, Oleo, et Chrismate
factæ prius fuerunt, et super quamlibet crucem thuris
ponit unam crucem factam de subtili candela ad men-
suram crucis de granis incensi factæ, et eujuslibet crucis
capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et
eremetur. Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex,
deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, et
schola seu ministri prosequuntur: cum cantu, pag. 108.
Allelúia. ✠. Veni sancte Spíritus: reple tuórum corda
fidélium, et tui amóris in eis ignem accende.

Nisi Consecratio fiat inter Dominicam Septuagesimæ,
et festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu
Christi, quia tunc omissa Allelúia, dicitur Versus tan-
tum. Quo dicto, surgit Pontifex stans ibidem versus ad
altare sine mitra, et schola seu ministri dicunt Anti-
phonas duas sequentes:

Ascéndit fumes aromatum in conspéctu Dómini de manu
Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum
áureum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa;
et ascéndit fumes aromatum in conspéctu Dei. *Sine*
Allelúia.

Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante altare sine
mitra, dicit: Oremus.

Et ministri: Flectámus genua. R. Leváte.

HUJUS altaris, Dómine, holocáustum sancti Spíritus tui
grátia infúsum in odorem tuæ suavitátis ascéndat.
Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post hæc combustis candelis et thure, cineres illius
combustionis per unum ex ministris cum spatulis ligneis

abraduntur, et collecti in aliquo vase projiciuntur in sacrarium. Interim Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris versus ad altare, dicit :

OREMUS.

SUPPLICES tibi, Dómine Deus, Pater omnipotens, preces effundimus, ut metálli hujus expolitam matériam supérnis sacrificiis imbuéndam ipse tuæ ditáre sanctificatiónis ubertáte dignéris, qui quondam legem in tábulis scripsisti lapideis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus,

Deinde eodem modo stans, medioeri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem hanc :

Per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ñ. Dóminus vobiscum.

ñ. Et cum spiritu tuo.

ñ. Sursum corda.

ñ. Habémus ad Dóminum.

ñ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

ñ. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus : Qui post offendicula lapsus primi hóminis, instituisti tibi offérri propitiatórii delibaménta libáminis; ut culpa, quæ præcésserat per supérbiam, futúris temporibus expiarétur per múnera, quibus honoraréntur altária, honorificaréntur et templa. Quod tibi primus Noe præparávit officio, rursus Abraham immolatúrus filium, dehinc Jacob érigens unguens lápidem in titulum. Te, Redémptor mundi, exorámus, ut lápidem istum, seu mensam, in honórem tuum, gloriosæque Virginis Mariæ, et ómnium Sanctórum, consecrâre, et sancti ficâre dignéris benedictiόνis tuæ illápsu, mânibus nostris opem tuæ benedictiόνis

infúdens, et sacri hujus mystérii sicut institútor, ita étiam et sanctificátor appáre, qui te angulárem lápidem, et saxum sine mânibus abscíssum nominári voluisti. Inhæreas hic plácido ætérnæ majestátis obtútu, ut quidquid sacro ritu super hoc immolábitur, sicut Melchisedech oblátum tibi pláceat holocáustum. Adsit misericórdiæ tuæ ineffábilis pietas : ut, te largiénte, réferat præmium, quisquis intúlerit votum.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Præfatione finita, Pontifex inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, Antiphonam : cum cantu : pag. 116. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

ñ. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

ñ. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona. Qua dicta, Pontifex sine mitra dicit :

OREMUS.

QUÆSUMUS, omnipotens Deus, universárum rerum rationábilis ártifex, qui inter céteras creaturárum formas lapideum metállum ad obséquium tui sacrificii condidisti, ut legitimæ libatióni præpararétur altáre : ánnue dignánter, ut quidquid hic oblátum sacratúmve fúerit, nómini tuo assúrgat, Religióni proficiat, spei inuitáture, et fidei sit honóri. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Postea inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam : cum cantu, pag. 123.

Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

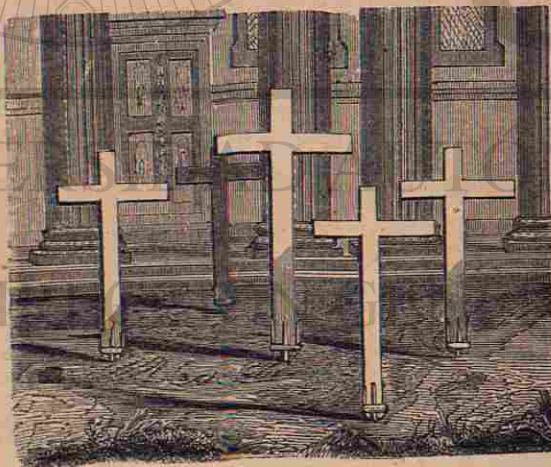
Qua incepta, Pontifex, accepta mitra, Ihurificat super tabulam in modum crucis, deinde, deposita mitra, dicit:

DESCENDAT, quæsumus Dómine Deus noster, Spiritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Postremo extergitur tabula per ministros cum panno lineo: Tam Pontifex parat se ad celebrandum si voluerit, vel facit per aliquem Sacerdotem super dictam tabulam consecratam Missam celebrari.

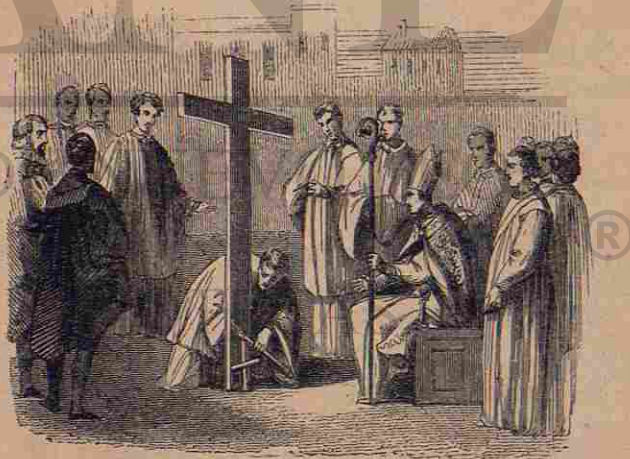
Missæ dicitur ut in Missali, in ipsa die Dedicationis altaris.

DE COEMETERII BENEDICTIONE.

DIE præcedenti ponuntur in cœmeterio benedicendo quinque lignæ crucis, videlicet una altior in medio, et quatuor aliæ, quælibet ad staturam hominis, quarum una in extremitate cœmeterii ante crucem mediam, alia in alia extremitate cœmeterii retro crucem mediam, tertia in tertia extremitate a dextris, et quarta in quarta extremitate cœmeterii a sinistris crucis mediæ; et ante quamlibet ex dictis quinque crucibus ponitur seu figitur in terram aliquod lignum in ejus summitate aptum ad affigendum illi tres candelas, trium unciarum quamlibet, vel circa; scala super quam ascendens Pontifex possit attingere summitates ipsarum crucum; vas magnum aqua plenum benedicenda; et vas cum sale.

Mane vero Pontifex in sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, mitra simplici, et baculo Pastoralis, accedit cum ministris ad cœmeterium benedicendum, ubi faldistorium ante crucem in medio

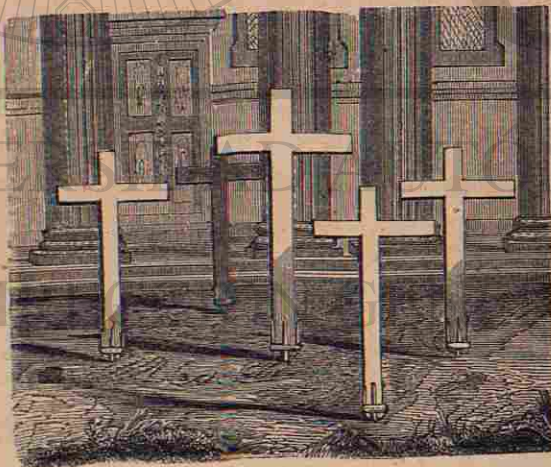
Qua incepta, Pontifex, accepta mitra, Ihurificat super tabulam in modum crucis, deinde, deposita mitra, dicit:

DESCENDAT, quæsumus Dómine Deus noster, Spiritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Postremo extergitur tabula per ministros cum panno lineo: Tam Pontifex parat se ad celebrandum si voluerit, vel facit per aliquem Sacerdotem super dictam tabulam consecratam Missam celebrari.

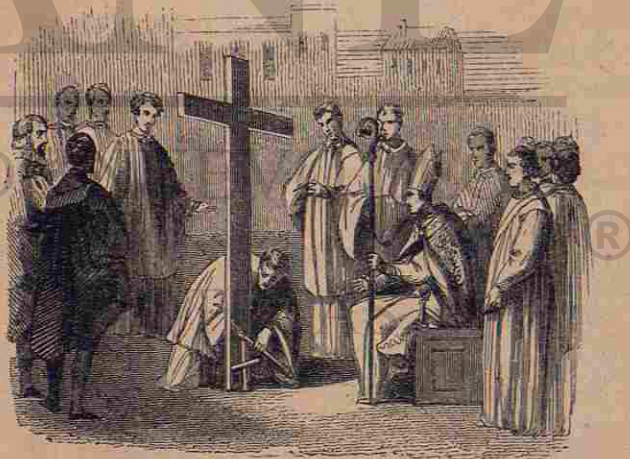
Missæ dicitur ut in Missali, in ipsa die Dedicationis altaris.

DE COEMETERII BENEDICTIONE.

DIE præcedenti ponuntur in cœmeterio benedicendo quinque lignæ crucis, videlicet una altior in medio, et quatuor aliæ, quælibet ad staturam hominis, quarum una in extremitate cœmeterii ante crucem mediam, alia in alia extremitate cœmeterii retro crucem mediam, tertia in tertia extremitate a dextris, et quarta in quarta extremitate cœmeterii a sinistris crucis mediæ; et ante quamlibet ex dictis quinque crucibus ponitur seu figitur in terram aliquod lignum in ejus summitate aptum ad affigendum illi tres candelas, trium unciarum quamlibet, vel circa; scala super quam ascendens Pontifex possit attingere summitates ipsarum crucum; vas magnum aqua plenum benedicenda; et vas cum sale.

Mane vero Pontifex in sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, mitra simplici, et baculo Pastoralis, accedit cum ministris ad cœmeterium benedicendum, ubi faldistorium ante crucem in medio

positam sibi paratur, super quo residens facit populo brevem sermonem de sanctitate et libertate cœmeterii.

Quo facto, affiguntur et accenduntur quindecim candelæ, tres ante quamlibet crucem super ligna, ut supra ordinata; quibus ardentibus, Pontifex ante mediam crucem et candelas stans, deposita mitra, dicit:

OREMUS.

OMNIPOTENS Deus, qui es custos animarum, et tutela salutis, et fides credentium, respice propitius ad nostræ servitutis officium; ut ad introitum nostrum purgetur, bene ✠ dicatur, sancti ✠ ficetur, et conse ✠ cratur hoc cœmeterium, ut humana corpora hic post vitæ cursum quiescant, in magno iudicii die simul cum felicibus animabus mereantur adipisci vitæ perennis gaudia. Per Christum Dominum nostrum. *r.* Amen.

Et mox ante ipsam crucem super faldistorio Pontifex, accepta mitra, accumbit; et cantor incipit et prosequitur Litanias, ut in fine hujus secundæ Partis.

Camque dictum fuerit:

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris.

r. Te rogamus audi nos.

Pontifex surgit ab accubitu, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, producit signum crucis super cœmeterium, dicens primo:

Ut hoc cœmeterium purgare, et bene ✠ dicere digneris.

r. Te rogamus audi nos.

Secundo dicit:

Ut hoc cœmeterium purgare, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris.

r. Te rogamus audi nos.

Tertio dicit:

Ut hoc cœmeterium purgare, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris.

r. Te rogamus audi nos.

Quo facto, redit ad accubitum, cantore Litanias perficiente.

Quibus finitis, surgit eum mitra ab accubitu Pontifex, et stans juxta aquam ibidem in vase paratam, benedicit eam, et sal simpliciter, prout supra sub benedictione et impositione primarii lapidis pro Ecclesia ædificanda. p. 2. Aqua igitur taliter benedicta, Pontifex accedens ad crucem ante mediam positam, mitra ibidem deposita, inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

7 Toni.

A - sper - ges me, Do - mi - ne, hys - so - po,

et mun - da - bor : la - va - bis me, et

su - per ni - vem de - al - ba - bor. ®

Psalmus 50. Miserere mei Deus: * secundum. Et totus dicitur, ut supra. 12. cum Glória Patri, in fine. Quo dicto, Antiphona repetitur. Dum Antiphona et Psalmus dicuntur, Pontifex, accepta mitra, circuit et perambulat totum locum cœmeterii, incipiens circuire

ad ejus dexteram, aspergens aquam benedictam ubique. Expleto autem circuito, rediens ante crucem, quæ est ante mediam, deposita mitra, respiciens ad ipsam crucem, dicit :

OREMUS.

DEUS, qui es totius orbis conditor, et humani generis redemptor, cunctarumque creaturarum visibilium, et invisibilium perfectus dispositor, te supplici voce ac puro corde exposcimus, ut hoc cœmeterium sive polýandrum, in quo famulorum famularumque tuarum corpora quiescere debent post curricula hujus vite labéntia, pur ✠ gáre, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris; quique remissionem omnium peccatorum per tuam magnam misericordiam in te confidentibus præstitisti, corporibus quoque eorum in hoc cœmeterio quiescentibus, et tubam primi Archángeli hic expectantibus consolationem perpétuam largiter impertire. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde thrificat ipsam crucem, et figit in summitate ipsius unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis ejusdem crucis. Quo facto, accepta mitra, accedit ad crucem retro mediam positam, aspergendo semper aquam benedictam per cœmeterium, interim dicens cum ministris sequentes Psalmos.

PSALMUS 6.

DOMINE ne in furóre tuo arguas me : * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo ?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum : * lacrymis meis stratum meum rigabo. Turbatus est a furore oculus meus : * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operamini iniquitatem : * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam : * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei : * convertantur, et erubescant valde velociter.

Et non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitates : * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum ; * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam taceui, inveteraverunt ossa mea : * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua : * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi, Confitebor adversum me injustitiam meam Domino : * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus : * in tempore opportuno.

Veruntamen in diluvio aquarum multarum : * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me : * exultatio mea, erue me a circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradieris : * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus, et mulus : * quibus non est intellectus.

In campo, et freno maxillas eorum constringe : * qui non appropinquant ad te.

Multa flagella peccatoris : * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, et exultate justi : * et gloriâmini omnes recti corde.

Et non dicitur Glória Patri.

Quibus expletis, Pontifex stans ante ipsam crucem, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, trina Majestas, et una Déitas, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus, justitiæ auctor, veniæ largitor, bonorum dator, sanctitatis origo, charismatum distributor, omniumque ad te venientium pius receptor : præsta propitius, ut hoc coemeterium, in honorem nominis tui compositum, bene \times dici, et sancti \times fieri concedas ; qui beato Abrahamæ Patriarchæ famulo tuo terram, a filiis Hebron comparatam, in sepulturam benedixisti ; et qui populo Israelitico promissionis tellurem in ævo durantem concessisti, famulorum famularumque tuarum corporibus in hoc coemeterium intrantibus quietis sedem, et ab omni incursione malorum spirituum tutelam benignus largitor tribuas ; ut post animarum, corporumque resurrectionem coadunatam, te donante atque concedente, beatitudinem sempiternam percipere mereantur, qui in Trinitate perfecta vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. ñ . Amen.

Tum thurificat ipsam crucem, et figit in summitate ejus unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas in duobus brachiis ejusdem crucis, et, accepta mitra, vadit ad crucem ad dexteram mediæ positam, aspergendo aquam benedictam per coemeterium, et dicendo cum ministris sequentem Psalmum :

PSALMUS 37.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corripias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatrices meæ : * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusionibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et próximi mei : * advérsus me appropinquáverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala mihi locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi, Nequándo supergáudeant mihi inimici mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus : * ne discéseris a me.

Inténde in adjutórium meum : * Dómine Deus salutis meæ.

Et non dicitur Glória Patri.

Quo dicto, Pontifex stans ante ipsam crucem, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

DOMINE Deus, pastor æternæ glóriæ, lux et honor sapiéntiæ, custos et vigor prudéntiæ, salus ægrotántium, valetúdo poténtium, mœstórum solámen, vita justórum, glória humílium; te súpplices flagitámus, ut hoc servórum tuórum cœmetérium ab omni spurcitiæ inquinaménto et immundórum spirituúms insidiis custodire, mundáre, et bene ✠ dicere dignéris, atque corpóribus humánis in hunc locum adveniéntibus sinceritátem perpétuam tribuere non désinas, ut quicumque Baptismi Sacraméntum percéperint, et in fide Cathólica usque ad vitæ términum perseverántes fúerint, atque decúrso hujus ævi término, corpóra sua in hoc cœmetério requiési commendáverint, angélicis tubis concrepántibus, ánimæ simul cum corpóribus præmia cœlestium gaudiórum percípiant sempiterna. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde thurificat ipsam crucem, et figit in summitate ejus unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas in duobus brachiis ipsius crucis. Tum, accepta mitra, vadit ad crucem, quæ est ad sinistram mediæ crucis posita, aspergendo semper aquam benedictam per coemeterium, dicendo cum ministris sequentem Psalmum:

PSALMUS 101.

DOMINE exaudi orationem meam : * et clamor meus ad te veniat.
 Non avertas faciem tuam a me : * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.
 In quacumque die invocavero te : * velociter exaudi me.
 Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut cremium aruerunt.
 Percussus sum ut fœnum, et aruit cor meum : * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.
 Similis factus sum pellicano solitudinis : * factus sum sicut nycticorax in domicilio.
Vigilavi : * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * et qui laudabant me, adversum me jurabant.
Quia cinerem tamquam panem manducabam : * et potum meum cum fletu miscébam.
A facie iræ et indignationis tuæ : * quia elevans allisti me.
Dies mei sicut umbra declinaverunt : * et ego sicut fœnum arui.
Tu autem, Domine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generationem et generationem.
Tu exurgens miseréberis Sion : * quia tempus miserérendi ejus, quia venit tempus.
Quoniam placuerunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebuntur.
Et timébunt gentes nomen tuum, Domine : * et omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.
Respéxit in orationem humilium : * et non sprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.
Quia prospéxit de excélsó sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.
Ut audiret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.
Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndó pópulos in unum : * et reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ : * paucitátem dícrum meórum núntia mihi.

Ne révoques me in dimídio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Initio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Et non dicitur Glória Patri.

Quo dicto, stans aute ipsam crucem, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

DOMINE Jesu Christe, qui corpus humanum de terra pro angélica reparatióne formásti, et in te pro redemptióne assumpsisti, in terram pro conditione carnis resolvís, et de terra pro immortalitate resuscitábis : hanc terram, quæsumus, ad usum sepultúre de benedictióne tui sepulti cörperis conse-
 crare dignáre; et in Baptismate tibi consepultos, in natúra carnis hic consepeliéndos, sub spe tuæ resurrectionis in tuæ redemptiόνis misericórdia requiescere concéde. Qui ventúrus es judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. *ñ.* Amen.

Tum thurificat ipsam crucem, et tigit in ejus summitate unam de tribus candelis ardentibus, et alias duas in duobus brachiis ejusdem crucis; et, accepta mitra, revertitur ad crucem mediam, aspergendo semper per coemeterium aquam benedictam, dicendo cum ministris sequentés Psalmos.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitates observáveris, Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Et non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 142.

DOMINE exáudi oratióem meam, áuribus pércipe obscurationem meam : * in veritate tua exáudi me in tua justitia.

Et non intres in judicium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus animam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obséuris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spiritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánde manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóriter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimicis meis, Dómine ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu. Spiritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

E dúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua disperdes omnes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Et non dicitur Glória Patri.

Quibus finitis, Pontifex stans ante ipsam crucem mediam, deposita mitra, dicit :

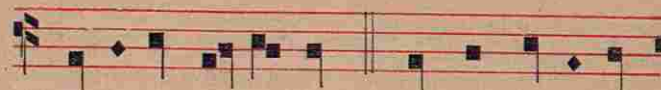
OREMUS.

ADESTO, quæsumus Dómine Deus, obséquii nostris, in nómine tuo hunc locum visitántibus, et nostræ fragilitátis ministério; et sicut benedixisti per manus servórum tuórum Abrahæ, Isaac et Jacob terram sepulchræ suæ peregrinatiónis, ita, quæsumus, Dómine, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris hoc cœmetérium prætio unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi Sanguinis typice comparátum, ad nostræ peregrinatiónis corpora quiescenda, donec per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum de pulvere ad glóriam dones resurgenda. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus,

Deinde mediocri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem :

PER omni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. R. A-men.

V. Do-mi-nus vo-bis-cum. R. Et cum spi-ri-tu

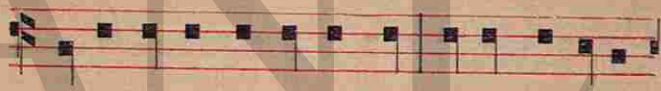
tu-o. V. Sur-sum cor-da. R. Ha-be-mus ad

Do-mi-num. V. Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-no

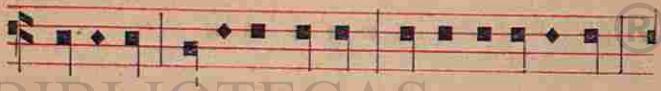
De-o no-stro. R. Dignum et ju-stum est.

Ve-re dignum et ju-stum est, æquum et sa-lu-

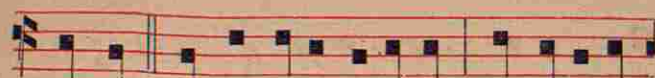
ta-re, nos ti-bi sem-per, et u-bi-que gra-ti-as

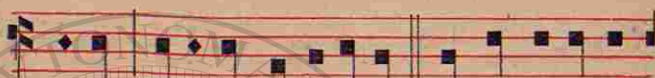
a-ge-re, Do-mi-ne sancte, Pa-ter om-nipotens,

æ-ter-ne De-us, per Chri-stum Do-mi-num

no-strum. Qui est di-es æ-ter-nus, lux in-de-fi-

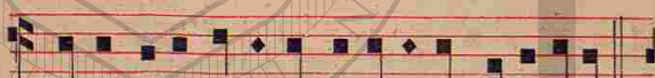
ci-ens, cla-ri-tas sem-piter-na. Qui sic sequaces

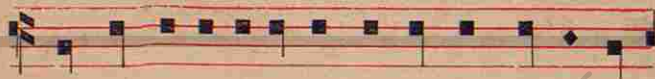
su-os in lu-cem præ-ci-pit am-bu-la-re, ut

noctis æternæ va-le-ant ca-li-ginem e-va-de-re,

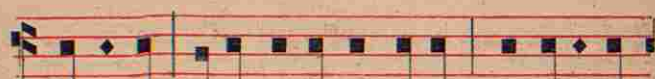
et ad lucis pa-tri-am fe-li-ci-ter per-ve-ni-re.

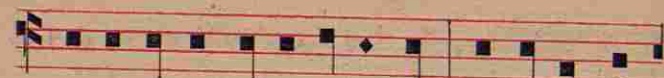
Qui per hu-ma-ni-ta-tem as-sumptam La-za-rum

fle-vit, per di-vi-ni-ta-tis po-ten-ti-am vi-tæ

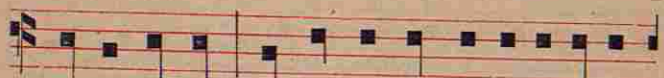
red-di-dit, atque hu-manum genus, qua-dri-li-da

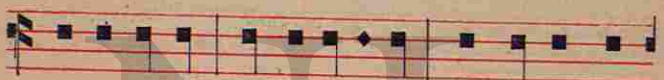
pec-ca-to-rum mo-le ob-ru-tum, ad vi-tam re-

du-xit. Per quem te, Do-mi-ne, sup-pli-ci-ter

de-pre-ca-mur, ut qui in hoc se-pe-li-en-tur

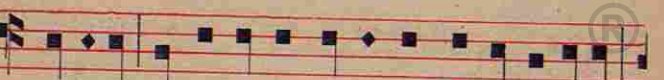
po-ly-an-dro, in no-vis-si-mo, cum tu-bæ per-

stre-pu-e-rint An-ge-lo-rum, a pec-ca-to-rum

ne-xi-bus ab-so-lu-ti, et æ-ter-næ fe-li-ci-ta-ti

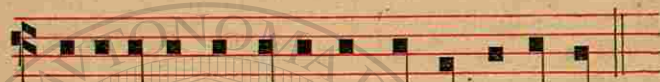
red-di-ti, et Sanctorum cœ-ti-bus con-nu-me-ra-ti,

te, qui es vi-ta æ-ter-na, be-ni-gnum et mi-

se-ri-cordem in-ve-ni-ant, ut te auctorem vi-tæ

ex-ul-tantes cum o-mnibus San-ctis col-lau-dent.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Tum thurificat crucem ipsam, et figit in summitate ejus unam de tribus candelis ardentibus, et alias duas

in duobus brachiis ejusdem crucis. Quo facto, stans versus ad ipsam crucem, dicit: Orémus.

Et ministri: Flectámus genua. *ñ.* Leváte.

DOMINE sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, locórum ómnium sanctificátor, et in mélius reformátor, a quo et per quem omnis benedictio de cœlis descendit in terris; bene ✠ dicere dignáre locum istum, ut sit polyándrum seu cœmeterium, dulcis réquies et pausatio mortuórum, quorum animæ, quarum cörpera hic sepúlta, vel sepeliénda sunt, jucunditátis tuæ dulcédine potiántur; sintque interim in supérna Jerúsalem gaudentes et lætántes, donec in magno judicii die de sepúlchris própria cörpera recipiant, et sic veniénti Dómino ad judicándum óbyiam cum fructu bonæ operatiónis occurrant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

His peractis, Pontifex solemniter benedicit populo, dicens:

Sit nomen Dómini benedictum, etc.

Deinde intrat Ecclesiam, et, si velit, parat se ad Missam: si vero celebrare noluerit, facit per aliquem Sacerdotem solemniter celebrari.

Missa dicitur de die, et cum Oratione diei dicitur sub uno Per Dóminum nostrum, sequens Oratio:

DEUS, ejus miseratióne animæ fidélium requiescunt, huic cœmeterio, quaesumus Dómine, Angelum tuum sanctum députa custódem; et quorum quarúmque cörpera hic sepeliúntur, animas eórum ab ómnibus absólve vinculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Cum Secreta diei dicitur sub uno Per Dóminum, sequens Secreta.

MUNERA, Dómine, oblata sanctifica, et qui te ipsum in sepúlchro poni voluisti, et exéplum resurgéndi fidélibus tuis largiri dignátus es, da, quæsumus, fidélium tuórum animábus hic in te quiescéntibus, véniam peccatórum; ut hæc salutáris hóstia sit remédium et réquies animárum eórum, et córporum. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spiritus sancti Deus, in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Cum Postcommunione diei dicitur sub uno Per Dóminum nostrum, sequens Postcommunio.

MUNERIBUS sacris satiáti quæsumus, Dómine Deus noster, ut plebs tua, quæ in futúro a morte córporis resurrectúra créditur, te miseránte, a morte animæ resúrgere mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

DE ECCLESIAE, ET COEMETERII

RECONCILIATIONE.

ECCLÉSIE et cœmeterii reconciliatio omni die fieri potest.

In primis in mane diei qua reconciliatio fieri debet, paratur faldistorium super tapete in medio cœmeterii, et altare Ecclesiæ omnino nudatur. Parantur etiam duo vasa cum aqua, unum in cœmeterio, et aliud in Ecclesiâ in Presbyterio, et ibidem unum vas vini; vas cum sale; vas cum cineribus; et aspersionum

de herba hyssopi factum. Providetur etiam quod Ecclesiâ possit libere circumiri. Si vero Ecclesiâ tantum sit reconcilianda, paratur faldistorium super tapetem ante portam principalem Ecclesiæ, et ibidem vas cum aqua, et aspersionum de herba hyssopi factum, ac alia in Ecclesiâ, quæ supra sunt ordinata.

Quibus omnibus sic paratis, Pontifex in sacristia, vel alio condecenti loco ornatus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albo, mitra simplici, et baculo Pastoralis, procedit ad cœmeterium, si est reconciliandum, alias ante portam principalem Ecclesiæ; ubi stans juxta faldistorium sibi paratum, benedicit aquam ibidem in vasa positam simpliciter cum sale, prout habetur supra in benedictione et impositione primarij lapidis pro Ecclesiâ ædificanda. 3. Aqua igitur benedicta, Pontifex sine mitra inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

7 Toni.

A - sper - ges me, Do - mi - ne, hys - so - po,

et mun - da - bor : la - va - bis me, et

su - per ni - vem de - al - ba - bor. Ps. Mi - se - re - re

me - i De - us. E u o u a e.

Cum Secreta diei dicitur sub uno Per Dóminum, sequens Secreta.

MUNERA, Dómine, oblata sanctifica, et qui te ipsum in sepúlchro poni voluisti, et exéplum resurgéndi fidélibus tuis largiri dignátus es, da, quæsumus, fidélium tuórum animábus hic in te quiescéntibus, véniam peccatórum; ut hæc salutáris hóstia sit remédium et réquies animárum eórum, et córporum. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spiritus sancti Deus, in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Cum Postcommunione diei dicitur sub uno Per Dóminum nostrum, sequens Postcommunio.

MUNERIBUS sacris satiáti quæsumus, Dómine Deus noster, ut plebs tua, quæ in futúro a morte córporis resurrectúra créditur, te miseránte, a morte ánimæ resúrgere mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

DE ECCLESIAE, ET COEMETERII

RECONCILIATIONE.

ECCLÉSIE et cœmeterii reconciliatio omni die fieri potest.

In primis in mane diei qua reconciliatio fieri debet, paratur faldistorium super tapete in medio cœmeterii, et altare Ecclesiæ omnino nudatur. Parantur etiam duo vasa cum aqua, unum in cœmeterio, et aliud in Ecclesiâ in Presbyterio, et ibidem unum vas vini; vas cum sale; vas cum cineribus; et aspersionum

de herba hyssopi factum. Providetur etiam quod Ecclesiâ possit libere circumiri. Si vero Ecclesiâ tantum sit reconcilianda, paratur faldistorium super tapetem ante portam principalem Ecclesiæ, et ibidem vas cum aqua, et aspersionum de herba hyssopi factum, ac alia in Ecclesiâ, quæ supra sunt ordinata.

Quibus omnibus sic paratis, Pontifex in sacristia, vel alio decenti loco ornatus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albo, mitra simplici, et baculo Pastoralis, procedit ad cœmeterium, si est reconciliandum, alias ante portam principalem Ecclesiæ; ubi stans juxta faldistorium sibi paratum, benedicit aquam ibidem in vasa positam simpliciter cum sale, prout habetur supra in benedictione et impositione primarij lapidis pro Ecclesiâ ædificanda. 3. Aqua igitur benedicta, Pontifex sine mitra inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

7 Toni.

A - sper - ges me, Do - mi - ne, hys - so - po,

et mun - da - bor : la - va - bis me, et

su - per ni - vem de - al - ba - bor. Ps. Mi - se - re - re

me - i De - us. E u o u a e.

*Psalmus 50. Miserere mei Deus: * secundum magnam misericordiam tuam, etc. ut supra. 12. Totus dicitur cum Gloria Patri, et Sicut erat.*

Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, et Psalmus dicuntur, Pontifex, accepta mitra, aspergit cum ipsa aqua in circuita deforis Ecclesiam, et cœmeterium simul, aspergendo aquam alternatim nunc ad murum Ecclesie, nunc ad terram cœmeterii, et specialiter loca contaminata. Quo facto, rediens ad locum ubi aquam benedixit, stans deposita mitra, dicit:

OREMUS.

OMNIPOTENS et misericors Deus, qui Sacerdotibus tuis tantam præ ceteris gratiam contulisti, ut quidquid in tuo nomine digne perfectèque ab eis agitur, a te fieri credatur, quæsumus immensam clementiam tuam, ut quod modo visitaturi sumus, visites, et quidquid benedicturi sumus, bene ✠ dicas; sitque ad nostræ humilitatis introitum Sanctorum tuorum meritis fuga dæmonum, Angeli pacis ingressus. Per Christum Dominum nostrum. *ñ. Amen.*

Deinde iterum dicit: Orémus.

Et ministri: Flectámus genua. ñ. Leváte.

AUFER a nobis, quæsumus, Dómine, cunctas iniquitates nostras; ut ad loca tuo sancto nomini purificanda puris mereámur mentibus introire. Per Christum Dominum nostrum. *ñ. Amen.*

Et si Ecclesia reconciliatur sine cœmeterio, omittitur sequens Oratio. Si vero Ecclesia simul cum cœmeterio reconciliatur, Pontifex, finita præcedente, mox dicit: Orémus.

Et ministri: Flectámus genua. ñ. Leváte.

DOMINE pie, qui agrum figuli pretio sanguinis tui in sepulchram peregrinorum comparari voluisti; quæsumus,

dignanter reminiscere clementissimi hujus mysterii tui. Tu es enim, Dómine, figulus noster, tu quietis nostræ ager, tu agri hujus es pretium, tu dedisti etiam et suscepisti, tu de pretio et in pretio tui vivifici Sanguinis nos requiescere donasti; tu ergo, Dómine, qui es offensionis nostræ clementissimus indultor, expectantissimus iudicator, iudicii tui superabundantissimus miserator, iudicium tuæ justæ severitatis abscondens, post miserationem tuæ piæ redemptionis adesto exauditor et effector nostræ reconciliationis, hocque cœmeterium, mausolæum peregrinorum tuorum cœlestis patriæ incolatum expectantium, benignus purifica et reconcilia; et hic tumulorum et tumulandorum corpora, de potentia et pietate tuæ resurrectionis ad glóriam incorruptionis non damnans, sed glorificans resuscita, qui venturus es iudicare vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. *ñ. Amen.*

Postea cantor incipit Litanias, ut in fine hujus secundæ Partis, et Pontifex, accepta mitra, ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas; acceditque ante altare majus, eorum quo paratur ei faldistorium, super quod Pontifex cum mitra proeumbit. Cumque dictum fuerit:

Ut omnibus fidelibus, etc.

ñ. Te rogámus audi nos.

Pontifex surgit de accubitu, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, producit signum crucis super altare Ecclesiam, et cœmeterium, dicens:

Ut hanc Ecclesiam, et altare hoc, ac cœmeterium purgare, et recon ✠ ciliare digneris. *ñ. Te rogámus audi nos.*

Secundo dicit:

Ut hanc Ecclesiam, et altare hoc, ac cœmeterium purgare, recon ✠ ciliare, et sancti ✠ ficare digneris.

ñ. Te rogámus audi nos.

Tertio dicit :

Ut hanc Ecclesiam, et altare hoc, ac cœmeterium purgare, recon ✠ ciliare, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris.

℞. Te rogamus audi nos.

Si autem cœmeterium non sit pollutum, et sic neque reconciliandum, non fit de cœmeterio mentio. Quibus dictis, iterum super faldistorio accumbit, cantore Litanias resumente et perficiente. Quibus finitis, Pontifex surgit et, deposita mitra, stans versus ad dictum altare, dicit : Oremus.

Et ministri : Flectamus genua. ℞. Levate.

DEUS, qui peccati veteris hereditariam mortem, in qua posteritatis genus omne successerat, Christi Filii tui Domini nostri passione solvisti : da propitius, ut conformes eidem effecti, sicut imaginem terreni parentis naturæ necessitate portavimus, ita imaginem cœlestis gratiæ sanctificatione portemus, per virtutem ejusdem Christi Filii tui Domini nostri, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℞. Amen.

Deinde Pontifex genuflectit ante faldistorium prædictum, et sine mitra cantando dicit, prout etiam habetur supra in Ecclesiæ Dedicacione. 38.

Deus in adiutorium meum intende.

Tunc surgit Pontifex, et Chorus respondet : Domine ad adiuvandum me festina.

Tunc Pontifex stans sine mitra, dicit : Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Chorus respondet :

Sicut erat in principio, et nunc, et semper : et in sæcula sæculorum. Amen. absque Alleluia.

Idem fit eisdem modo et loco secundo, et tertio, voce semper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex stans in

eodem loco, accepta mitra, benedicit aliam aquam ibidem in Presbyterio in aliquo vase paratam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute :

Exorcizo te creatura salis.

Prout habetur supra in Dedicacione Ecclesiæ in secunda aquæ benedictione, 39. continuans usque ad Oracionem. Omnipotens sempiternus Deus, creator et conservator humani generis, etc. inclusive.

Qua dicta, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

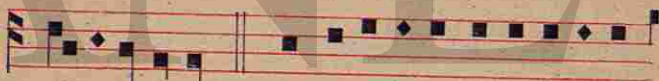
7 Toni.

Ex-ur-gat De - us, et dis-si-pen-tur i-ni-mi-ci

e-jus, et fu-gi-ant, qui o-de-runt e-um, a

fa-ci-e e-jus. Ps. In Ec-cle-si-is be-ne-di-ci-te

De-o Do-mi-no. E u o u a e.

Incepta Antiphona, Pontifex facit, ut in fine Psalmi habetur.

PSALMUS 67.

IN Ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israel.

Repetitur Antiphona.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Repetitur Antiphona.

Manda Deus virtúti tuæ : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

A templo sancto tuo in Jerúsalem, * tibi offerent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Díssipa gentes, quæ bella volunt, vénient legáti ex Ægypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ cantáte Deo : * psállite Dómino.

Repetitur Antiphona.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel; * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedictus Deus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur.

Interim dum Antiphona et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, circuit ter Ecclesiam intrinsecus, aspergendo in primo circuito parietes in superiori parte; in secundo autem in inferiori parte eorum; in

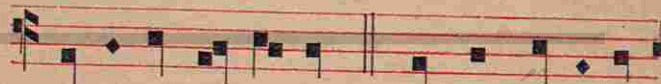
tertio vero pavementum Ecclesie; aspergit etiam specialiter loca contaminata, quando Ecclesia principaliter est polluta, vel violata. Quo facto, Pontifex stans in Presbyterio cum mitra versus ad altare, dicit :

DEUM indultórem criminum, Deum sórdium mundatórem, Deum, qui corrúptum peccátis originálibus mundum advéntus sui nitóre purificávit, fratres charissimi, súplices deprecémur, ut contra diaboli furéntis insidias fortis nobis propugnátor assistat; ut si quid ejus virósa calliditate quotidianis insectatióibus maculátum in isto loco corrúptúmque fúerat, efficiátur cœlesti miseratióne purgátum, quia sicut illius est sólídum perfectúmque quassáre, ita auctóris est nostri lapsa restituere, nutántia stabilire, et corrúpta purgáre. Qui cum Deo Patre, et Spiritu sancto vivit, et regnat Deus,

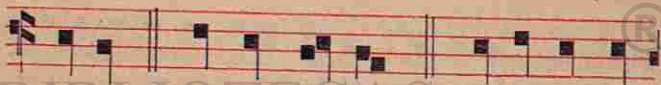
Deinde, deposita mitra, medioeri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem.

PER o-mni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. **R.** A-men.

V. Do-mi-nus vo-bis-cum. **R.** Et cum spi-ri-tu

tu-o. **V.** Sur-sum cor-da. **R.** Ha-be-mus ad

Do-mi-num. **V.** Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-no

De-o nostro. *ñ.* Dignum et iustum est. Vere
 dignum et iustum est, æquum et sa-lu-ta-re,
 nos ti-bi sem-per, et u-bi-que gra-ti-as
 a-ge-re, Do-mi-ne san-cte, Pa-ter om-ni-potens,
 æ-ter-ne De-us. Cu-jus im-mensa bo-ni-tas,
 ut non ha-bu-it prin-ci-pi-um, i-ta nec ter-
 mi-num ha-be-bit. Qui di-vi-na na-tu-ra-li-que
 pi-e-ta-te plenus, e-li-gis in no-bis magis re-

stitu-e-re perdi-ta, quam per-cute-re peri-tu-ra.
 Et si quid aut ne-gli-gen-ti-a pol-lu-it, aut
 i-ra com-mit-tit, aut sti-mu-lat e-bri-e-tas, aut
 li-bi-do sub-ver-tit, hoc, Do-mi-ne, ele-menti-
 pa-ti-en-ti-a sus-ti-nes; ut an-te per gra-ti-am
 pu-ri-fi-ces, quam per-cu-ti-as per fu-ro-rem. Et
 o-pe-ris tu-i pro-vi-dus plas-ma-tor e-li-gis
 po-ti-us e-ri-ge-re ja-cen-ti-a, quam pu-ni-re

dam-nan-da. Te, Do-mi-ne, sup-pli-ces de-pre-

camur, ut hu-jus ta-ber-na-cu-li re-ce-pta-cu-lum

pla-ca-tus a-spi-ci-as, et al-ta-re tu-um, quod

in-se-ctan-tis est in-i-mi-ci frau-de pol-lu-tum,

per in-fu-si-o-nem gra-ti-æ cœ-le-stis pu-ri-fices,

pu-ri-fi-ca-tum pos-si-de-as, possessumque, ne

de-in-ceps a-liqua la-be sor-descat, cu-sto-di-as.

Ab-sint in po-sterum omnes ne-qui-ti-æ spi-ri-

tu-a-les, et e-li-mi-nen-tur, ex-tin-gua-tur

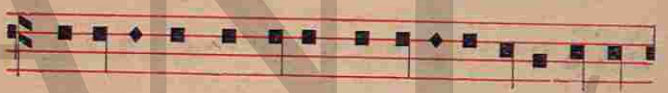
an-tiqui serpen-tis in-vi-di-a, et cum o-mnibus

frau-di-bus su-is di-a-bo-li tur-ma prop-el-la-tur.

Ef-fe-rat secum ma-cu-lam, quam in-ges-sit, et

per-en-ni-bus quandoque sup-pli-ci-is de-pu-tan-dus

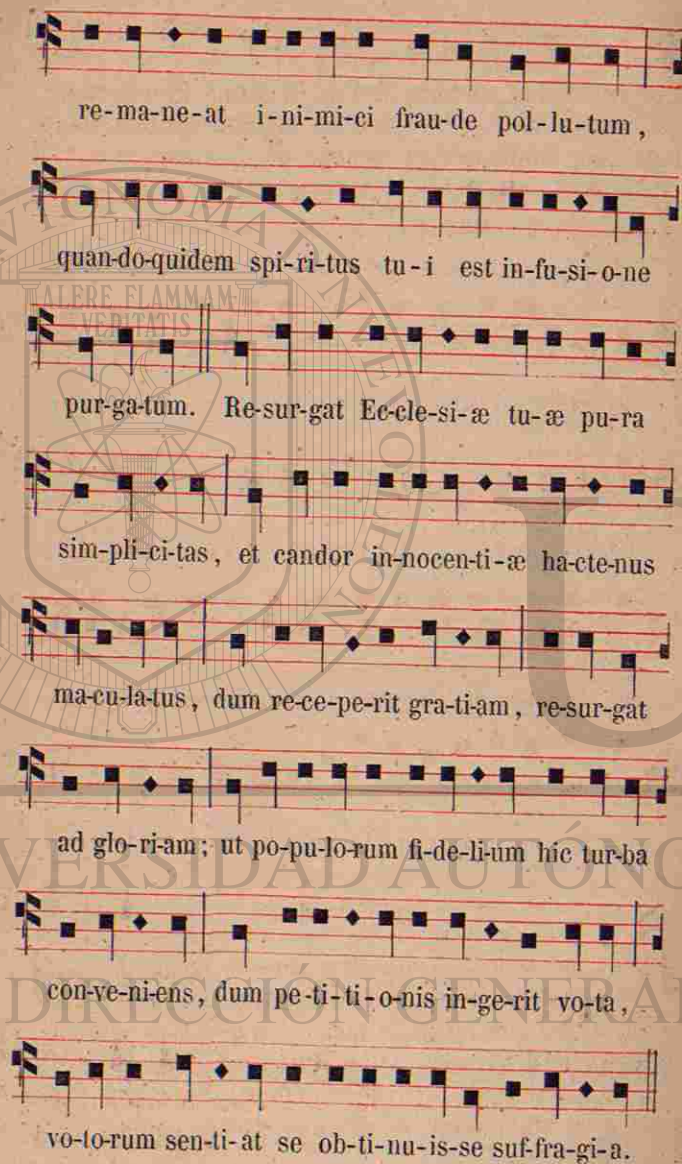
o-pe-rum su-o-rum se-mi-na se-cum col-li-gat

per-i-tu-ra. Ni-hil hic in po-ste-rum no-ce-at

præ-te-ri-ti cul-pa con-ta-gi-i, ni-hil sit, quod

re-ma-ne-at i-ni-mi-ci frau-de pol-lu-tum,
 quan-do-quidem spi-ri-tus tu-i est in-fu-si-o-ne
 pur-ga-tum. Re-sur-gat Ec-cle-si-æ tu-æ pu-ra
 sim-pli-ci-tas, et candor in-nocen-ti-æ ha-cte-nus
 ma-cu-la-tus, dum re-ce-pe-rit gra-ti-am, re-sur-gat
 ad glo-ri-am; ut po-pu-lo-rum fi-de-li-um hic tur-ba
 con-ve-ni-ens, dum pe-ti-ti-o-nis in-ge-rit vo-ta,
 vo-lo-rum sen-ti-at se ob-ti-nu-is-se suf-fra-gi-a.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Post hæc Pontifex, accepta mitra, ascendit ad altare, et ibi inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

4 Toni.

In-tro-i - bo ad al-ta-re De-i : ad De-um qui
 læ-ti-fi-cat ju-ven-tu-tem me-am. *Ps. Ju-di-ca*
 me De-us, et discerne causam me-am de gente
 non sancta. *E u o u a e.*

PSALMUS 42. ®

JUDICA me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iniquo, et doloso érué me. Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulisti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus ? Emitte lucem tuam, et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum qui lætificat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cithara Deus, Deus meus : * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Qua repetita, Pontifex, deposita mitra, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génuá. R. Leváte.

DEUS, qui in omni loco dominationis tuæ clemens ac benignus dedicátor assistis, exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat consecrátió; et tui múnaris beneficia universitas fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde stans ibidem inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Psalmus 67. Exúrgat Deus, et dissipéntur, etc.

Et dicitur totus cum Glória Patri, et Sicut erat, prout habetur in fine hujus secundæ Partis cum Antiphona prædicta. Incepta Antiphona, Pontifex accipit mitram, stans cum ea dicto loco, usque ad finem Psalmi. Quo dicto, Pontifex, deposita mitra, stans adhuc ibidem dicit :

OREMUS.

DEUS, qui Ecclésiám tuam sanctam, de ómnibus mundi finibus congregátam, per tui láteris admirábile sacraméntum cunctárum géntium matrem esse dixisti, quam étiam populórum varietáte depictam, sanctorum Mártyrum tuórum méritis decorásti; béne ✠ dic, Dómine quæsumus, Sanctorum tuórum opitulánte suffrágio, tam altáre, quod eórum exornátur, te juvánte,

Reliquiis, quam Ecclésiám, ac fidélium tuórum tibi pie offeréntium vota in illa sanctifica. Qui cum Deo Patre, et Spíritu sancto vivis, et regnas Deus, in sæcula sæculórum. R. Amen.

Tum Pontifex benedicit populo solemniter, dicens : Sit nomen Dómini benedictum, etc.

Deinde, si velit, parat se ad celebrandum Missam. Sed si celebrare noluerit, facit per aliquem Sacerdotem solemniter Missam celebrari.

Missa dicitur de die, et cum Oratióne diei dicitur sequens Collecta sub uno Per Dóminum.

ORATIO.

DEUS, qui dixisti : Domus mea domus oratiónis vocabitur, domum istam infidélium spureitiis contaminátam mundáre, et sanctificáre dignéris, et ómnium preces et vota hoc in loco ad te clamántium cleménter exáudias, et benignus suscipias. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

SECRETA.

HÆC hóstia, quæsumus Dómine, et locum istum ab ómnibus immunditiis expúrget, et supplicatiónes nostras semper et ubique reddat tibi accéptas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

POSTCOMMUNIO.

PERCIPIENTES, Dómine, múnera salutis æternæ súpplices exorámus, ut templum hoc et coemeterium ab

infidelium inquinamentis emundatum, benedictione tua maneat sanctificatum, et pectora nostra ab omni sorde vitiorum alienata, tibi que devota semper existant. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat Deus, per omnia secula seculorum. *℞.* Amen.

DE RECONCILIATIONE COEMETERII

SINE ECCLESIE RECONCILIATIONE.

QUANDO coemeterium benedictum violatum seu pollutum, separatum est ab Ecclesia, et propterea ipsa non habetur pro violata vel polluta, reconciliatio coemeterii fieri poterit quocumque die, hoc ordine:

In mane diei, qua reconciliatio fieri debet, parantur in medio coemeterii faldistorium pro Pontifice, et vas aquae mundae benedicendae, et vas salis; deinde hora convenienti Pontifex indutus in sacristia, aut alio convenienti loco, amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, baculum Pastoralem in manu tenens, accedit ad medium coemeterii, ubi supra faldistorium ornatum procumbit; et cantores ibidem incipiunt, et prosequuntur Litanias, ut in fine hujus secundae Partis; in quibus cum dictum fuerit:

Ut omnibus fidelibus, etc.

℞. Te rogamus audi nos.

Pontifex surgit cum mitra, et baculum Pastoralem in manu sinistra tenens, producit signum crucis super coemeterium, dicens:

Ut hoc coemeterium reconci ✠ liare digneris.
℞. Te rogamus audi nos.

Secundo dicit:

Ut hoc coemeterium reconci ✠ liare, et sancti ✠ ficare digneris.

℞. Te rogamus audi nos.

Tertio dicit:

Ut hoc coemeterium reconci ✠ liare, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris.

℞. Te rogamus audi nos.

Quibus dictis, Pontifex iterum super faldistorium procumbit, cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgit Pontifex ab accubitu, et benedicit ibi sal et aquam simpliciter, prout habetur supra in benedictione et impositione primarii lapidis pro Ecclesia aedificanda. 2. Quo facto, Pontifex in eodem loco stans sine mitra inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

7 Toni.

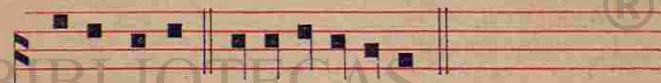
A - sper - ges me, Do - mi - ne, hys - so - po,

et mun - da - bor : la - va - bis me, et

su - per ni - vem de - al - ba - bor. Ps. Mi - se - re - re

me - i De - us. E u o u a e.

Psalmus 50. Miserere mei Deus: * secundum magnam misericordiam tuam, ut supra. 12.

Et dicitur totus sine Gloria Patri.

infidelium inquinamentis emundatum, benedictione tua maneat sanctificatum, et pectora nostra ab omni sorde vitiorum alienata, tibi que devota semper existant. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat Deus, per omnia secula seculorum. *℞.* Amen.

ALERE FLAMMAM
DE RECONCILIATIONE COEMETERII

SINE ECCLESIE RECONCILIATIONE.

QUANDO coemeterium benedictum violatum seu pollutum, separatum est ab Ecclesia, et propterea ipsa non habetur pro violata vel polluta, reconciliatio coemeterii fieri poterit quocumque die, hoc ordine:

In mane diei, qua reconciliatio fieri debet, parantur in medio coemeterii faldistorium pro Pontifice, et vas aquae mundae benedicendae, et vas salis; deinde hora convenienti Pontifex indutus in sacristia, aut alio convenienti loco, amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, baculum Pastoralem in manu tenens, accedit ad medium coemeterii, ubi supra faldistorium ornatum procumbit; et cantores ibidem incipiunt, et prosequuntur Litanias, ut in fine hujus secundae Partis; in quibus cum dictum fuerit:

Ut omnibus fidelibus, etc.

℞. Te rogamus audi nos.

Pontifex surgit cum mitra, et baculum Pastoralem in manu sinistra tenens, producit signum crucis super coemeterium, dicens:

Ut hoc coemeterium reconci ✠ liare digneris.
℞. Te rogamus audi nos.

Secundo dicit:

Ut hoc coemeterium reconci ✠ liare, et sancti ✠ ficare digneris.

℞. Te rogamus audi nos.

Tertio dicit:

Ut hoc coemeterium reconci ✠ liare, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris.

℞. Te rogamus audi nos.

Quibus dictis, Pontifex iterum super faldistorium procumbit, cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgit Pontifex ab accubitu, et benedicit ibi sal et aquam simpliciter, prout habetur supra in benedictione et impositione primarii lapidis pro Ecclesia aedificanda. 2. Quo facto, Pontifex in eodem loco stans sine mitra inchoat, schola prosequente, Antiphonam:

7 Toni.

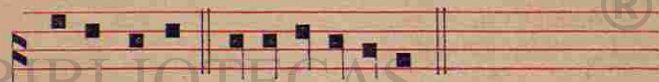
A - sper - ges me, Do - mi - ne, hys - so - po,

et mun - da - bor : la - va - bis me, et

su - per ni - vem de - al - ba - bor. Ps. Mi - se - re - re

me - i De - us. E u o u a e.

Psalmus 50. Miserere mei Deus: * secundum magnam misericordiam tuam, ut supra. 12.

Et dicitur totus sine Gloria Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex mitram accipit, et dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur, circuit totum cœmeterium incipiens ad ejus dexteram, aspergens semper, et ubique, aquam benedictam cum aspersorio, et potissime in loco, ubi pollutio, vel violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum, ubi Litanie dictæ fuerunt. Finito Psalmo prædicto, et cœmeterio undique asperso, Pontifex stans ante faldistorium suum, deposita mitra, dicit: *Orémus.*

Et ministri: Flectámus génuá. R. Leváte.

DOMINE pie, qui agrum figuli prætio sanguinis tui in sepulturam peregrinorum comparari voluisti; quæsumus, dignanter reminiscere elementissimi hujus mysterii tui; tu es enim, Domine, figulus noster, tu quietis nostræ ager; tu agri hujus es prætium; tu dedisti etiam et suscepisti; tu de prætio, et in prætio tui vivifici sanguinis nos requiescere donasti. Tu ergo, Domine, qui es offensionis nostræ clementissimus indultor, expectantissimus judicator, judicii tui superabundantissimus miserator, judicium tuæ justæ severitatis abscondens post miserationem tuæ piæ redemptionis, adesto exauditor et effector nostræ reconciliationis; hocque cœmeterium, mausolæum peregrinorum tuorum, cœlestis patriæ incolatum expectantium, benignus purifica, et reconcilia; et hic tumultorum et tumultandorum corpora de potentia et pietate tuæ resurrectionis ad gloriam incorruptionis non damnans, sed glorificans resuscita. Qui venturus es judicare vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. *R. Amen.*

His dictis, Pontifex stans in loco prædicto, dat benedictionem solemnem populo, dicens: Sit nomen Domini benedictum, etc.

Tum redit ad sacristiam, aut alium locum, in quo paramenta accepit, ubi depositis sacris vestibus, vadit in pace.

DE PATENÆ, ET CALICIS CONSECRATIONE.

PONTIFEX ad consecrationem Calicis, vel cujuslibet indumenti, seu ornamenti ecclesiastici procedere volens, debet semper stolam circa collum habere, et mitram tenere poterit ubi convenit. Quodcumque enim Episcopalia agit, episcopalibus, non sacerdotibus, debet esse paramenti ornatus. Omnium quoque mobilium Benedictiones hujusmodi possunt fieri, ubi Pontifici placuerit, et omni die.

In Patenæ igitur consecratione, pro qua parandum est sanctum Chrisma, et vas aquæ benedictæ cum aspersorio, Pontifex stans cum mitra, dicit:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cœlum, et terram.

OREMUS, fratres charissimi, ut divinæ gratiæ benedictio consecret, et sanctificet hanc Patenam, ad confringendum in ea corpus Domini nostri Jesu Christi, qui crucis passionem sustinuit pro nostrum omnium salute.

Tum, deposita mitra, dicit:

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternæ Deus, qui legalium institutor es hostiarum, quique inter eas conspersam similaginem deferri in Patenis aureis et argenteis ad altare tuum jussisti, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris hanc Patenam, in administrationem Eucharistiæ Jesu Christi Filii tui, qui pro nostra omniumque salute seipsum tibi Deo Patri in patibulo crucis elegit immolari,

Incepta Antiphona, Pontifex mitram accipit, et dum Antiphona, et Psalmus prædicti dicuntur, circuit totum cœmeterium incipiens ad ejus dexteram, aspergens semper, et ubique, aquam benedictam cum aspersorio, et potissime in loco, ubi pollutio, vel violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum, ubi Litanie dictæ fuerunt. Finito Psalmo prædicto, et cœmeterio undique asperso, Pontifex stans ante faldistorium suum, deposita mitra, dicit: *Orémus.*

Et ministri: Flectamus genua. R. Levate.

DOMINE pie, qui agrum figuli pretio sanguinis tui in sepulturam peregrinorum comparari voluisti; quaesumus, dignanter reminiscere clementissimi hujus mysterii tui; tu es enim, Domine, figulus noster, tu quietis nostræ ager; tu agri hujus es pretium; tu dedisti etiam et suscepisti; tu de pretio, et in pretio tui vivifici sanguinis nos requiescere donasti. Tu ergo, Domine, qui es offensionis nostræ clementissimus indultor, expectantissimus iudicator, iudicii tui superabundantissimus miserator, iudicium tuæ justæ severitatis abscondens post miserationem tuæ piæ redemptionis, adesto exauditor et effector nostræ reconciliationis; hocque cœmeterium, mausolæum peregrinorum tuorum, cœlestis patriæ incolatum expectantium, benignus purifica, et reconcilia; et hic tumultuorum et tumultuorum corpora de potentia et pietate tuæ resurrectionis ad gloriam incorruptionis non damnans, sed glorificans resuscita. Qui venturus es iudicare vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. *R. Amen.*

His dictis, Pontifex stans in loco prædicto, dat benedictionem solemnem populo, dicens: Sit nomen Domini benedictum, etc.

Tum redit ad sacristiam, aut alium locum, in quo paramenta accepit, ubi depositis sacris vestibus, vadit in pace.

DE PATENÆ, ET CALICIS CONSECRATIONE.

PONTIFEX ad consecrationem Calicis, vel cujuslibet indumenti, seu ornamenti ecclesiastici procedere volens, debet semper stolam circa collum habere, et mitram tenere poterit ubi convenit. Quodcumque enim Episcopalia agit, episcopalibus, non sacerdotibus, debet esse paramenti ornatus. Omnium quoque mobilium Benedictiones hujusmodi possunt fieri, ubi Pontifici placuerit, et omni die.

In Patenæ igitur consecratione, pro qua parandum est sanctum Chrisma, et vas aquæ benedictæ cum aspersorio, Pontifex stans cum mitra, dicit:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cœlum, et terram.

OREMUS, fratres charissimi, ut divinæ gratiæ benedictio consecret, et sanctificet hanc Patenam, ad confringendum in ea corpus Domini nostri Jesu Christi, qui crucis passionem sustinuit pro nostrum omnium salute.

Tum, deposita mitra, dicit:

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, qui legalium institutor es hostiarum, quique inter eas conspersam similaginem deferri in Patenis aureis et argenteis ad altare tuum iussisti, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris hanc Patenam, in administrationem Eucharistiæ Jesu Christi Filii tui, qui pro nostra omniumque salute seipsum tibi Deo Patri in patibulo crucis elegit immolari,

ac tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, facit cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto crucem super Patenam, ab ora in oram, et mox linit, et perungit totam ejus superficiem cum ipso pollice, dicens :

CONSECRARE, et sanctificare digneris, Domine Deus, Patenam hanc per istam unctionem, et nostram benedictionem in Christo Jesu Domino nostro, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. *R.* Amen.

Deinde stans adhuc cum mitra procedit ad benedictionem Calicis, dicens :

OREMUS, fratres charissimi, ut Deus, et Dominus noster Calicem istum in usum ministerii sui consecrandum cœlestis gratiæ inspiratione sanctificet, et ad humanam consecrationem plenitudinem divini favoris accommodet. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Tum, deposita mitra, dicit :

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DIGNARE, Domine Deus noster, Calicem hunc bene dicere, in usum ministerii tui pia famulatus devotione formatum, et ea sanctificatione perfundere, qua Melchisedech famuli tui sacratum Calicem perfudisti, et quod arte vel metalli natura effici non potest altaribus tuis dignum, fiat tua benedictione sanctificatum. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Deinde, accepta mitra, facit crucem cum pollice dexteræ manus de Chrismate intra ipsum Calicem a labio ejus in labium, et mox linit, et perungit interius ipsum totum, dicens :

CONSECRARE, et sanctificare digneris, Domine Deus, Calicem hunc per istam unctionem, et nostram benedictionem in Christo Jesu Domino nostro, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. *R.* Amen.

Tum, deposita mitra, dicit super Calicem, et Patenam :

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternæ Deus, manibus nostris, quaesumus, opem tuæ benedictionis infunde, ut per nostram benedictionem hoc vasculum et Patena sanctificentur, et Corporis et Sanguinis Domini nostri Jesu Christi novum sepulchrum sancti Spiritus gratia efficiantur. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. *R.* Amen.

Demum aspergit Calicem et Patenam cum aqua benedicta, quod fieri debet in omnibus quarumlibet benedictionibus rerum. Quo facto, abstergi facit per aliquem Sacerdotem Patenam, et Calicem cum mica panis, et bene mundari; deinde extersiones projiciuntur in ignem, vel sacrarium.

DE BENEDICTIONE SACERDOTALIUM

INDUMENTORUM IN GENERE.

PONTIFEX sacerdotalia indumenta benedicere volens, stans sine mitra, dicit:

Y. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum, et terram.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui per Moysen famulum tuum, pontificalia et sacerdotalia, seu levitica vestimenta ad explendum in conspectu tuo ministerium eorum, ad honorem et decorem nominis tui fieri decrevist; adesto propitius invocationibus nostris, et hæc indumenta sacerdotalia, desuper irrigante gratia tua, ingenti benedictione per nostræ humilitatis servitium puri ✠ ficare, bene ✠ dicere, et conse ✠ crare digneris, ut divinis cultibus et sacris mysteriis apta et benedicta existant; his quoque sacris vestibus Pontifices et Sacerdotes seu Levitæ tui induti, ab omnibus impulsionebus seu tentationibus malignorum spirituum muniti et defensi esse mereantur, tisque mysteriis apte et condigne servire et inhærere, atque in his tibi placide et devôte perseverare tribue. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Alia Oratio. OREMUS.

DEUS invictæ virtutis triumphator, et omnium rerum creator ac sanctificator, intende preces nostras, et hæc indumenta leviticæ, sacerdotalis, et pontificalis gloriæ ministris tuis fruenda tuo ore proprio bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris, omnésque eis utentes tuis mysteriis aptos, et tibi in eis devôte et laudabiliter servièntes, gratos efficere digneris. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Deinde aspergit ipsa indumenta aqua benedicta.

SPECIALIS BENEDICTIO CUJUSLIBET INDUMENTI.

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS omnipotens, bonarum virtutum dator, et omnium benedictionum largus infusor, supplices te rogamus, ut manibus nostris opem tuæ benedictionis infundas, et has caligas, et sandalia, *vel* amietum, *vel* albam, *vel* cingulum, *vel* stolam, *vel* manipulum, *vel* tunicellam, *vel* dalmaticam, *vel* planetam, divino cultui præparatam, virtute sancti Spiritus bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris, et omnibus ea, *vel* eo, *vel* eis utentibus gratiam sanctificationis sacri mysterii tui benignus concede; ut in conspectu tuo sancti et immaculati atque irreprehensibiles appareant, et auxilium misericordiae tuæ acquirant. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℞. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

DE BENEDICTIOE MAPPARUM,

SEU LINTEAMINUM SACRI ALTARIS.

PONTIFEX mappas seu linteamina sacri altaris benedicturus, stans sine mitra, dicit:

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

EXAUDI, Domine, preces nostras, et hæc linteamina sacri altaris usui præparata bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

OREMUS.

DOMINE Deus omnipotens, qui ornamenta et linteamina facere Moysen famulum tuum per quadraginta dies docuisti, quæ etiam Maria texuit, et fecit in usum ministerii tabernaculi foederis, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris hæc linteamina ad tegendum involvendumque altare gloriosissimi Filii tui Domini nostri Jesu Christi, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℞. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

DE BENEDICTIOE CORPORALIUM.

PONTIFEX corporalia benedicere volens, stans sine mitra, dicit:

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

PARS II.

OREMUS.

CLEMENTISSIME Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirabilibus celebrántur, tribue quæsumus, ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene **✠** dictione sanctificétur, ad consecrándum super illud Corpus et Sanguinem Dei et Dómini nostri Jesu Christi Filii tui, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Alia Oratio. OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, bene **✠** dicere, sanctificáre, et conse **✠** cráre dignéris linteámen istud ad tegéndum involvendúmque Corpus et Sanguinem Dómini nostri Jesu Christi Filii tui, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Alia Oratio. OREMUS.

OMNIPOTENS Deus, má nibus nostris opem tuæ benedicti ónis infúnde, ut per nostram bene **✠** dictionem hoc linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sanguinis Redemptóris nostri, novum sudárium, Spiritus sancti grátia efficiátur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejúsdem Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

DE BENEDICTIOE NOVÆ CRUCIS.

Nova Crux, seu tabula in qua Crucifixus est depictus, hoc modo benedicitur. Paratis thure, thuribuloque cum igne, et aqua benedicta, Pontifex paratus supra rochetum, amictu, stola, pluviali rubri coloris, et mitra simplici, stans sine mitra, dicit:

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum, et terram.

✠. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

BENE **✠** DIC, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuisti mundum a potestate dæmonum, et superásti Passi óne tua suggestórem peccáti, qui

gaudébat in prævaricatione primi hóminis per ligni vétiti sumptionem. Qui cum Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Alia Oratio. OREMUS.

ROGAMUS te, Dómine sancte, Pater omnipotens, sempitérne Deus, ut dignéris bene ✠ dicere hoc lignum Crucis tuæ, ut sit remédium salutáre géneri humano; sit soliditas fidei; profectus bonórum óperum, redemptio animárum; sit solámen et protectio ac tutela contra sæva jácula inimicórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus,

Deinde dicit voce mediocri, extensis manibus ante pectus, Præfationem.

Per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ñ. Dóminus vobiscum.

ñ. Et cum spíritu tuo.

ñ. Sursum corda.

ñ. Habémus ad Dóminum.

ñ. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

ñ. Dignum, et justum est.

Vere dignum, et justum est, æquum, et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, cujus sanctum ac terribile nomen inter céteras visibiles creatúras, ligna quoque fructifera laudáre ac benedicere non cessant: Qui in figúram unigénitæ sapiéntiæ tuæ, ligno vitæ a principio paradísium voluptátis ornásti, ut ejúsdem fructus sacro mystério protoparéntes nostri géneris mortem cavére, et vitam admonéres obtinére perpétuam: quique nos vétitæ árboris attáctu justæ morti addictos, ejúsdem coætérnæ tibi sapiéntiæ Dei et Dómini nostri Jesu Christi innóxia morte ad vitam misericórditer revocáre dignátus es: te súpplices exorámus, ut hoc

singuláre signum, quod ad exéplum primi illius sacratíssimi vexilli, quo pretiósio Filii tui Sanguine triumphásti, fidélium tuórum devotióne compáctum erectúmque est, cœlésti tua bene ✠ dictione sanctificáre dignéris; ut ómnibus hic génuá flecténtibus, ac tuæ majestáti supplicántibus, largior et cordis compunctio, et admissórum indulgéntia concedátur; atque intercedente ipsa victoriosíssima unigéniti Filii tui Passióne, et tibi plácita postuláre, et citius váleant postuláta percipere. Da quæsumus, clementíssime Pater, in quo vivimus, movémur, et sumus, ut quoties triúmphum divínæ humilitátis, quæ supérbiam nostri hostis dejécit, óculis intuémur, quotiesque mente recólimus, et contra hostem ipsum fidúciam fortitúdinis, et majórem tibi devótæ humilitátis grátiam consequámur. Quátenus in illo treméndo tuæ majestátis exámine, cum pavéntibus eleméntis, cœlorúmque commótis virtútibus, signum istud gloriíficum Redemptiónis nostræ apparúerit in cœlo, ipsi de morte ad vitam transire, ac perpétua beátæ resurrectionis vidére gáudia mereámur.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit.

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

OREMUS.

DEUS, qui beátæ Crucis patíbulum, quod prius erat sceléstis ad pœnam, convertisti redemptis ad vitam; concéde plebi tuæ ejus vallári præsidio, cujus est armáta vexillo. Sit ei Crux fidei fundaméntum, spei suffrágium, in advérsis defénsio, in prósperis adjuvámen; sit ei in hostes victória, in civitáte custódia, in campis protectio, in domo fultúra; ut per eam pastor in futúro gregem consérvet incólumem, quæ nobis, Agno ✠ vincénte,

convērsa est in salutē. Per eūdem Dōminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sęcula sęculorū. *R.* Amen.

Alia Oratio. OREMUS.

SANCTI ✠ FICA, Dōmine Jesu Christe, signaculum istud Passiōis tuę, ut sit inimicis tuis obstaculum, et credentibus in te perpētuum efficiatur victorię vexillum. Qui cum Deo Patre vivis, et regnas in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sęcula sęculorū. *R.* Amen.

Tum offertur Pontifici thus in navicula, aut alio vase, quod Pontifex stans sine mitra benedicit dicens :

OREMUS.

DOMINE Deus omnipotens, cui assistit exercitus Angelorū cum tremore, quorum servitium spirituale et igneum esse cognoscitur, dignare respicere, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare hanc creaturam incensi; ut omnes languores, omnesque infirmitates atque insidię inimici odorem ejus sentiētes effugiant, et separentur a plasmate tuo; ut numquam lædatur a morsu antiqui serpentis, quod pretioso Filii tui Sanguine redemisti. Per eūdem Christum Dōminum nostrum. *R.* Amen.

Quo facto, Pontifex imponit thus in thuribulum. Deinde aspergit crucem aqua benedicta, et mox eam incensat. Tum dicit adhuc stans sine mitra :

SANCTIFICETUR lignum istud, In nōmine Pa ✠ tris, et S ✠ Fi ✠ li, et Spiritus ✠ sancti : et benedictio illius ligni, in quo membra sancta Salvatoris suspēsa sunt, sit in isto ligno; ut orantes, inclinantesque se propter Deum ante istam crucem, invēniant cōporis et animę sanitatem. Per eūdem Dōminum nostrum Jesum Christum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, flexis ante crucem genibus, ipsam devotē adorat, et osculatur. Idem faciunt quicumque alii voluerint. Si vero crux est ex metallo, vel lapide, loco præcedentis orationis, videlicet, Sanctificetur, etc. Pontifex stans sine mitra, dicit sequentem Orationem :

DEUS glorię, Deus excēlse Sábaoth, fortissime Emmánuel, Deus Pater veritatis, pater sapiētię, pater beatitudinis, pater illuminationis ac vigiliationis nostrę, qui mundum regis, qui cuncta regna dispōnis, qui es bonorū collator munerum, et bonorū omnium attributor; cui omnes gentes, pōpuli, tribus, et linguę serviunt; cui assistit omnis Angelorū légio; qui largis famulis tuis fidem et laudem tui nōminis, ut debita tibi oblata persolvant; cui prius fides offerentium cōplacet, deinde sacrificatur oblatio, quęsumus exorabilem misericordię tuę pietatem, ut sancti ✠ fices tibi hoc signum crucis et cōse ✠ cres, quod tota mentis devotiōne famulorū tuorū religiōsa fides construxit, trophæum scilicet victorię tuę ac redemptiōnis nostrę,

quod in amorem Christi triumphalis gloria consecravit. Aspice hoc signum crucis insuperabile, per quod diaboli est exinanita potestas, mortalium restituta libertas: quæ licet fuerit aliquando in pœnam, sed nunc versa est in honorem per gratiam; et quæ reos quondam puniebat supplicio, nunc et noxios absolvit a debito. Et tibi quid per hoc placere potuit, nisi id per quod tibi placuit nos redimere? Et nullum tibi debitum amplius munus est, quam quod tibi tunc corporis dedicavit affixio; nec tibi est magis familiaris oblatio, quam quæ familiari manuum tuarum extensione sacrata est. Illis ergo manibus hanc crucem accipe, quibus illam amplexus es; et de sanctitate illius hanc sancti ✠ fice; et sicuti per illam mundus expiatus est a reatu, ita offerentium famulorum tuorum animæ devotissimæ hujus crucis merito, omni careant perpetrato peccato; et tuæ veræ crucis obtectu, emutescant successibus assiduis triumphatores. Radiet hic unigeniti Filii tui Domini nostri splendor divinitatis in auro; emicet gloria passionis ejus in ligno; in cruce rutillet nostræ mortis redemptio; in crystalli splendore vitæ nostræ purificatio. Sit suorum protectio; spei certa fiducia, eos simul cum gente et plebe, fide confirmet; spe et pace consociet; augeat triumphis; amplifiet in secundis; proficiat eis ad perpetuitatem temporis, ad vitam æternitatis; ut eos temporali florentes gloria muniat, et ad perpetuam redemptos coronam, ad regna cœlestia potenti virtute perducat. Præsta, per propitiationem Sanguinis ejus, per ipsum datorem, qui seipsum dedit redemptionem pro multis, qui se hostiam pro delictis offerre dignatus est, qui exaltatus in ligno crucis suæ, principatus et potestates humiliavit, qui tecum sidereo considet throno, indissolubili connexionione Spiritus sancti, per infinita sæculorum sæcula. *ñ.* Amen.

Tom Pontifex, flexis ante crucem genibus, eam devote adorat, et osculatur; idem faciunt quicumque alii voluerint.

DE BENEDICTIONE CRUCIS PECTORALIS.

Ad benedicendam Crucem pectoralem, Pontifex potest uti forma assignata pro Benedictione Crucis proficiscentium in subsidium Terræ sanctæ, ut infra. 264.

DE BENEDICTIONE IMAGINIS

B. MARIE VIRGINIS.

PONTIFEX benedicturus Imaginem beatæ Mariæ Virginis, paratus supra rochetum, amictu, stola, pluviâ albi coloris, et mitra simplici, stans sine mitra, dicit:

- ŷ.* Adjutorium nostrum in nomine Domini.
- ñ.* Qui fecit cœlum, et terram.
- ŷ.* Dominus vobiscum.
- ñ.* Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS, qui de beatæ Mariæ Virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti; præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Christum Dominum nostrum. *ñ.* Amen.

Quo facto, aspergit figuram aqua benedicta. Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam. Sub tuum præsidium.

quod in amorem Christi triumphalis gloria consecravit. Aspice hoc signum crucis insuperabile, per quod diaboli est exinanita potestas, mortalium restituta libertas: quæ licet fuerit aliquando in pœnam, sed nunc versa est in honorem per gratiam; et quæ reos quondam puniebat supplicio, nunc et noxios absolvit a debito. Et tibi quid per hoc placere potuit, nisi id per quod tibi placuit nos redimere? Et nullum tibi debitum amplius munus est, quam quod tibi tunc corporis dedicavit affixio; nec tibi est magis familiaris oblatio, quam quæ familiari manuum tuarum extensione sacrata est. Illis ergo manibus hanc crucem accipe, quibus illam amplexus es; et de sanctitate illius hanc sancti ✠ fica; et sicuti per illam mundus expiatus est a reatu, ita offerentium famulorum tuorum animæ devotissimæ hujus crucis merito, omni careant perpetrato peccato; et tuæ veræ crucis obtectu, emitescant successibus assiduis triumphatores. Radiet hic unigeniti Filii tui Domini nostri splendor divinitatis in auro; emicet gloria passionis ejus in ligno; in cruce rutillet nostræ mortis redemptio; in crystalli splendore vitæ nostræ purificatio. Sit suorum protectio; spei certa fiducia, eos simul cum gente et plebe, fide confirmet; spe et pace consociet; augeat triumphis; amplifiet in secundis; proficiat eis ad perpetuitatem temporis, ad vitam æternitatis; ut eos temporali florentes gloria muniat, et ad perpetuam redemptos coronam, ad regna cœlestia potenti virtute perducat. Præsta, per propitiationem Sanguinis ejus, per ipsum datorem, qui seipsum dedit redemptionem pro multis, qui se hostiam pro delictis offerre dignatus est, qui exaltatus in ligno crucis suæ, principatus et potestates humiliavit, qui tecum sidereo considet throno, indissolubili connexionione Spiritus sancti, per infinita sæculorum sæcula. *ñ.* Amen.

Tom Pontifex, flexis ante crucem genibus, eam devote adorat, et osculatur; idem faciunt quicumque alii voluerint.

DE BENEDICTIONE CRUCIS PECTORALIS.

Ad benedicendam Crucem pectoralem, Pontifex potest uti forma assignata pro Benedictione Crucis proficiscentium in subsidium Terræ sanctæ, ut infra. 264.

DE BENEDICTIONE IMAGINIS

B. MARIE VIRGINIS.

PONTIFEX benedicturus Imaginem beatæ Mariæ Virginis, paratus supra rochetum, amictu, stola, pluviâ albi coloris, et mitra simplici, stans sine mitra, dicit:

- ŷ.* Adjutorium nostrum in nomine Domini.
- ñ.* Qui fecit cœlum, et terram.
- ŷ.* Dominus vobiscum.
- ñ.* Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

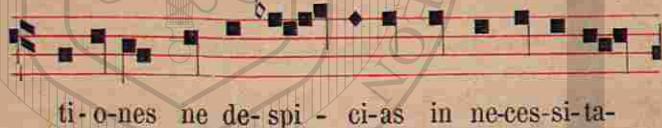
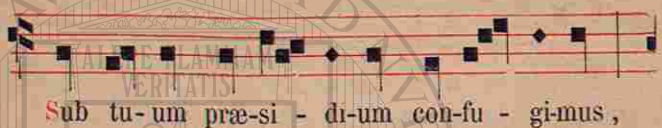
DEUS, qui de beatæ Mariæ Virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti; præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Christum Dominum nostrum. *ñ.* Amen.

Quo facto, aspergit figuram aqua benedicta. Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam. Sub tuum præsidium.

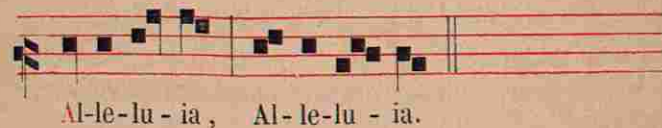
Qua incepta, et dum ea cantatur, thurificat Imaginem ipsam ter ducens thuribulum. Deinde sedet, reassumpta mitra, donec compleantur Antiphonæ et Psalmi sequentes.

Antiphona.

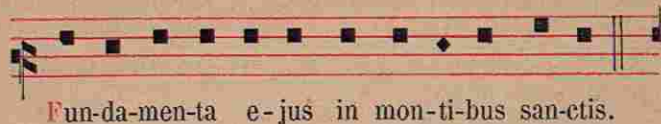
2 Toni.

Tempore Paschali, Antiphona.

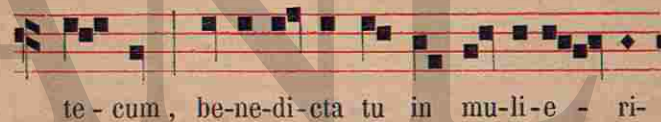
PSALMUS 86.

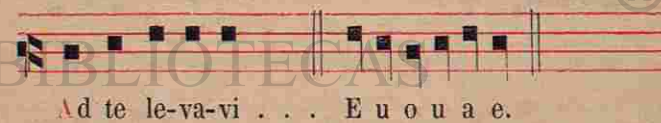
Dicitur totus, ut 14. cum Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona.

1 Toni.

PSALMUS 122.

Ad te levavi oculos meos: * qui habitas in cœlis.
Ecce sicut oculus servorum: * in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dómne suæ : * ita oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectiône.

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundantibus, et despéctio supérbis.

Gloria Patri. Sicut erat, etc.

Finitis Antiphonis, et Psalmis prædictis, Pontifex surgit, deposita mitra, et dicit

OREMUS.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Mariæ Virginis, in qua habitáres, eligere dignátus es : da, quæsumus, ut sua nos defénsiône munitos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde Pontifex incipit Antiphonam, schola prosequente. Qua incepta, sedet cum mitra, donec perficiatur Antiphona.

4 Toni.

O glo-ri-o - sa De-i Ge-ni-trix vir-go semper

Mari-a, quæ Do-mi-num om-ni-um me-ru-i-sti

por-ta-re, et Re-gem An-ge-lo-rum so-la vir-go

la - eta - re, no-stri, quæ-sumus, pi-a me-

mo-ra-re et pro no-bis Je-sum Christum de-pre-

ca-re; ut tu-is ful-ti patro-ci-ni-is, ad cœ-

le-sti-a re-gna me-re-a-mur per-ve-ni-re.

Canticum B. Mariæ Virginis. Lucæ 1. c

Ma-gni-fi-cat * a-ni-ma me-a Do-minum.

Et exultávit spíritus meus : * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timén-tibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, * et exaltavit humiles.

Esuriētes implēvit bonis : * et divites dimisit inānes.

Suscēpit Israel pūerum suum, * recordātus misericōrdiæ suæ.

Sicut locūtus est ad patres nostros, * Abraham, et sēmini ejus in sēcula.

Gloria Patri, et Sicut erat, etc.

Finita Antiphona, surgit Pontifex, sine mitra stans usque ad finem Cantici. Quo finito, dicit :

OREMUS.

DEUS, qui de beātæ Mariæ Virginis útero, Verbum tuum Angelo nuntiānte carnem suscipere voluisti : præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvémur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, elementíssima ejus dispensatione cuncta creántur ex nihilo; hanc imáginem in honórem piíssimæ Genitricis Filii tui Dómini nostri Jesu Christi venerabiliter adaptátam bene ✠ dicere et sancti ✠ ficare dignéris; et præsta, misericordíssime Pater, per invocationem nóminis tui, atque ejúsdem unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi, quem pro salute géneris humáni, integritate Virginis Mariæ serváta, incarnári voluisti, quatenus précibus ejúsdem sacratíssimæ Virginis, quicúmque eámdem misericōrdiæ Reginam et gratiosíssimam Dóminam nostram coram hac effigie suppliciter honorare studuerint, et de instantibus periculis eruántur, et in conspéctu divínæ majestátis tuæ de commissis et omíssis véniam impetrent; ac mereántur in præsentí grátiam quam desiderant adipísci; et in futúro perpétua salvatióne cum eléctis tuis váleant

gratulári. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sęcula sęculórum. *R.* Amen.

Ultimo aspergat Imáginem aqua benedicta.

DE BENEDICTIONE IMAGINUM

ALIORUM SANCTORUM.

Pontifex stans sine mitra, dicit :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui Sanctorum tuorum imáginem seu effigies sculpi aut pingi non réprobas, ut quoties illas óculis corpóreis intuémur, tóties eórum actus et sanctitatem ad imitándum memoriæ óculis meditémur, hanc, quæsumus, imáginem, seu sculptúram in honórem, ac memoriám beati *N.* Apóstoli tui, *vel* Mártiris, *vel* Confessoris, *aut* Pontificis, *vel* Virginis adaptátam bene ✠ dicere, ac sancti ✠ ficare dignéris; et præsta, ut quicúmque coram illa ipsum gloriosíssimum Apóstolum tuum, *vel* Mártirem, *vel* Confesórem, *aut* Pontificem, *vel* Virginem suppliciter honorare studuerit, illius précibus ac obtentu, a te grátiam in præsentí, et ætérnam glóriam obtíneat in futúro.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Ultimo aspergat eas aqua benedicta.

DE BENEDICTIONE

SACRORUM VASORUM, ET ALIORUM ORNAMENTORUM

IN GENERE.

PONTIFEX sacra vasa, vel alia ornamenta benedicere volens, stans sine mitra, dicit.

ñ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

ñ. Qui fecit cælum et terram.

ñ. Dóminus vobiscum.

ñ. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

EXAUDI, Dómine, Pater elementissime, preces nostras, et hæc purificánda vasa et ornáméta, sacri altáris atque Ecclésiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene *✠* dicere et sancti *✠* ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, a quo ómnia immúnda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt, súpplices omnipoténtiam tuam invocámus, ut ab his vasis et ornáméntis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis

spíritus immúndus confúsus longe discédát, et per tuam bene *✠* dictionem ad usum et ministérium sancti altáris, et Ecclésiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

DE BENEDICTIONE TABERNACULI,

SIVE VASCELI PRO SACROSANCTA EUCHARISTIA CONSERVANDA.

PONTIFEX tabernaculum sive vasculum pro conservanda sacrosancta Eucharistia benedicere volens, stans sine mitra, dicit:

ñ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

ñ. Qui fecit cælum et terram.

ñ. Dóminus vobiscum.

ñ. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, majestatem tuam supplices deprecamur, ut vasculum hoc pro corpore Filii tui Domini nostri Jesu Christi in eo condendo fabricatum, bene ✠ dictionis tuæ gratia dicere digneris. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. *R.* Amen.

Tum aspergit illud aqua benedicta.

DE BENEDICTIONE CAPSARUM

PRO RELIQUIIS, ET ALIIS SANCTUARIIS INCLUDENDIS.

PONTIFEX capsas pro Reliquiis, et aliis sanctuariis includendis, benedicere volens, stans cum mitra, dicit:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

OREMUS, dilectissimi nobis, Deum Patrem omnipotentem, ut qui omnia per unigenitum Filium suum in virtute Spiritus sancti valde bona creavit, ipse nobis indignis ad consecrationem harum capsarum Reliquiis Sanctorum suorum condendis paratarum, rorem gratiæ suæ clementer infundere dignetur. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium suum, qui cum eo vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus,

Deinde, deposita mitra, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem.

Per omnia secula seculorum. *R.* Amen.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habemus ad Dominum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum, et justum est.

Vere dignum, et justum est, æquum, et salutare, nos tibi semper, et ubique grátias agere, Dómine sancte, Pater omnipotens, æternè Deus inæstimabilis, Deus ineffabilis, Deus misericordiárum, et totiús consolatiónis. Qui Moysi famulo tuo præcepisti, ut juxta exemplar quod ei in monte demonstrasti, arcam de lignis impubilibus construeret, et eam auro mundissimo circumdaret, in qua urna áurea manna cœlesti plena, cum tabulis testaménti dígito majestátis tuæ conscriptis, in testimonium futúris generatióibus servári debéret. Quique nostris sæculis éadem sacrátius intelligénda manifestasti, dum corpus únici Filii tui, ópere Spiritus sancti de incorrupta Virgine concéptum, et ánima rationali vivificatum, omni plenitudine divinitatis replésti; te suppliciter implorámus, omnipotens Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in cœlo et in terra nominátur; ut hæc vasecula Sanctorum tuorum pignóribus præparata, eisdem Sanctis tuis intercedéntibus, cœlesti bene ✠ dictione perfúndere digneris; quatenus qui horum patrocínia requirunt, ipsis intercedéntibus, cuncta sibi adversántia, te adjuvante, superáre, et ómnia cómmodè profutúra, abundantia largitátis tuæ mereántur invenire. Et sicut illi, te Dómine inspirante, spirituálium nequitiarum versútias cavére, et humanitus exquisíta torménta non solum conténnere, sed étiam pénitus evincere, Christo Dómino confortante, potuerunt; ita ipsórum mérita venerántibus, et Reliquiis humiliter amplecténtibus, contra diábolum, et ángelos ejus, contra fúlmina et tempestátes, contra grándines, et várias pestes, contra corruptum áerem, et mortes hóminum, vel animálium, contra fares et latrónes, sive géntium incursiões, contra malas béstias,

et serpentium, ac reptantium diversissimas formas, contra malorum hominum adinventiones pessimas, eorumdem Sanctorum tuorum precibus complacatus, dexteram invictae potentiae tuae ad depulsionem nocivorum et largitatem proficuum semper et ubique propitius extende.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus possit audiri.

Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *ñ.* Amen.

Tum adhuc sine mitra stans dicit:

v. Dominus vobiscum.

ñ. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

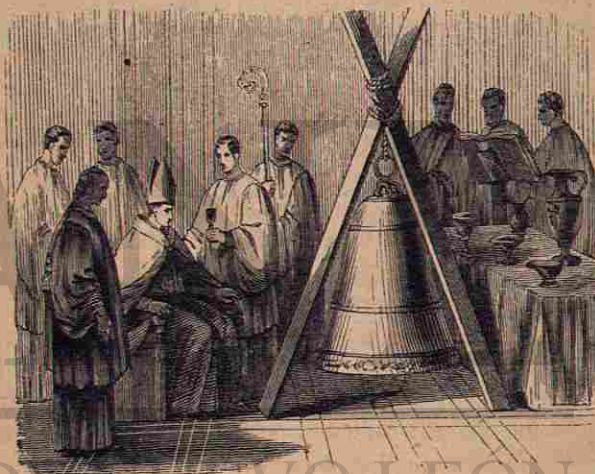
DOMINE Deus omnipotens, qui ut murmur insani populi compesceres, et sacerdotium Aaron tibi placitum comprobares, virgam ejus aridam germinare, et flores fructiferos producere fecisti, eandemque in arca testamenti pro signo virtutis tuae poni jussisti; sed et nobis eodem praesagio Christum in ara crucis arefactum, tertia die resurrectione refluere, et in Ecclesia novissimo tempore resuscitanda, per mortem suam die ac nocte fructificare demonstrasti: te, quaesumus, indulgentissime generis humani provisor, ut haec vascula Sanctorum tuorum receptaculo preparata, ita gratuita gratia sanctifices, ut ubicumque in tuo nomine perlata fuerint, intercedentibus habitatorum ipsorum meritis, cuncta adversa repellas, et nullifies, et omnia utilia multiplices atque custodias; quatenus fideles tui magnitudine sive universitate beneficiorum tuorum, in parte modica Reliquiarum, integra Sanctorum corpora se percepisse gratulentur; et per temporalia loca ipsorum precibus impensa, ad aeterna cum eis gaudia possidenda fiducialius animentur. Per eundem Dominum nostrum

Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *ñ.* Amen.

Tunc aspergit eas aqua benedicta:

DE BENEDICTIONE SIGNI,

VEL CAMPANAE.

SIGNUM vel Campana debet benedici, antequam ponatur in campanili, hoc ordine. In primis debet Campana ipsa ita suspendi, et situari, ut commode possit intus et extra tangi, tractari, et circui; deinde prope ipsam Campanam benedicendam paratur Pontifici faldistorium; vas aquae benedicendae; aspersorium; vas cum sale; lintea munda ad extergendum Campanam, quando opus erit; vas Olei sancti infirmorum; sanctum

et serpentium, ac reptantium diversissimas formas, contra malorum hominum adinventiones pessimas, eorumdem Sanctorum tuorum precibus complacatus, dexteram invictae potentiae tuae ad depulsionem nocivorum et largitatem proficuum semper et ubique propitius extende.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus possit audiri.

Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *ñ.* Amen.

Tum adhuc sine mitra stans dicit:

ñ. Dominus vobiscum.

ñ. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

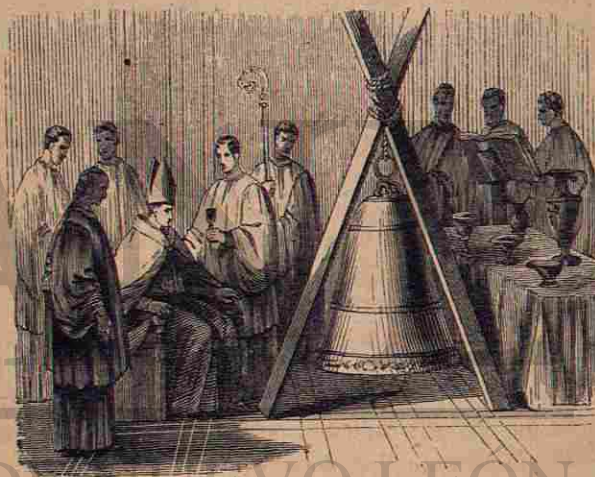
DOMINE Deus omnipotens, qui ut murmur insani populi compesceres, et sacerdotium Aaron tibi placitum comprobares, virgam ejus aridam germinare, et flores fructiferos producere fecisti, eandemque in arca testamenti pro signo virtutis tuae poni jussisti; sed et nobis eodem praesagio Christum in ara crucis arefactum, tertia die resurrectione refluere, et in Ecclesia novissimo tempore resuscitanda, per mortem suam die ac nocte fructificare demonstrasti: te, quaesumus, indulgentissime generis humani provisor, ut haec vascula Sanctorum tuorum receptaculo preparata, ita gratuita gratia sanctifices, ut ubicumque in tuo nomine perlata fuerint, intercedentibus habitatorum ipsorum meritis, cuncta adversa repellas, et nullifies, et omnia utilia multiplices atque custodias; quatenus fideles tui magnitudine sive universitate beneficiorum tuorum, in parte modica Reliquiarum, integra Sanctorum corpora se percepisse gratulentur; et per temporalia loca ipsorum precibus impensa, ad aeterna cum eis gaudia possidenda fiducialius animentur. Per eundem Dominum nostrum

Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *ñ.* Amen.

Tunc aspergit eas aqua benedicta:

DE BENEDICTIONE SIGNI,

VEL CAMPANAE.

SIGNUM vel Campana debet benedici, antequam ponatur in campanili, hoc ordine. In primis debet Campana ipsa ita suspendi, et situari, ut commode possit intus et extra tangi, tractari, et circui; deinde prope ipsam Campanam benedicendam paratur Pontifici faldistorium; vas aquae benedicendae; aspersorium; vas cum sale; lintea munda ad extergendum Campanam, quando opus erit; vas Olei sancti infirmorum; sanctum

Chrisma; thymiana; thus; myrrha, et thuribulum cum igne. Diaconus etiam accipit amictum, albam, cingulum, manipulum, stolam, et dalmaticam albi coloris. Quibus ordinatis, Pontifex in sacristia, aut alio convenienti loco paratus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albi coloris, et mitra simplici, baculum Pastoralem manu gestans, venit prope Campanam, ubi sedens super faldistorium ibidem sibi paratum, dicit cum ministris Psalmos sequentes, videlicet:

Psalmum 55. Miserere mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam. **Totus dicitur cum Glória Patri, et Sicut erat, prout supra habetur, 12.**

PSALMUS 55.

Deus in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quasi erunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 56.

Miserere mei Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum, * Deum qui benefecit mihi. Misit de cælo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cælos Deus, * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et incidérunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium et cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * et psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad cælos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cælos Deus; * et super omnem terram gloria tua.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 56.

Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent Gentes : * quoniam iudicas populos in æquitate, et Gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus, * et metuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 69.

Deus in adiutorium meum intende : * Domine ad adiuvandum me festina.

Confundantur, et reveantur, * qui quaerunt animam meam.

Avertantur retrorsum et erubescant : * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes, qui quaerunt te, * et dicant semper : Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum : * Deus adjuva me.

Adiutor meus, et liberator meus es tu : * Domine ne moreris.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 85.

Inclina, Domine, aurem tuam, et exaudi me : * quoniam inops, et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavi tota die : * lætifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, suavis, et mitis, * et multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam : * et intende voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamavi ad te : * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis, Domine : * et non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine : * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua : * lætentur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me : * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quaesierunt animam meam : * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu Domine Deus miserator, et misericors, * patiens, et multae misericordiae, et verax.

Respice in me, et miserere mei, * da imperium tuum puero tuo : et salvum fac filium ancillae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur : * quoniam tu, Domine, adjuvisti me, et consolatus es me.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

Postremo dicitur Psalmus 129. De profundis clamavi ad te Domine, prout habetur supra in Benedictione Cometerii. 196.

Expletis Psalmis, surgit Pontifex, et stans cum mitra benedicit sal, et aquam dicens : *Ꝛ*. Adiutorium nostrum, etc., prout habetur supra in Benedictione et Impositione primarii lapidis, 2. et continuans usque ad Orationem. Deus, qui ad salutem humani generis, etc. inclusive.

Qua dicta, Pontifex adhuc sine mitra stans dicit absolute sequentem Orationem :

BENE ✠ DIC, Dómine, hanc aquam benedictiöne cœlesti, et assistat super eam virtus Spíritus sancti; ut cum hoc váseulum, ad invitádos filios sanctæ Ecclésiæ præparátum, in ea fuerit tinctum, ubicúmque sonúerit hoc tintinnábulum, procul recédât virtus insidiántium, umbra phantásmatum, incúrsio túrbínium, percússio fúlminum, læsio tonitruórum, calámitas tempestátum, ómnisque spíritus procellárum; et cum clangórem illius audierint filii Christianórum, crescat in eis devotiönis augméntum, ut festinántes ad piæ matris Ecclésiæ grémium, cantent tibi in Ecclésia Sanctórum cánticum novum, deferéntes in sono præcónium tubæ, modulatiönem psaltérii, suavitétem órgani, exultatiönem tympani, jucunditétem cymbali; quátenus in templo sancto glóriæ tuæ suis obséquüs et précibus invitáre váleant multitudínem exercitus Angelórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Post hæc Pontifex mittit sal in aquam, in modum crucis, dicendo semel :

Commístio salis, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. *ñ. Amen.*

ñ. Dóminus vobíseum.

ñ. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

DEUS invictæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii rex, ac semper magnificus triumphátor; qui adversæ dominatiönis vires réprimis; qui inimici rugiéntis sævítiam súperas; qui hostiles nequítias poténter expúgnas; te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter

aspicias, benignus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices; ut ubicúmque fuerit aspérsa, per invocatiönem sancti tui nóminis, omnis infestátiö immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur; et præsentia sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus ubique adesse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

His peractis, Pontifex, accepta mitra, incipit lavare Campanam cum dicta aqua; et ministri prosequuntur lotionem; lavantes eam totaliter intus, et extra, deinde cum linteo mundo extergunt; Pontifex interim cum mitra sedente, et cum aliis ministris dicente Psalmum, cum aliis sequentibus.

PSALMUS 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confidere in principibus; * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitatiönes eórum.

Beátus, ejus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judicium injúriam patientibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érgit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum, et víduam suscipiet : * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion : * in generatiönem et generatiönem.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMUS 146.

LAUDATE Dóminum, quóniam bonus est psalmus : *
Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Edificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contritos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui nómerat multitudínem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocát.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est número.

Suscipiens mansuétos Dóminus : * humilians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cithara.

Qui óperit cœlum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui producit in móntibus fœnum, * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum, * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

Deinde Psalmus 147. Lauda Jerúsalem Dóminum, prout habetur supra in Dedicatióne Ecclesiæ, 103. cum Glória Patri.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes Virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præceptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructifera, et omnes cedri :

Béstia, et univérsa pécora : * serpentes, et vólucres pennatæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * principes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solus.

Confessio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Sine Glória Patri.

Deinde Psalmus 149. Cantáte Dóminum cánticum novum : * laus ejus. Prout habetur supra in Dedicatióne Ecclesiæ. 82.

Postremo Psalmus 150. Laudáte Dóminum in Sanctis ejus, subsequenter. 83. sed in fine dicitur, Glória Patri, et Sicut erat, etc.

Quibuscumq; límitis, surgit Pontifex cum mitra, et cum pollice dextere manus facit ab extra supra Campanam de Oleo sancto infirmorum signum crucis ; quo facto, deposita mitra, dicit :

OREMUS.

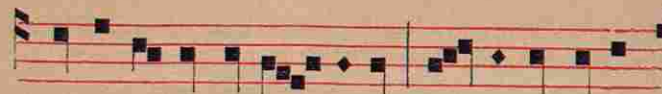
DEUS, qui per beátum Moysen legiferum famulum tuum tubas argenteas fieri præcepisti, quibus dum Sacerdotes tempore sacrificii clangerent, sonitu dulcedinis populus monitus ad te adorandum fieret præparatus, et ad celebranda sacrificia conveniret; quarum clangore hortatus ad bellum, molimina prosterneret adversantium; præsta, quæsumus, ut hoc vasculum sanctæ tuæ Ecclesiæ præparatum sancti ✠ ficetur a Spiritu sancto, ut per illius tactum fideles invitentur ad præmium. Et cum melodia illius auribus insonuerit populorum, crescat in eis devotio fidei; procul pellantur omnes insidiæ inimici, fragor grandinum, procella turbinum, impetus tempestatum; temperentur infesta tonitrua; ventorum flabra fiant salubriter, ac moderate suspensa; prosternat aereas potestates dextera tuæ virtutis; ut hoc audientes tintinnabulum contremiscant, et fugiant ante sanctæ crucis Filii tui in eo depictum vexillum, cui flectitur omne genu, cælestium, terrestrium, et infernorum, et omnis lingua confitetur, quod ipse Dominus noster Jesus Christus, absorpta morte per patibulum crucis, regnat in gloria Dei Patris, cum eodem Patre, et Spiritu sancto, per omnia sæcula sæculorum.
r̄. Amen.

Pontifex, accepta mitra, extergit cum linteo mundo crucem a se factam. Deinde inchoat, schola prosequente, Antiphonam.

8 Toni.

Vox Do - mi - ni su - per a - quas mul - tas, De - us

ma - je - sta - tis in - to - nuit : Do - mi - nus super

a - quas mul - tas. Ps. Affer - te Do - mi - no fi - li - i

De - i. E u o u a e.

PSALMUS 28.

AFFERTE Dómino filii Dei : * affer-te Dómino filios arietum.

Affer-te Dómino glóriam, et honórem, affer-te Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificentia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confringet Dóminus cedros Libani.

Et commínet eas tamquam vitulum Libani : * et diléctus quemádmódu filius unicórnium.

Vox Dómini intercídéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedíctet pópulo suo in pace.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona. Interim Pontifex cum mitra stans facit cum pollice dexteræ manus de Oleo sancto infirmorum septem cruces exterius super Campanam, et deintus cum Chrismate quatuor pari distantia, dicens: dum quamlibet crucem facit:

SANCTI ✠ FICETUR, et conse ✠ eretur, Dómine, signum istud. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti. In honórem sancti N. Pax tibi.

Deinde imittis Antiphona, et Psalmó, ac factis crucibus prædictis, Pontifex stans, deposita mitra, dicit:

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui ante arcam fœderis per clangórem tubárum, muros lapideos, quibus adversántium eingebátur exércitus, cádere fecisti; tu hoc tintinnábulum cœlesti bene ✠ dictione perfúnde; ut ante sónitum ejus lóngius effugéntur ignita jácula inimici,

percússio fúlminum, impetus lápídum, læsio tempestátum; ut ad interrogatióem prophéticam, quid est tibi mare, quod fugisti? suis mótibus cum Jordánico retroáctis fluénto respóndeat: A fácie Dómini mota est terra, a fácie Dei Jacob, qui convértit petram in stagna aquárum, et rupem in fontes aquárum. Non ergo nobis Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, super misericórdia tua; ut cum præsens vásculum, sicut réliqua altáris vasa, sacro Chrismate tángitur, Oleo sancto úngitur; quicúmque ad sónitum ejus convénerint, ab ómnibus inimíci tentatióibus liberi, semper fidei Cathólicæ documénta secténtur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Tum sedet Pontifex, et accepta mitra, imponit in thuribulo thymiamam, thus, et myrrham, si haberi possunt. alioquin, quæ ex ipsis habentur; quibus impositis.

thuribulum ipsum supponitur Campanæ, seu signo, ut totum fumum recipiat, schola interim cantante Antiphonam.

8 Toni.

De-us in san-cto vi - a tu - a : quis De-us
ma-gnus, sic-ut De-us no-ster? Ps. Vi-derunt te
a-quæ De-us, vi-de-runt te a-quæ. E u o u a e.

PSALMUS 76.

VIDERUNT te aquæ Deus, viderunt te aquæ : * et timuerunt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitúdo sônitus aquarum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt : * vox tonitruï tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Gloria Patri, et Sicut erat, etc.

Quibus dictis, deposita mitra, surgit Pontifex, et dicit :

OREMUS.

OMNIPOTENS dominátor Christe, quo secúndum carnis assumptionem dormiënte in navi, dum obórta tempestas mare conturbásset, te prótinus excitáto et imperánte, dissiluit, tu necessitatibus pópuli tui benignus succurre; tu hoc tintinnábulum sancti Spíritus rore perfúnde; ut ante sônitus illius semper fúgiat bonórum inimicus; invitétur ad fidem pópulus Christiánus; hostilis terreátur exercitus; confortétur in Dómino per illud pópulus tuus convocátus : ac sicut Davidica eithara delectátus désuper descéndat Spíritus sanctus ; atque ut Samuèle agnum lacténtem maectánte in holocáustum regis ætérni impérii, fragor aurárum turbam répulit adversántium : ita dum hujus vásculi sônitus transit per núbila, Ecclésiæ tuæ convéntum manus consérvet angélica; fruges credéntium, mentes et córpora salvet protéctio sempitérna. Per te, Christe Jesu, qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Demum Diaconus, sacris vestibus albi coloris paratus, dicit :

ñ. Dóminus vobiscum.

ñ. Et cum spíritu tuo.

Sequéntia sancti Eyangélii secúndum Lucam.

Cap. 10.

In illo témpore : Intrávit Jesus in quoddam castéllum : et mulier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam, et huic erat soror nómine Maria, quæ étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illius. Martha autem satagébat circa frequens ministérium : quæ stetit, et ait : Dómine, non est tibi curæ quod soror mea reliquit me solam ministráre? Dic ergo illi, ut me ádjuvet. Et respóndens dixit illi Dóminus :

Martha, Martha, sollicita es, et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium, María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea.

Finito Evangelio, Pontifex osculatur librum Evangeliorum per unum ex ministris sibi porrectum. Tum producit super Campanam benedictam signum crucis, et reassumpta mitra, discedens revertitur ad locum, ubi paramenta accepit, in quo dimissis sacris vestibus, vadit in pace.

DE BENEDICTIONE,

ET IMPOSITIONE CRUCIS PROFICISCENTIBUS IN SUBSIDIUM,
ET DEFENSIONEM FIDEI CHRISTIANÆ, SEU
RECUPERATIONEM TERRE SANCTÆ.

PROFECTURUS in subsidium, et defensionem fidei Christianæ, seu recuperationem Terræ sanctæ, genuflectit ante Pontificem, coram quo unus ministrorum tenet crucem benedicendam illi inponendam. Tum Pontifex stans sine mitra, dicit super Crucem:

- v.* Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- r.* Qui fecit cælum et terram.
- v.* Dóminus vobiscum.
- r.* Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS Deus, qui crucis signum pretiósó Filii tui Sanguine dedicásti, quique per eámdem crucem Filii tui Dómini nóstri Jesu Christi mundum redimere

voluísti, et per virtútem ejúsdem venerábilis crucis humanum genus ab antiqui hostis chirógrapho liberásti; te suppliciter exorámus, ut dignéris hanc crucem paterna pietáte bene ✠ dicere, et cœlestem ei virtútem, et grátiam impartíre; ut quicumque eam in passiónis et crucis Unigéniti tui signum ad tutelam córporis, et animæ super se gestáverit, cœlestis grátiae plenitudinem in ea, et munimen váleat tuæ benedictiónis accipere. Quemádmódu[m] virgam Aaron ad rebéllium perfidiam repelléndam benedixísti, ita et hoc signum tuæ dextera béne ✠ dic; et contra omnes diabólicas fraudes virtútem ei tuæ defensionis impédas: ut portántibus illud animæ páriter, et córporis prosperitátem cónferat salutárem, et spirituália in eis dona multiplicet. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. *r.* Amen.

Deinde Pontifex aspérgit Crucem ipsam aqua benedicta, et super recepturum ipsam dicit:

OREMUS.

DOMINE Jesu Christe Fili Dei vivi, qui es verus et omnipotens Deus, splendor, et imágo Patris, et vita ætérna; qui tuis discipulis asseruísti, ut quicumque vult post te venire, semetípsum abneget, et suam crucem tollens te sequátur; quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut hunc fámulum tuum, qui júxta verbum tuum seípsum abnegáre, suámque crucem tollere, et te sequi, ac contra inimicos nostros pro salute pópuli tui elécti properáre, et pugnáre desiderat, semper, et ubique prótegas, ac a periculis ómnibus éruas, et a vínculo peccatórum absólvas, acceptúmque votum ad effectum dedúcas optátum. Tu, Dómine, qui es via, véritas, et vita, et in te sperántium fortitúdo, ejus iter bene dispónas, et próspéra cuncta concédas; ut inter præséntis sæculi angústias, tuo semper auxilio gubernétur. Mitte ei, Dómine, Angelum tuum Raphaélem, qui

Martha, Martha, sollicita es, et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium, María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea.

Finito Evangelio, Pontifex osculatur librum Evangeliorum per unum ex ministris sibi porrectum. Tum producit super Campanam benedictam signum crucis, et reassumpta mitra, discedens revertitur ad locum, ubi paramenta accepit, in quo dimissis sacris vestibus, vadit in pace.

DE BENEDICTIONE,

ET IMPOSITIONE CRUCIS PROFICISCENTIBUS IN SUBSIDIUM,
ET DEFENSIONEM FIDEI CHRISTIANÆ, SEU
RECUPERATIONEM TERRE SANCTÆ.

PROFECTURUS in subsidium, et defensionem fidei Christianæ, seu recuperationem Terræ sanctæ, genuflectit ante Pontificem, coram quo unus ministrorum tenet crucem benedicendam illi inponendam. Tum Pontifex stans sine mitra, dicit super Crucem:

- ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
- ℞. Qui fecit cælum et terram.
- ℣. Dóminus vobiscum.
- ℞. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS Deus, qui crucis signum pretiósó Filii tui Sanguine dedicásti, quique per eámdem crucem Filii tui Dómini nóstri Jesu Christi mundum redimere

voluísti, et per virtútem ejúsdem venerábilis crucis humanum genus ab antiqui hostis chirógrapho liberásti; te suppliciter exorámus, ut dignéris hanc crucem paterna pietáte bene ✠ dicere, et cœlestem ei virtútem, et grátiam impartíre; ut quicumque eam in passiónis et crucis Unigéniti tui signum ad tutelam córporis, et animæ super se gestáverit, cœlestis grátiae plenitudinem in ea, et munimen váleat tuæ benedictiónis accipere. Quemádmódu[m] virgam Aaron ad rebéllium perfidiam repelléndam benedixísti, ita et hoc signum tuæ dextera béne ✠ dic; et contra omnes diabólicas fraudes virtútem ei tuæ defensionis impédas: ut portántibus illud animæ páriter, et córporis prosperitátem cónferat salutárem, et spirituália in eis dona multiplicet. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Deinde Pontifex aspérgit Crucem ipsam aqua benedicta, et super recepturum ipsam dicit:

OREMUS.

DOMINE Jesu Christe Fili Dei vivi, qui es verus et omnipotens Deus, splendor, et imágo Patris, et vita ætérna; qui tuis discipulis asseruísti, ut quicumque vult post te venire, semetípsum abneget, et suam crucem tollens te sequátur; quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut hunc fámulum tuum, qui júxta verbum tuum seípsum abnegáre, suámque crucem tollere, et te sequi, ac contra inimicos nostros pro salute pópuli tui elécti properáre, et pugnáre desiderat, semper, et ubique prótegas, ac a periculis ómnibus éruas, et a vínculo peccatórum absólvas, acceptúmque votum ad effectum dedúcas optátum. Tu, Dómine, qui es via, véritas, et vita, et in te sperántium fortitúdo, ejus iter bene dispónas, et próspéra cuncta concédas; ut inter præséntis sæculi angústias, tuo semper auxilio gubernétur. Mitte ei, Dómine, Angelum tuum Raphaélem, qui

Tobiæ comes fuit in itinere suo, ejusque patrem a corporis cæcitate liberavit, in eundo et redeundo sit ei defensor contra omnes visibiles et invisibiles hostis insidias, et omnem mentis et corporis ab eo cæcitatem repellat. Qui cum Deo Patre, et Spiritu sancto vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. *r.* Amen.

Tum Pontifex sedens, accepta mitra, imponit illi Crucem, dicens:

ACCIPE signum crucis. In nómine Pa *✠* tris, et Fi *✠* lii, et Spiritus *✠* sancti, in figúram crucis, passionis, et mortis Christi, ad tui corporis, et animæ defensionem; ut divinæ bonitátis grátia post iter explétum, salvus et emendátus ad tuos váleas remeáre. Per Christum Dóminum nostrum. *r.* Amen.

Demum Pontifex aspergit cruce signatum aqua benedicta, qui genuflexus osculatur manum Pontificis, et discedit.

DE BENEDICTIONE ARMORUM.

PONTIFEX benedicturus arma, quæ aliquis ministrorum coram eo tenet, aut supra altare vel aliquam mensam ponuntur, stans sine mitra, dicit:

y. Adjutorium nostrum in nómine Dómini.
r. Qui fecit cælum et terram.
y. Dóminus vobiscum.
r. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

BENEDICTIO Dei omnipoténtis Pa *✠* tris, et Fi *✠* lii, et Spiritus *✠* sancti, descéndat super hæc arma, et super induéntem ea, quibus ad tuéndam justítiam induátur. Rogámus te, Dómine Deus, ut illum prótegas, et deféndas, qui vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. *r.* Amen.

Alia Oratio. OREMUS.

DEUS omnipotens, in cuius manu victória plena consistit, quique étiam David ad expugnándum rebellem Goliath vires mirábiles tribuísti, cleméntiam tuam húmili prece depóscimus, ut hæc arma almífica pietáte bene **✠**dicere dignéris; et concéde fámulò tuo **N.** éadem gestáre cupiénti, ut ad munimen, ac defénsionem sanctæ matris Ecclésiæ, pupillórum, et viduárum, contra invisibilium et visibilium hóstiúm impugnationem, ipsis libere et victorióse utátur. Per Christum Dóminum nostrum. **ñ.** Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

DE BENEDICTIOE ENSIS.

PONTIFEX ensem benedicere volens, illo cui tradendus est coram eo genuflectente, quem unus ex ministris coram eo tenet, stans sine mitra, dicit:

ñ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
ñ. Qui fecit cœlum, et terram.
ñ. Dóminus vobiscum.
ñ. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

BENE **✠**DICERE dignéris, quæsumus, Dómine, ensem istum; et hunc fámulum tuum, qui eum, te inspiránte, suscipere desiderat, pietátis tuæ custódia múnias, et illæsum custódiás. Per Christum Dóminum nostrum. **ñ.** Amen.

Deinde aspergat Ensem aqua benedicta. Tum sedens, accepta mitra, tradit eum illi, cui tradendus est, genuflexo coram eo permanente, dicens:

ACCIPE ensem istum, in nómine Pa**✠**tris, et Fi**✠**lii, et Spiritus **✠**santi, et utáris eo ad defénsionem tuam, ac sanctæ Dei Ecclésiæ, et ad confusiónem inimicórum crucis Christi, ac fidei christiánæ; et quantum humana fragilitas permiserit, cum eo néminem injúste lædas; quod ipse tibi præstáre dignétur, qui cum Patre, et Spiritu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. **ñ.** Amen.

DE BENEDICTIOE ET TRADITIONE

VEXILLI BELLICI.

PONTIFEX Vexillum bellicum, quod unus ex ministris coram eo tenet, benedicere volens, stans sine mitra, dicit:

ñ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
ñ. Qui fecit cœlum et terram.
ñ. Dóminus vobiscum.
ñ. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui es cunctòrum benedictio, et triumphantium fortitudo; respice propitius ad preces humilitatis nostræ, et hoc Vexillum, quod bello usui præparatum est, cœlesti benedictione sanctifica; ut contra adversarias, et rebelles nationes sit validum, tuoque munimine circumseptum, sitque inimicis christiani populi terribile, atque in te confidentibus solidamentum, et certa fiducia victoriæ. Tu enim es Deus, qui conteris bella, et cœlestis præsidii sperantibus in te præstas auxilium. Per unicum Filium tuum, Christum Dominum nostrum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

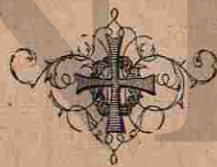
Deinde aspergit Vexillum aqua benedicta. Tum sedens, accepta mitra, genuflexo coram eo illo, cui Vexillum tradendum est, consignat ei ipsum Vexillum, dicens :

ACCIPE Vexillum cœlesti benedictione sanctificatum, sitque inimicis populi Christiani terribile, et det tibi Dominus gratiam, ut ad ipsius nomen, et honorem, cum illo hostium cuneos potenter penetres incolumis, et securus.

Deinde dat ei osculum pacis, dicens :
Pax tibi.

Qui, accepto Vexillo, osculatur manus Pontificis, surgit, et discedit.

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

PSALMUS 6.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corripias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * saluum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes letum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbéntur vehementer omnes inimici mei : * convertántur, et erubescant valde velociter.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum : * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea : * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustitiam meam Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circumdedit me : * exultátió mea, erue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus, et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo, et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris : * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justi : * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 37.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corripias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et próximi mei * advérsus me appropinquerunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant de longe steterunt : * et vim faciébant, qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimici mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me Dómine Deus meus, * ne discésseris a me.

Inténde in adiutoriúm meum : * Dómine Deus salutis meæ.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ece enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ece enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætitiám : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spiritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætitiám salutáris tui : * et spiritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae : * et exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contritum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustitiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vitulos.

Glória Patri, et Sicut erat, etc.

PSALMES 101.

DOMINE exáudi oratióem meam : * et clamor meus ad te veniat.

Non avértas faciém tuam a me : * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meae.

Símilis factus sum pellicáno solitudinis : * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimici mei : * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cinerem tamquam panem manducábam : * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatióem, et generatióem.

Tu exúrgeñs miseréberis Sion : * quia tempus miseréñdi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine : * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humilium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélsó sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audiret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndó pópulos in unum : * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * paucitátem diérum meórum núntiá mihi.

Ne révoce me in dimidio diérum meórum : * in generatióem, et generatióem anni tui.

Initio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fili servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes : * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 142.

DOMINE exáudi orationem meam, áuribus pèrcipe obsecrationem meam in veritate tua : * exáudi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánima meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi : * et anxíatus est super me spiritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar. Expáudi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóriter exáudi me Dómine : * defécit spiritus meus.

Non avértas faciém tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánima meam.

Eripe me de inimicis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam : quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitate tua.

Edúces de tribulatióne ánima meam : * et in misericórdia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánima meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

LITANIE.

KYRIE eléison. Christe eléison.

Kyrie eléison. Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserére nobis.

Fili servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes : * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 142.

DOMINE exáudi oratióem meam, áuribus pèrcipe obsecratióem meam in veritatè tua : * exáudi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspèctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánima meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi : * et anxíatus est super me spiritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar. Expánde manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóriter exáudi me Dómine : * defécit spiritus meus.

Non avértas facièm tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánima meam.

Eripe me de inimicis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam : quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitate tua.

Edúces de tribulatióne ánima meam : * et in misericórdia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánima meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

LITANIE.

KYRIE eléison. Christe eléison.

Kyrie eléison. Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.
 Sancta Dei Génitrix, ora.
 Sancta Virgo Virginum, ora.
 Sancte Michael, ora.
 Sancte Gábríel, ora.
 Sancte Ráphael, ora.
 Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte pro nobis.
 Omnes sancti beatórum spirituum órdenes, oráte.
 Sancte Joánnes Baptista, ora.
 Sancte Joseph, ora.
 Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.
 Sancte Petre, ora.
 Sancte Paule, ora.
 Sancte Andréa, ora.
 Sancte Jacóbe, ora.
 Sancte Joánnes, ora.
 Sancte Thoma, ora.
 Sancte Jacóbe, ora.
 Sancte Philippe, ora.
 Sancte Bartholomæe, ora.
 Sancte Matthæe, ora.
 Sancte Simon, ora.
 Sancte Thaddæe, ora.
 Sancte Matthía, ora.
 Sancte Bárnaba, ora.
 Sancte Luca, ora.
 Sancte Marce, ora.
 Omnes sancti Apóstoli, et Evangelistæ, oráte.
 Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
 Omnes sancti Innocétes, oráte.
 Sancte Stéphane, ora.
 Sancte Lauréti, ora.
 Sancte Vincéti, ora.
 Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
 Sancti Joánnes et Paule, oráte.
 Sancti Cosma et Damiáne, oráte.

Sancti Gervási et Protási, oráte.
 Omnes sancti Mártyres, oráte.
 Sancte Silvéster, ora.
 Sancte Gregóri, ora.
 Sancte Ambrósi, ora.
 Sancte Augustine, ora.
 Sancte Hierónyme, ora.
 Sancte Martine, ora.
 Sancte Nicolæ, ora.
 Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, oráte.
 Omnes sancti Doctóres, oráte.
 Sancte Antóni, ora.
 Sancte Benedicte, ora.
 Sancte Bernárde, ora.
 Sancte Dominice, ora.
 Sancte Francisce, ora.
 Omnes sancti Sacerdótes, et Levitæ, oráte.
 Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, oráte.
 Sancta María Magdaléna, ora.
 Sancta Agatha, ora.
 Sancta Lúcia, ora.
 Sancta Agnes, ora.
 Sancta Cæcilia, ora.
 Sancta Catharina, ora.
 Sancta Anastásia, ora.
 Omnes sanctæ Virgines, et Víduæ, oráte.
 Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
 Propítius esto, parce nobis Dómine.
 Propítius esto, exáudi nos Dómine.
 Ab omni malo, libera nos Dómine.
 Ab omni peccáto, libera nos Dómine.
 Ab ira tua, libera nos Dómine.
 A subitánea et improvisa morte, libera nos Dómine.
 Ab insidiis diaboli, libera nos Dómine.
 Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera nos Dómine.

- A spiritu fornicationis, libera nos Domine.
 A fulgure et tempestate, libera nos Domine.
 A flagello terramotus, libera nos Domine.
 A peste, fame, et bello, libera nos Domine.
 A morte perpetua, libera nos Domine.
 Per mysterium sanctae incarnationis tuae, libera nos Domine.
 Per adventum tuum, libera nos Domine.
 Per nativitatem tuam, libera nos Domine.
 Per baptismum, et sanctum jejunium tuum, libera nos Domine.
 Per crucem, et passionem tuam, libera nos Domine.
 Per mortem, et sepulturam tuam, libera nos Domine.
 Per sanctam resurrectionem tuam, libera nos Domine.
 Per admirabilem ascensionem tuam, libera nos Domine.
 Per adventum Spiritus sancti paracliti, libera nos Domine.
 In die iudicii, libera nos Domine.
 Peccatores, te rogamus audi nos.
 Ut nobis parcas, te rogamus audi nos.
 Ut nobis indulgeas, te rogamus audi nos.
 Ut ad veram poenitentiam nos perducere digneris, te rogamus audi nos.
 Ut Ecclesiam tuam sanctam regere, et conservare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut Dominum apostolicum, et omnes ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut inimicos sanctae Ecclesiae humiliare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut regibus, et principibus christianis pacem, et veram concordiam donare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut euncto populo christiano pacem et unitatem largiri digneris, te rogamus audi nos.
 Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare, et conservare digneris, te rogamus audi nos.

- Ut mentes nostras ad coelestia desideria erigas, te rogamus audi nos.
 Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus audi nos.
 Ut animas nostras, fratrum, propinquorum et benefactorum nostrorum ab aeterna damnatione eripias, te rogamus audi nos.
 Ut fructus terrae dare, et conservare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut omnibus fidelibus defunctis requiem aeternam donare digneris, te rogamus audi nos.

Hic datur benedictio, sanctificatio, et consecratio per Pontificem rebus consecrandis, ut in locis propriis dicitur.

- Ut nos exaudire digneris, te rogamus audi nos.
 Fili Dei, te rogamus audi nos.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
 Christe audi nos. Christe exaudi nos.
 Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

PSALMUS 67.

EXURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus, * et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.
 Sicut deficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.
 Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei: * et delectentur in laetitia.
 Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: * iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.
 Exultate in conspectu ejus: * turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui inhabitare facit unus moris in domo :

Qui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto :

Terra mota est, etenim caeli distillaverunt a facie Dei Sinai, * a facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuae : * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti : * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennae columbae deargentatae, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit caelestis reges super eam, nive dealbantur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : * ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia laetantium : *

Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem * accepisti dona in hominibus :

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie : * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi : * et Domini Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum : * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine : * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus, * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes conjuncti psallentibus, * in medio juvenularum tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus, * in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum : * principes Zabulon, principes Nephthali.

Manda Deus virtuti tuae : * confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, * tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum : * ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quae bella volunt : venient legati ex Aegypto : * Aethiopia praeveniet manus ejus Deo.

Regna terrae, cantate Deo : * psallite Domino :

Psallite Deo, qui ascendit super caelum caeli, * ad Orientem.

Ecce dabit voci suae vocem virtutis, date gloriam Deo super Israel, * magnificentia ejus, et virtus ejus in nubibus.

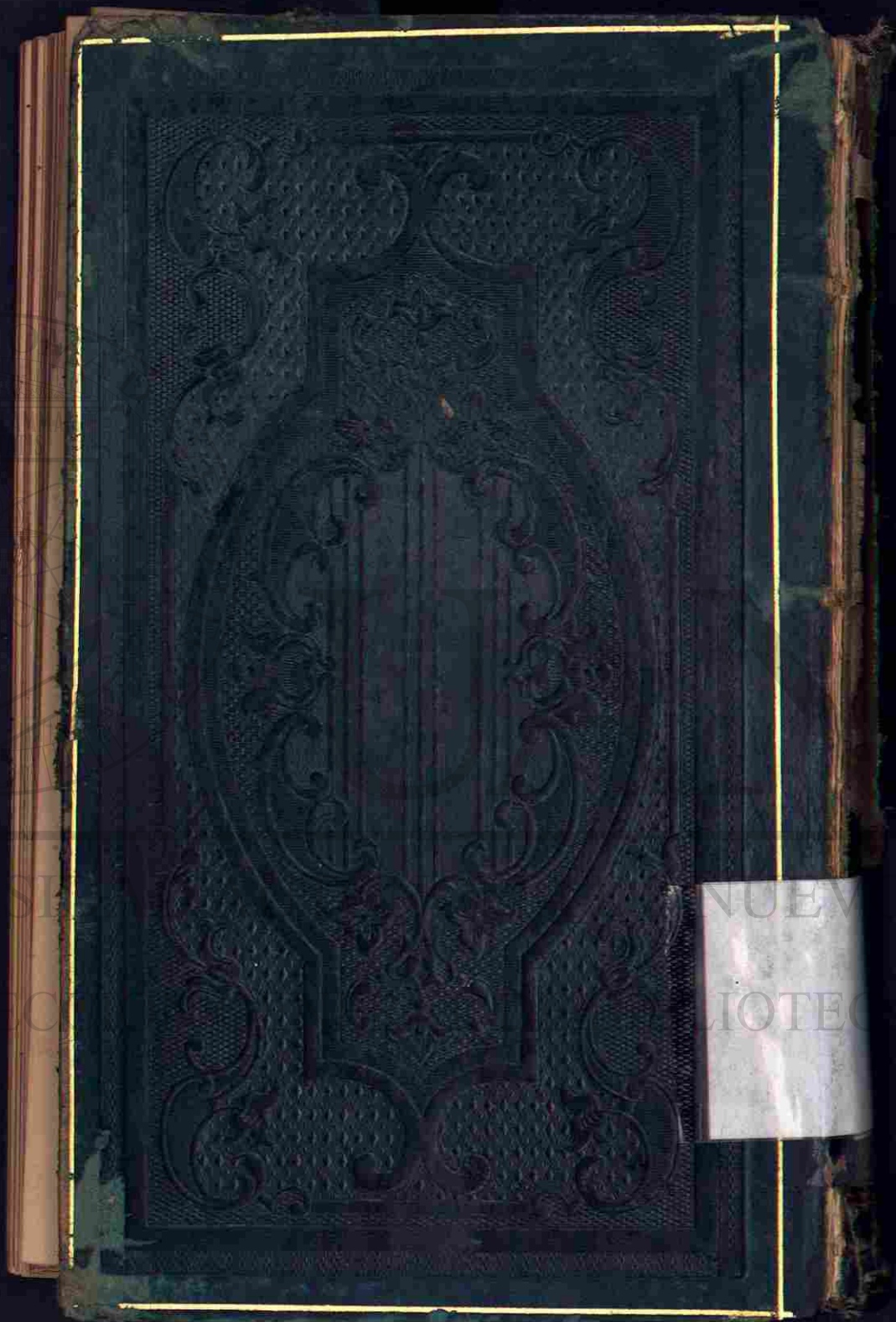
Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suae, * benedictus Deus.

Gloria Patri. Sicut erat, etc.

INDEX SECUNDÆ PARTIS.

D e Benedictione, et impositione primari lapidis pro Ecclesia ædificanda.	4
De Benedictione Salis.	2
De Benedictione Aquæ.	3
De Ecclesiæ Dedicacione seu Consecratione.	49
De Benedictione Aquæ cum Sale, cineribus, et vino.	39
De Altaris Consecratione.	46
De Benedictione Camenti.	66
De allocutione Episcopi ad fundatores Ecclesiæ super debita donatione Ecclesiæ.	74
De Benedictione Incensi.	88
De Benedictione tobalearum, vasorum, et ornamentorum Ecclesiæ, et Altaris consecratorum.	119
De Altaris Consecratione, quæ fit sine Ecclesiæ Dedicacione.	127
De Altaris Consecratione, cujus sepulchrum Reliquiarum est in medio summitatis stipitis.	166
De Altaris portatilis consecratione.	169
De Benedictione Cæmeterii.	184
De Reconciliatione Ecclesiæ, et Cæmeterii.	204
De Reconciliatione Cæmeterii, sine Ecclesiæ reconciliatione.	220
De Consecratione Patenæ, et Calicis.	223
De Benedictione sacerdotalium Indumentorum in genere.	226
Specialis Benedictio cujuslibet indumenti.	228
De Benedictione Mapparum, seu linteaminum sacri Altaris.	ibid.
De Benedictione Corporalium.	229
De Benedictione novæ Crucis.	231
De Benedictione Crucis pectoralis.	237
De Benedictione Imaginis B. Mariæ Virginis.	ibid.
De Benedictione Imaginum aliorum Sanctorum.	241
De Benedictione sacrorum vasorum, et aliorum ornamentorum in genere.	244
De Benedictione Tabernaculi, seu vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda.	245
De Benedictione Capsarum pro Reliquiis, et aliis Sanctuariis includendis.	246

De Benedictione Signi, vel Campanæ.	249
De Benedictione, et impositione crucis proficiscentibus in subidium, et defensionem Fidei christianæ, seu recuperationem Terræ sanctæ.	264
De Benedictione Armorum.	267
De Benedictione Ensis.	268
De Benedictione, et traditione Vexilli bellici.	269
Septem Psalmi pœnitentiales.	272
Litania.	279
Psalmus 67. Exurgat Deus.	283

NUEN
LIOTEC